

ПОЛИТИКИН ЗАБАВЊ

ГОДИНА
XXXII
БРОЈ
1003
19. III 1971.

1.50

ИСТОРИЈА СТИЛОВА

ДОГОДИЛО СЕ...

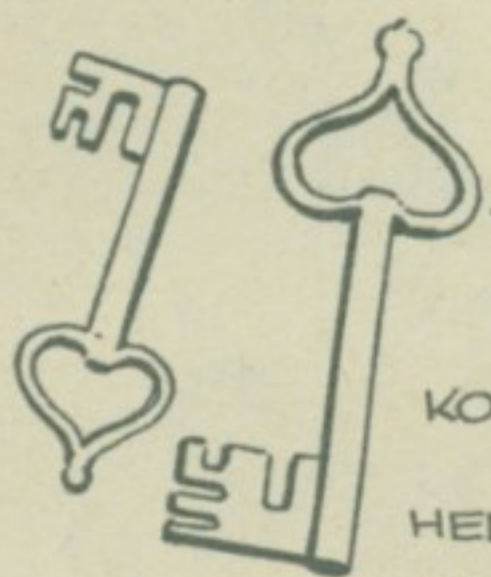

ПРЕД ОЛИМПИЈАДУ. — За олимпијске игре које ће се 1972. године одржати у Минхену, бициклисти добијају сопствену стазу. Најбољи међу њима који ће учествовати на олимпијским такмичењима већ су почели да тренирају и неки већ сада сваког дана превале бициклом и по 50 километара. Али, бицикл не служи само за вожњу већ и за постизање што боље физичке кондиције. Јер, ништа, кажу, не јача толико мишиће руке, а нарочито леђа, од дизања и држања бицикла изнад главе.

ПЕШИЦЕ ПО ВОДИ. — Алену Хогарту, енглеском поморцу, није изгледа довољно што већи део године плива океанима па и време између две пловидбе проводи шетајући по води. За то му служе „морске чизме“, како је он назвао свој проналазак, мада оне више личе на панталоне које се завршавају кратким и широким смучкама.

Ripley Веровалти или не!

**КЉУЧЕВИ
ОД КУКЕ**
КОЈИ СУ У 15. ВЕКУ
ПО ОБИЧАЈУ
ПРЕДАВАНИ
НЕВЕСТАМА НА ДАН
ВЕНЧАЊА
ИМАЛИ СУ ГЛАВЕ
У ОБЛИКУ СРЦА

КОЊ У РАЗНИМ БОЈАМА

ВИЛИЈЕМ КУМЕ,
ВОДЕНИЦАР ИЗ БЛЕЧИНГТОНА
(ЕНГЛЕСКА)
ТОКОМ 22 ГОДИНЕ СВАКЕ СЕДМИЦЕ
ЈЕ БОЈИО СВОГ КОЊА
ДРУГОМ БОЈОМ.
ТАКО ЈЕ КОЊ НАИЗМЕНИЧНО
БИО ЖУТ, ЗЕЛЕН, ПЛАВ
И ЦРВЕН.

**РАД МЕРЕН
ПРАШИНОМ**

ХРАМ У ДИЛВАРИ (ИНДИЈА)
ГРАДИЛА ЈЕ ЦИТАВА ВОЈСКА
КАМЕНОРЕЗАЦА
КОЈИ СУ ИСПЛАЊИВАНИ
СВАКОГ ДАНА:
ДОБИЈАЛИ СУ У ЗЛАТУ
ОНОЛИКО КОЛИКО ЈЕ
БИЛА ТЕШКА КАМЕНА
ПРАШИНА КОЈУ СУ ТОГ
ДАНА ВАЈАЈУЋИ
КАМЕН, СТВОРИЛИ!
(1022 - 1063)

**СВИЊА ПОД
НАСКОМ**

У КИНИ
ЖИВИ ЈЕДНА ВРЕТА
СВИЊА СТОЛИКО ДУ-
ГАЦИМ УШИМА ДА
ЈОЈ ПОТПУНО
ПОКРИВАЈУ „ЛИЦЕ“

**СМРТ ЗБОГ
ПОМРАЧЕЊА
ЛУЉ ПОБОЖНИ**

(778 - 840)
КРАЉ ФРАНЦУСКЕ
И ЦАР НЕМАКЕ
УМРО ЈЕ ОД СТРАХА
КАДА ЈЕ ИЗНЕНАДА
НАСТАЛО ПОТПУНО
ПОМРАЧЕЊЕ СУЊЦА
ТАКО ДА СУ СЕ УСРЕД
ДАНА ВИДЕЛЕ ЗВЕЗДЕ

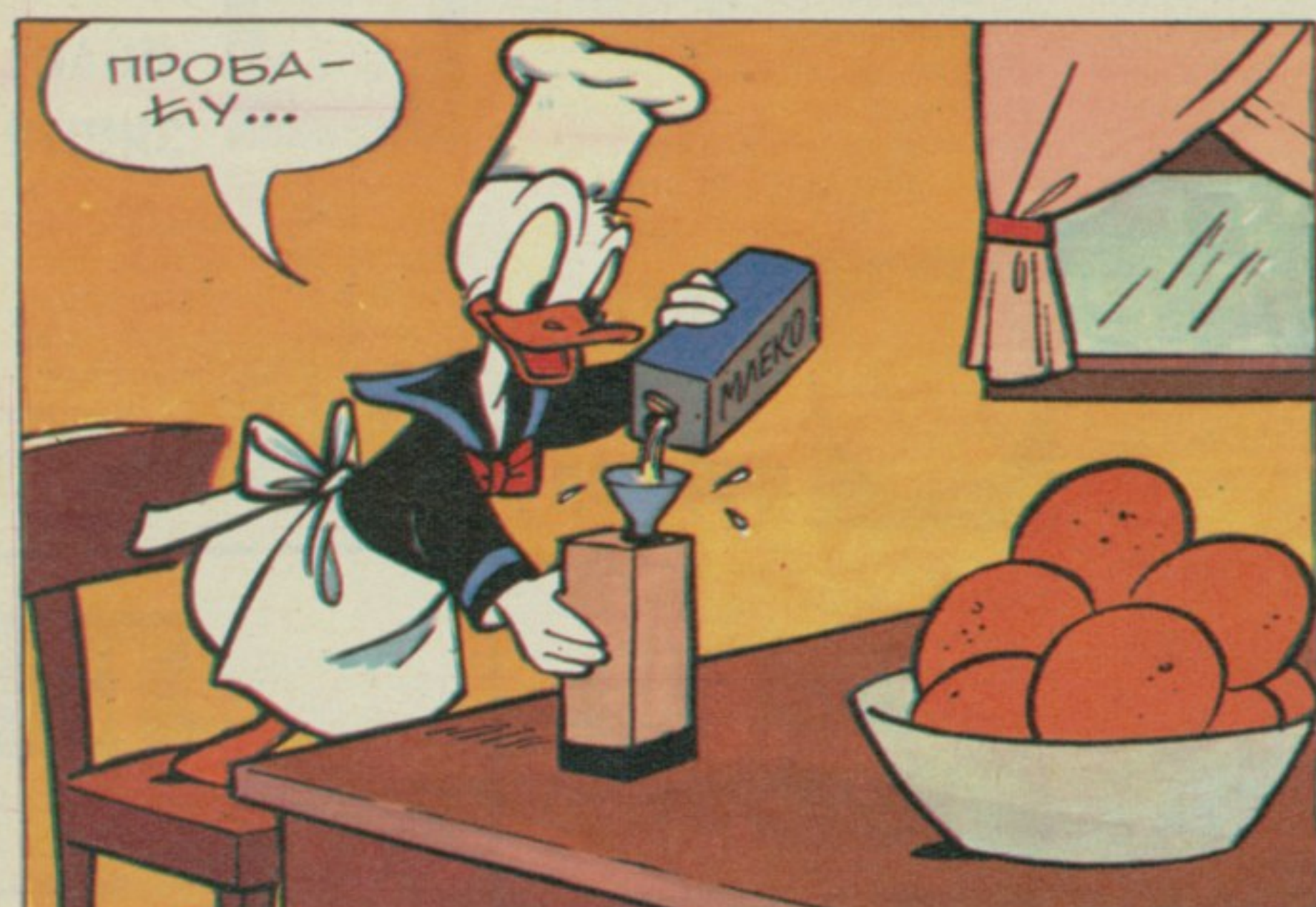
Љубва пајка

КОЈУ ЈЕ УБИЛО
ЧИНОВСКО ЗРНО ГРАДА
ПАЛА ЈЕ У ДВОРИШТЕ
БАДИЈА КРУКЕНДЕЈЛА
ИЗ ВЕСТА (ТЕКСАС)

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

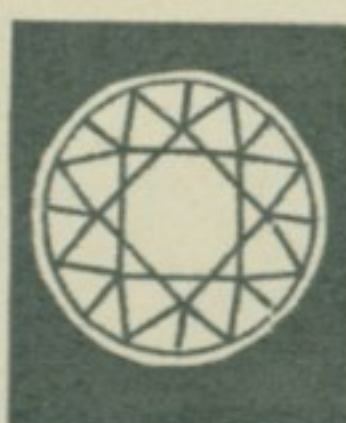

Кад се највећи дијамант на свету »Кулинан« распао од ударца, холандски јувелир Ашер пао је у несвест

Мали Еразмо Јакобс играо се тог априлског дана 1867 са друговима на обали реке Орање, на периферији града Хоптауна. Занети партијом пиљака ни су ни приметили пролазника који је застао и посматрао их. Случајни намерник звао се Шалк ван Никерк, а пажњу му је привукло светлуцање мутног стакластог каменчића у Еразмовим рукама.

— Хоћеш ли да ми даш тај каменчић, мали? — обратио се ван Никерк дечаку.

— Само да погледам. Дечак је слегнуо раменима и пружио му каменчић: — Можете га задржати, господине! Ја имам други. — И Еразмо је наставио игру потпуно заборавивши на овај догађај.

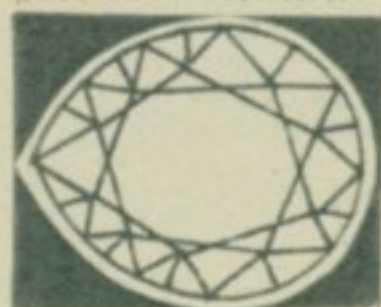
Дијамантска грозница

Већ после неколико дана Хоптауном се, брзином мунџе, пронела вест: Холанђанин ван Шалк поседује дијамант од 21 карата! (карат је јединица за мерење дијаманата = 0,275 грама). Био је то исти онај пиљак који је Еразмо поклоником непознатом пролазнику. Наравно, Еразмо је од оца добио грд не батине, а свет је сазнао да је у Јужној Африци откривено богато налазиште дијаманата. Према Орању су похрлиле бујице авантуриста и трагача за благом.

До краја 1869. године преко десет хиљада људи неморно је прекопавало зем-

Дијаманти према начину обраде (редом према цртежима у међунасловима): брилијант, крушкасти или капљасти брилијант, розета или навет брилијант, смарагдни шлиф и багет.

љу у дотад пустим пределима дуж река Орање и Ваал. На истом месту где је мали Еразмо Јакобс нашао први дијамант, који је добио име „Еурека“ (на грчком „Нашао сам“) пронађен је још већи камен, од 83 карата. Шалк ван Никерк купио је и овај дијамант и то по необичној цени — дао је за њега 500 оваца, 10 волова и једног коња!

Шесто чуло

Једне вечери група копача звана „Дружина црвене

капе“, играла је карте крај ватре. Придружио им се нови копач који је тог дана чепркао у близини њиховог логора и као улог ставио пуну шаку тек ископаних дијаманата. Копачи су побацили карте, зграбили алат и дали се у лудачко копање. На малој дубини наишли су на жућкасту земљу, знак да има дијаманата. Ту је ускоро отворен рудник дијаманата **Кимберли**, један од најпознатијих на свету.

„Дружина црвене капе“ експлоатисала је Кимберли неко време и онда је одлучила да га прода извесном Барнију Барнату. Барни није био геолог, али је имао

„шесто чуло“ које се показало боље: испод слоја жуте земље копачи су наишли на слој плавичасте земље у коме је било више дијаманата него што је дотад игде ископано. И тако је Барни Барнато, човек који је у Јужну Африку стигао само са 30 фунти и две кутије цигара, постао један од најбогатијих људи света. Његово богатство процењивало се на пола милијарде фунти!

Листа злосрећних продаваца а срећних купаца расла је из године у годину. Тако је удовица Тишер продала своје имање за 2000 фунти у убеђењу да прави добар посао, а већ идуће недеље нови власник је на имању ископао дијамант „Експелзор“ од 970 карата!

Тврдоглави фармер

У другој јужноафричкој држави, Трансвалу, Томас Кулинан дуго времена је убеђивао тврдоглавог фармера Принслоа да му прода фарму, али овај није хтео ни да чује за копање на одлично уређеном имању и на сртљивог копача морао је чак и ловачком пушком да одбија па Кулинану ништа није преостало но да чека све док фармер није умро.

Откупио је фарму од нових власника и убрзо се показало да није узалуд чекао. Ископао је највећи дијамант који је икада пронађен, тежак 3.106 карата (621 грам). Овај драги камен, који је по њему добио име, откупила је трансвалска влада и поклонила га британском краљу Едварду VII са жељом да буде уграђен у његову круну. Али, круна чији би само један дијамант имао око 600 грама, била би сувише тешка за владарску главу, па је стога одлучено да се расцепи на неколико мањих каменова и онда обради.

Посао је био поверен холандском јувелиру Ашеру који је припремио план цепања дијаманта. Пошто је из-

вео одсудан ударац и пошто се „Кулинан“, тачно по плану, распао на два дела, Ашер је пао у несвест од узбуђења! Цепање је настављено тако да је од „Кулинана“, поред два велика брилијанта од 530 и 317 карата, који се налазе у скиптру и круни Велике Британије, добијено још 8 великих и 96 малих брилијаната.

Посољено налазиште

Група истраживача пријавила је 1870. године налазиште у близини Сан Франциска из кога су, само за неколико недеља, ископали око хиљаду карата дијаманата и шест хиљада карата рубина. Избила је неописива

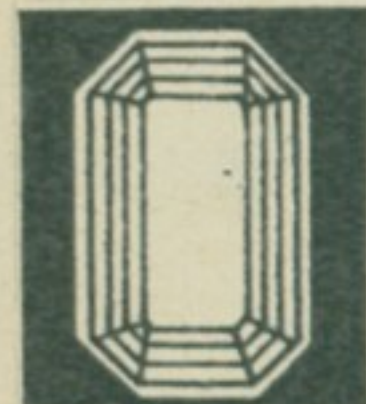
ПРВИ РУДНИЦИ ДИЈАМАНАТА У ЈУЖНОЈ АФРИЦИ. НА ЈЕДНОМ ОВАКВОМ НАЛАЗИШТУ ИСКОПАН ЈЕ „КУЛИНАН“, НАЈВЕЋИ ДИЈАМАНТ НА СВЕТУ, ТЕЖАК ПРЕКО ПОЛА КИЛОГРАМА.

ЛИ

Дијамант, или како га народ зове **драги камен**, минерал је и настаје у великим дубинама Земље од елемента угљеника (C), под великим притиском и температуром. У Мосовој скали тврдоће има ознаку 10, што значи да је **најтврђи** међу природним материјалима па се употребљава у индустрији за сечење, брушење и бушење тврдог материјала и стена. Али, тврдоћа није исто што и несаломљивост. Није редак случај да се већ обрађени дијамант распадне и после ударца средње јачине само зато што је погођен у тачку у којој се најлакше, цепа. То јувелири знају, па дијаманте обрађују тако што их једним јединим мајсторским ударцем цепају на мање комаде. Ди-

дијамантска грозница. Истраживачи су продали налазишта за скупе паре и — нестали. Тек после неколико дана, геолози су утврдили да су „дијаманти“ обични кристали кварца а „рубини“ по лудраго камење познато као гранит. Испоставило се да су тобожњи истраживачи направили једну од највећих превара у историји: „посолити“ су терен купљеним кварцом и гранитом а затим га испарцелисали и продавали као дијамантска налазишта.

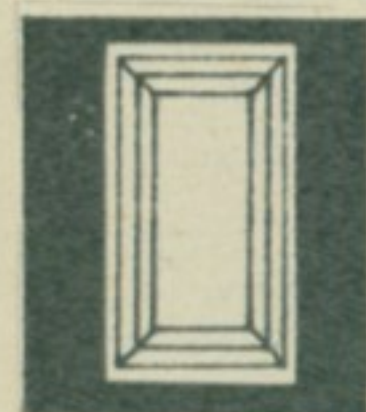
Данас се у Северној Америци налази неколико значајних налазишта, и то у Калифорнији и Аризони. У Аризони туристи могу, ако уплате 1,5 долар 8 часова да копају за свој рачун. Све што нађу — њихово је!

»Кох
и
нор«

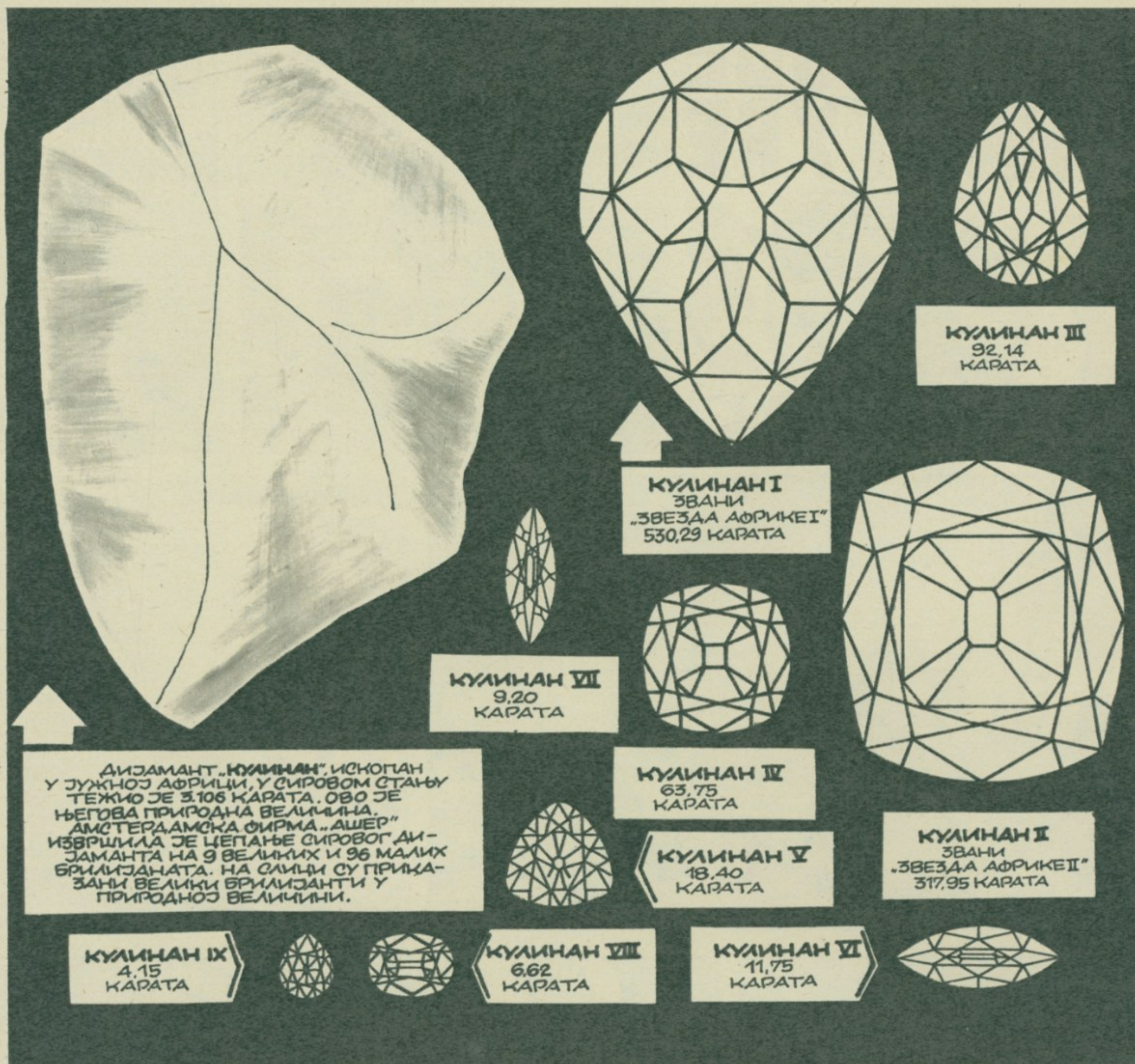
Дијаманти највеће тврдоће копају се у Аустралији. Они су сувише мали да би се користили за накит, али зато служе у индустрији и за брушење других дијаманата.

Један од најчувенијих рудника дијаманата на свету је Голконди (Индија) који је дао готово половину славних дијаманата: „Велики Могул“, „Кох-и-нор“ и други. Значајна налазишта дијаманата налазе се на острву Борнео и у планинском ланцу Чинг-Канг-Син у Кини.

Вук у
дијамантској
јазбини

У Русији је први дијамант ископан 1829. године код града Бисерск у чијој је

близини касније отворен рудник Крјестовоздвиженској. Следеће велико откриће начинила је једна жена: Лариса Популајева открила је богато налазиште на обала-

ма реке Маска у Сибиру. Совјетски геолог Кабардин, купајући се у реци Жирлик, угледао је дијамант урастао у комад граната. Трагајући за местом одакле по-

тиче нађени примерак, стигао је до вучје јазбине у којој је открио плаво земљиште, сигуран знак да су дијаманти близу. Вероватно је овај сибирски вук имао

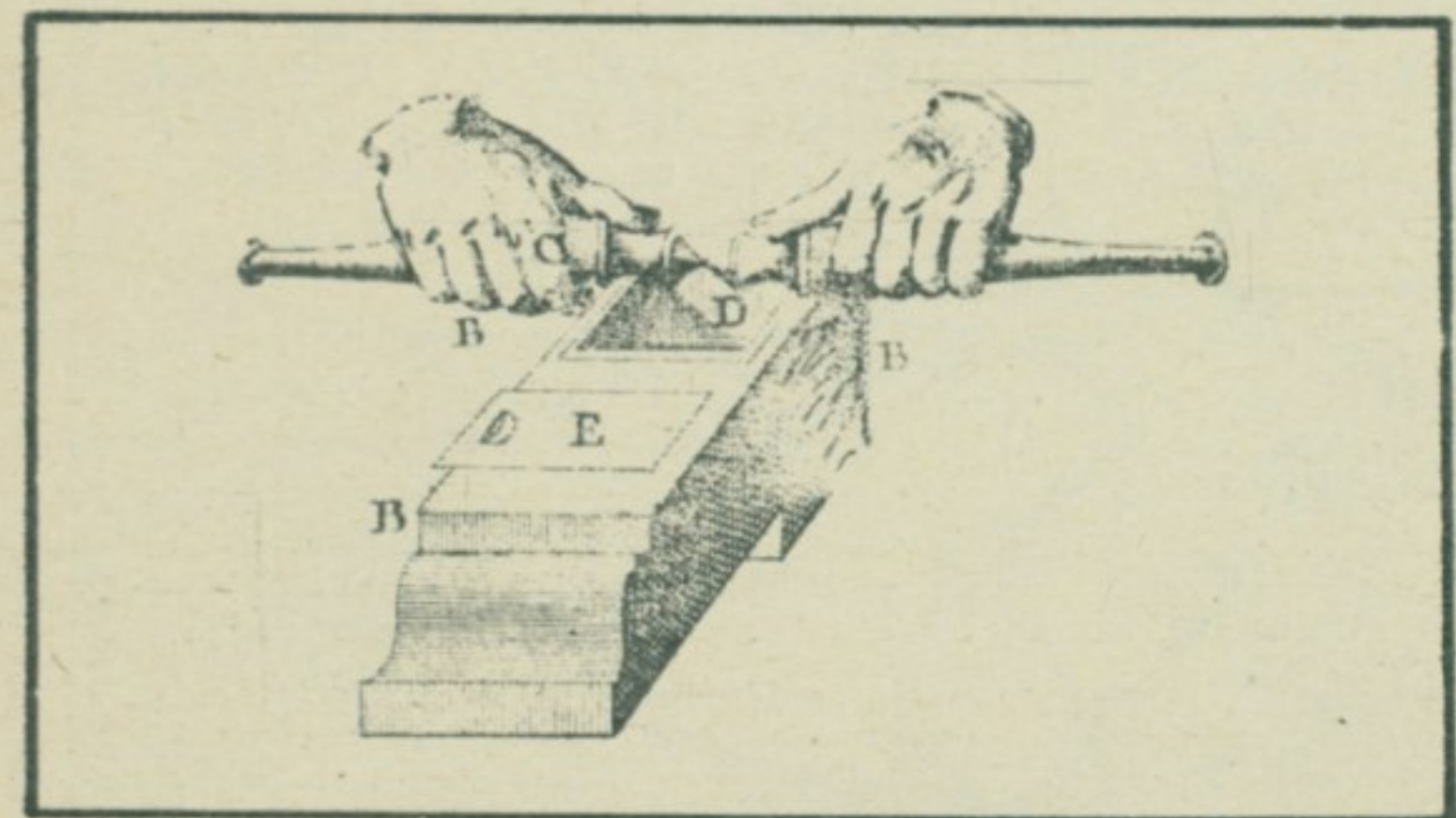
најскупљу јазбину у историји!

Данас је Совјетски Савез један од највећих произвођача дијаманата на свету. Д. А.

ЧНА КАРТА ДИЈАМАНТА

јаманте одређене за накит прегледају стручњаци при дневној светлости у про-

сторијама у којима је све бело, да би се тачно утврдила боја камена. Дијамант

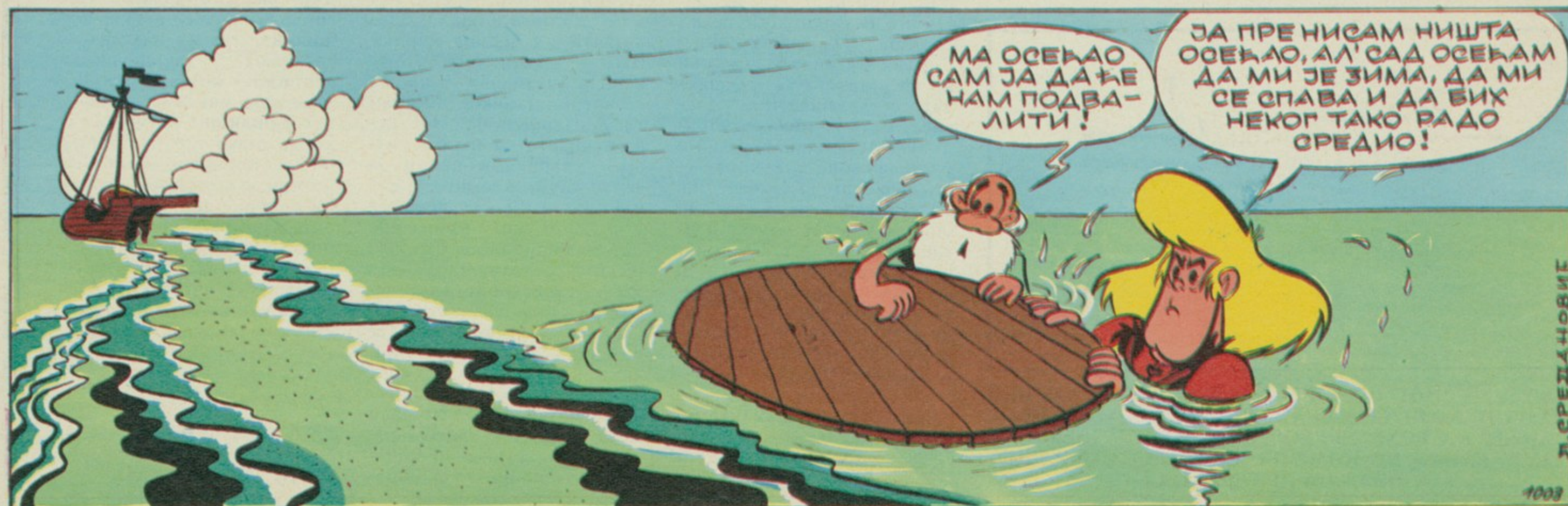
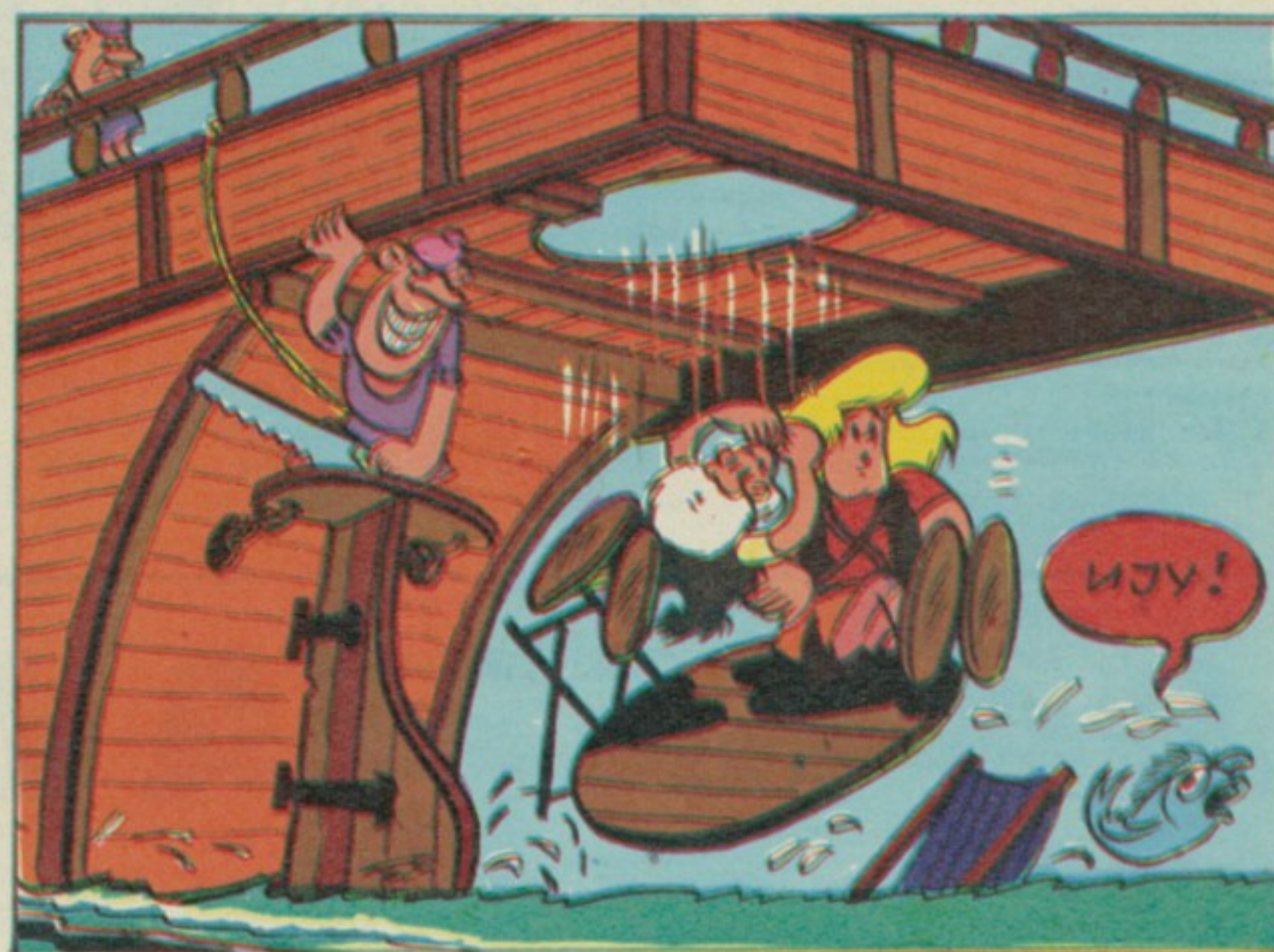
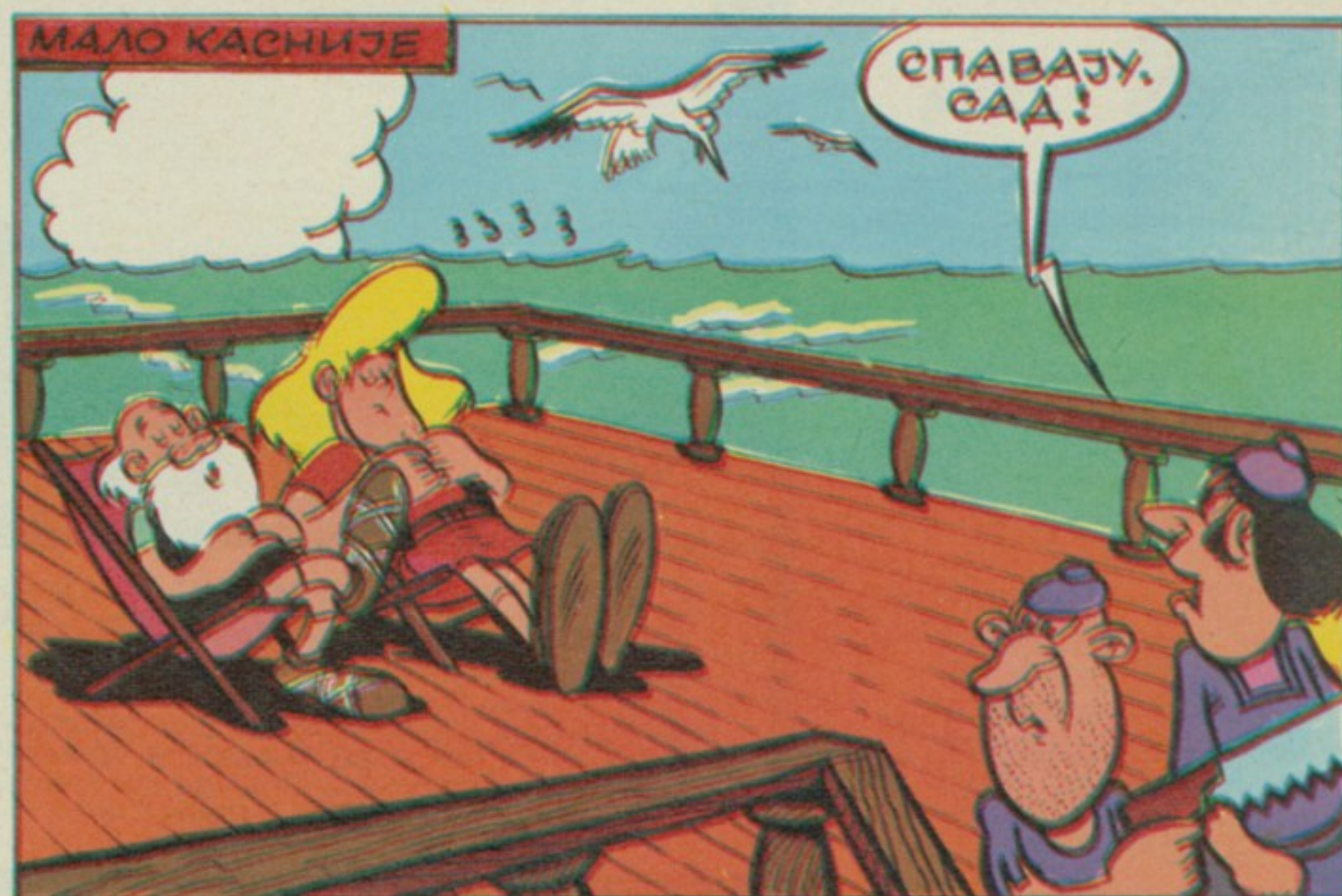
НА ВРХУ ЈЕДНОГ ШТАПИЋА ЗАЛЕПЉЕН ЈЕ СИРОВИ ДИЈАМАНТ КОЈИ СЕ ОБРАЂУЈЕ. ДИЈАМАНТОМ ВЕЋЕ ТВРДОЋЕ, НА ВРХУ ДРУГОГ ШТАПИЋА, У ЊЕМУ СЕ УРЕЗУЈЕ КАНАЛ ПО КОМЕ ЋЕ СЕ ДИЈАМАНТ РАСЦЕПИТИ НА ДВА ДЕЛА.

је безбојан и прозиран али од примеса може бити плав, црвен, жут, зелен, смеђ и црн. Понекад сирови дијамант има једну боју а кад се обради — сасвим другу! Сирови дијаманти, средњи по величини и боји, продају се у „пакегима“ дванаест пута годишње у Лондону или Јоханесбургу. Комади посебне вредности увек се продају засебно. Тек тада дијаманти иду на обраду у један од пет центара на свету: највреднији примерци секу се у САД, средњи у Анверсу и Амстердаму а најмањи у Западној Немачкој и Израелу. Права цена обрађеног дијаманта, односно брилијанта, постиже се тек по обради. Цена дијаманта по једном карату износи око 9.000 нових динара! Да ли ће цена бити виша или ни-

жа, зависи од квалитета камена, чистоће, боје и обраде. Брилијант од два карата, на пример, вреди пет а не два пута више од брилијанта од једног карата. Што је камен већи, то се и цена повећава тако да се вредност неког дијаманта не процењује множењем карата са неком унапред утврђеном ценом за један карат, као што је случај са златом. Годишње се у читавом свету произведе око 26 милиона карата, али од тога се само 6 хиљада може да искористи за накит а остало у индустрији. Сирови дијамант цепа се у нарочитој справи. Уколико је сирови дијамант правилног облика приступа се резању. Причвршћен за штапић, дијамант се реже по жељеним површинама. Завршна фаза обра-

де је глачање површина на рочитим тоцилом које се полива маслиновим уљем и дијамантским прахом. Нагиб и облик полираних површина, такозваних фасета, тако су обрађени да светлост која пада на њих даје максимални ефекат. Брилијант се бруси тако да свака површина има облик пирамиде чији су рогови пљоснато обрушени а по две остростране призме имају заједничку основу. Уобичајене су три врсте брилијаната: прости, са 16 фасета, двоструки (или Мазарен) са 32 и троструки са — 56 фасета! Максималан број фасета је 156 и тада се назива „звезда“. Дијамант се још може резати као розета, табла, маркиза, малтешки крст, багет, бриолет, итд.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ЭКСПЕРИМЕНТ У ПОРОДИЦИ

**ВАКЦИНА ЈЕ ИСПРОБАНА НА НЕКОЛИКО
ХИЉАДА ЖИВОТИЊА, АЛИ ТРЕБАЛО ЈЕ ВИДЕ-
ТИ КАКО ДЕЛУЈЕ НА ЉУДЕ. ДОКТОР САЛК ЈЕ
ЗА ОГЛЕД УЗЕО СВОЈА ТРИ СИНА...**

Када је с одличним успехом дипломирао медицину, доктор Џонас Салк сетио се написа на које је као ђак и студент стално наилазио у новинама и часописима: **дечја парализа!** Ова ужасна болест захватала је немилосрдно сваке године милионе деце широм света. Епидемије су се јављале у Америци, Индији, Европи, зараза се увек незадрживо ширила даље. Свет је био беспомоћан пред том чудовишном болешћу. Никакав лек није постојао и највећи део оболелих је умирао. Они који су остајали у животу били су одузети, богаћи, са малом надом на побољшање.

МАЈМУН ЈЕ ЖИВ!

Салк је одлучио да се ухвати укошта са дечјом парализом. Створио је читаву екипу научника са модерно опремљеним лабораторијама и после две године рада успели су да пронађу вирус који изазива дечју парализу. Сад су бар знали како непријатељ изгледа, па су могли да се баци на њега. Следећи корак доктора Салка био је да хемијским путем ослаби снагу вируса. Тако ослабљене убризгао их је животињама да крв и организам сами створе одбрамбена антитела. Први резултати нису били повољни. Животиње су угинуле. Хиљаде морских прасића, мачака, зечева, паса, пацова и преко двадесет хиљада мајмуна жртвовано је док се није дошло до правог поступка. Најрадоснији дан за доктора Салка био је када је први пут мајмун заражен вирусом дечје парализе остао у животу. Поступак је поновљен на још неколико хиљада животиња. Све су остале живе и здраве. Али, како ће ослабљене вирусе поднети људски организам? То је тек требало испитати.

Зато је доктор Салк одлучио једне вечери 1953. године да прво испроба вакцину на својој деци како би уверио остале родитеље да је његова вакцина безопасна и корисна.

— Нема више никакве сумње, Дона. Мој серум је апсолутно сигуран! — рекао је доктор Салк својој жени.

Стрепећи за живот и здравље своје деце, жена му је одговорила:

— Доктор Берклеј сматра да је твој серум опасан.

ДАЈ МИ ЏОНАТАНА!

Др Берклеј је био кућни лекар и лечио је од оних обавезних дечјих болести њихова три сина. Салк није ништа одговорио. Жена се насмешила, као да се правда: — Ја верујем да су то само приче... Али, низ угледних лекара сматра да је твоја вакцина опасна. Можда чак опаснија и од саме болести.

— Промениће мишљење! — одлучно је рекао Салк. — Ако стварно мислиш да си у праву, испробај вакцину на Питеру и Дарелу —пустила је мајка. — А Џонатан? — Али он има свега три године!

— Па он је, баш због тога још више изложен зарази. Ако наш експеримент успе, спашћемо животе милионима деце. Јеси ли мислила о томе?

Жена је рукама покрила лице. Кад их је склонила, низ лице су јој текле сузе, мада је присиљавала себе на смешак.

— Дона, мораш ми дати и Џонатана — рече др Салк после краћег предомисљања.

— Дајем ти и Џонатана — сагласи се жена једва чујно.

НАЈДУЖА НОЋ

Један час касније отац је лично убризгао тројици својих синова вакцину — деветогодишњем Питеру, шестогодишњем Дарелу и тро-

годишњем Џонатану. Потом су децу послали у кревет да спавају.

Напољу је падала јака киша. Доктор Салк се загледа кроз прозор у ноћ и рече жени:

— Морам да скокнем до лабораторије.

— Зар ћеш сад ићи од куће? — упита она зачуђено.

— Морам још нешто да проверим!

Жена је знала да то није истина, али је схватила да он не може сада да остане код куће и чека шта ће бити не радећи ништа. Јер сада се заиста, осим чекања, ништа више није могло ни урадити.

— Позваћеш ме у десет — рече Салк при поласку — а потом ћеш ме звати сваког сата и обавештавати како су деца.

У лабораторији доктор Салк је покушавао да нађе неки посао, али то му никако није полазило за руком. Мисли су му се стално враћале на његову децу, на вакцину.

У Салковом дому и лабораторији време као да је ове вечери стало. Никако да дође десет сати. Најзад, у пет минута до десет, Дона Салк је отишла у спаваћу собу своје деце и опипала пулсе и чела својих малишана. Она се у то добро разумевала јер је неколико година раније радила као здравствени радник за децу. Закључила је, деца имају нормалан пулс и температуру.

Тачно у десет сати zazвонио је телефон у Салковој

лабораторији. Салк је већ чекао поред телефона.

— Да, ја сам. Све је у најбољем реду — чуо се женин глас.

— Позови ме опет кроз један сат — рекао је др Салк са олакшањем.

Да, дечаци су мирно спавали и сањали слатке дечје снове, најмањи је чврсто држао мецу у наручју, док се њихов отац у својој лабораторији борио последњим снагама.

Свакога сата доктору су стизали исти извештаји његове жене:

— Све је у реду.

СПАС ЗА МИЛИОНЕ

Кад је у седам часова ујутро Дона поново телефонирала, доктор Салк се није јавио.

— Сигурно је већ отишао — помислила је.

Десетак минута касније је дан службеник је ушао у Салкову лабораторију. Велики проналазач лежао је на поду, поред свог писаћег стола. Био је у несвести. Савладали су га исцрпљеност, умор од превеликог рада и претерана нервна напетост.

Одмах су га однели у болницу где се брзо опоравио.

Није прошло дуго а фабрике су почеле да производе Салкову вакцину у огромним количинама. Њоме су вакцинисана деца широм света и то са великим успехом. Велики непријатељ — дечја парализа — био је побеђен.

Е. М.

ДОК СУ ДЕЧАЦИ МИРНО СПАВАЛИ, ЊИХОВ ОТАЦ ПРЕЖИВЉАВАО ЈЕ НАЈГОРЕ МУКЕ, А КАД СЕ СВЕ ЗАВРШИЛО — ДОКТОР САЛК СЕ СРУШИО КРАЈ СВОГ ПИСАЋЕГ СТОЛА!

СТИЛОВИ СТАРО

НА ТРАЖЕЊЕ ЧИТАЛАЦА ПОЧИЊЕМО СА ОБЈАВЉИВАЊЕМ СЕРИЈЕ О ТОМЕ КАКО СУ ЖИВЕЛИ, ГРАДИЛИ И СТВАРАЛИ УМЕТНИЧКА ДЕЛА

МЕСОПОТАМИЈА

КОЛЕВКА ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ — У Месопотамији, земљи између река Тигра и Еуфрата, на месту данашњег Ирака, настала је пре око 5500 година прва цивилизација у историји човечанства. Њени творци су Сумери, народ о чијем се пореклу мало зна. Њих је, пре око 4.000 година, покорио цар Хамураби из Вавилона на северу и ту основао Вавилонско царство. Касније је и оно пало под налетом Асираца.

У ЗЕМЉИ СУМЕРА ДРВО И КАМЕН НИСУ БИЛИ ПОГОДНИ ЗА ГРАЂЕЊЕ АЛИ ЈЕ ОД ОДЛИЧНЕ ГЛИНЕ НАПРАВЉЕНА ПРВА ЦИГЛА НА СВЕТУ. ХРАМОВИ СУ ГРАЂЕНИ КАО ФИГУРЕ У ОБЛИКУ СТЕПЕНАСТИХ ТЕРАСА ОВО ЈЕ УР-НАМУОВА У УРУ.

СУМЕРСКИ, БАВИЛОНСКИ И АСИРСКИ УМЕТНИЦИ ЗАДУЖИЛИ СУ ЧОВЕЧАНСТВО ОСТАВИЛИ МУ И ДИВНЕ УКРАШЕ ПРЕДМЕТЕ. ВАЗЕ И МАСКЕ РАЂЕНЕ СУ НАЈВИШЕ ОД РЕЧНЕ ГЛИНЕ И АЛАБАСТЕРА, ЧЕСТО ЈАРКИХ БОЈА.

БАВИЛОНСКИ ЦАР НАБУКО-ДОНОСОР И ЦАРИЦА СЕМИРАМИДА

СУМЕРИ СУ ДОБРО ПОЗНАВАЛИ ПЛЕМЕНИТЕ МЕТАЛЕ О ЧЕМУ СВЕДОЧИ САЧУВАНО ЗЛАТНО ОРУЖЈЕ. ШЛЕМ ЈЕ ПРИПАДАО КНЕЗУ МЕС-КАЛАМ-ШАРУ.

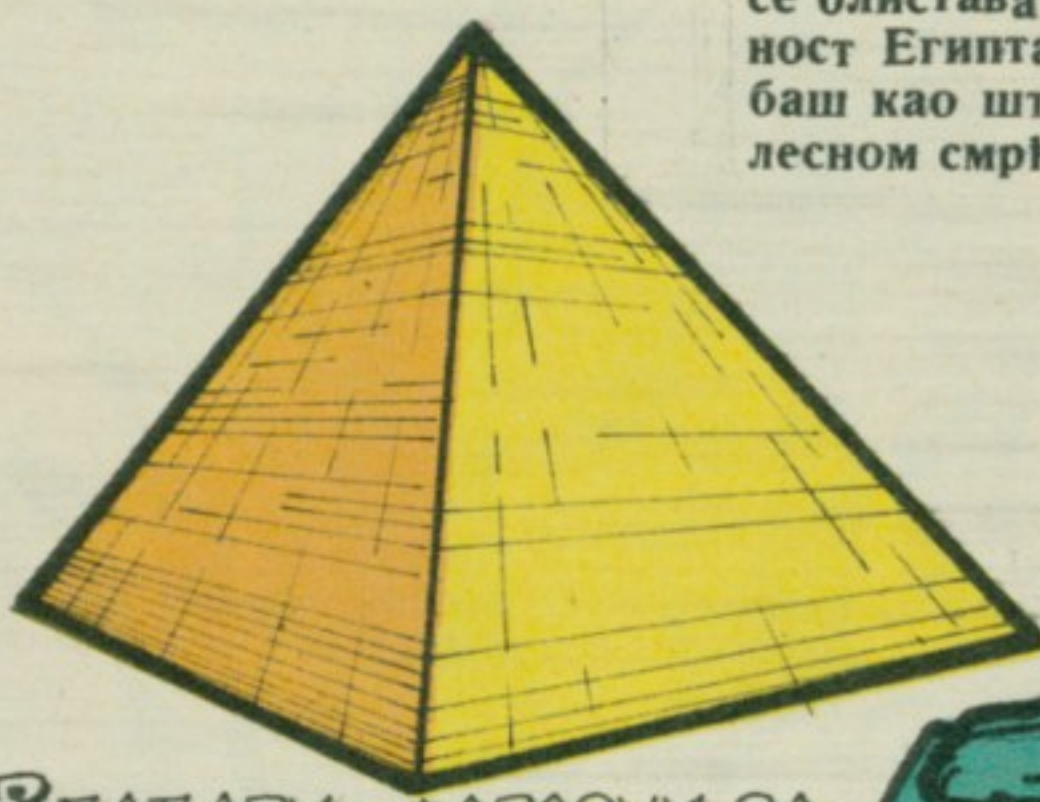
МЕСОПОТАМЦИ СУ СЕ СЛУЖИЛИ КЛИНАСТИМ ПИСМОМ АЛИ СУ УМЕСТО ПОТПИСА КОРИСТИЛИ ВАЏКЕ-ПЕЧАТЕ ОТИСНУТЕ У ГЛИНИ.

ВЕЧНИ ЖИВОТ — Пре око 5000 година на обалама доњег тока Нила развила се блистава египатска цивилизација чије су тековине сачуване до данас. Уметност Египта, стварана током 3000 година, била је намењена вечном трајању баш као што су Египћани сматрали да је и живот вечан и да не престаје телесном смрћу.

ЧУВЕНИ ФАРАОН ТУТАНКАМОН, ПРЕ ОКО 3500 ГОДИНА, И ЊЕГОВА ЖЕНА ЦАРИЦА АНКЕСЕНАМОН.

ВЛАДАРИ-ФАРАОНИ САХРАЊИВАНИ СУ У ОГРОМНИМ КАМЕНИМ ПИРАМИДАМА. НАЈВЕЋА ЈЕ КЕОПСОВА, ОСНОВЕ 232, ВИСИНЕ 146 М.

СФИНГЕ СУ ЧУВАЈЕ УЛАЗ У ПИРАМИДУ. СВЕТА БУГА СКАРАБЕЈ БИЛА ЈЕ ПОСВЕЋЕНА СУНЦУ.

ЗЛАТАН ТУТАНКАМОНОВ КРЕВЕТ СА ЛАВЉИМ ФИГУРАМА.

ТУТАНКАМОНОВ ПРОСТЕН И БРОШ СВЕДОЧЕ О ИЗВАНРЕДНОЈ ВЕШТИНИ ЕГИПАТСКИХ ЗЛАТАРА.

ВЕЋИНА ПИРАМИДА ОПЉАЧКАНА ЈЕ ЈОШ ПРЕ НАШЕ ЕРЕ АЛИ ЈЕ ГРОБНИЦА ФАРАОНА ТУТАНКАМОНА ОСТАЈА НЕТАКНУТА. У ЊОЈ ЈЕ НАЂЕНО МНОГО ДРАГОЦЕНОСТИ И ПРЕДМЕТА СВАКОДНЕВНЕ УПОТРЕБЕ. ФАРАОНОВА СТОЛИЦА УКРАШЕНА ЈЕ ЗЛАТОМ И ДРАГУЉИМА.

ОГ ВЕКА

РАЗНИ НАРОДИ СВЕТА, ОД
ПРЕ 3.000 ГОД. ДО ДАНАС

1

ШТА ЈЕ СТИЛ?

Свако време у историји човечанства има своје посебно обележје или, како се то каже, стил. Управо по стилевима разликују се поједине епохе, по њима их лако распознајемо. Стил значи начин живота а присутан је свуда — од посматрања и тумачења свих појава, схватања културе и уметности, до облачења, чешљања, шминкања, накита, намештаја. Он зависи од развоја једног друштва, његовог богатства, степена цивилизације, укуса, религије. Најочигледнији је, ипак, у архитектури и примењеним уметностима и због тога, када се говори о неком стилу, мисли се, пре свега, на стил у грађењу. Приказујемо вам карактеристичне стилове старог века.

ГРЧКА

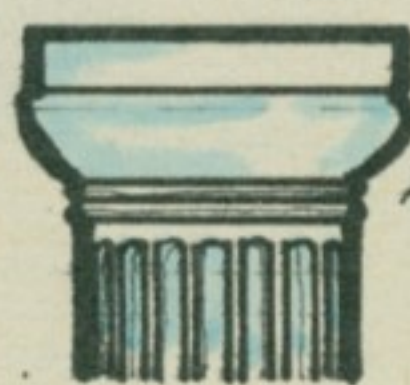

ОРЕСТ И ЕЛЕКТРА,
АГАМЕМНОНОВА ДЕЦА.

ПО СЛИКАМА
СА ВАЗА ОД ГЛИНЕ ЗНА
СЕ ДОСТА И О УНУТРАШ-
ЊОСТИ ГРЧКЕ КУКЕ.
ГРЦИ СУ ПОЗНА-
ВАЛИ И
СТАКЛО.

ПОСМРТНА ЗЛА-
ТНА МАСКА
МИКЕНСКОГ КРАЉА
АГАМЕМНОНА.

НАМЕ-
ШТАЈА ЈЕ
САЧУВАНО
МАЈЛО. ОВАЈ ТРОН
ЈЕ ИЗ ВРЕМЕНА
ФИЛИПА
МАКЕДОНСКОГ.

ОСНОВНИ
СТИЛОВИ
ГРЧКЕ
АРХИТЕКТУ-
РЕ СУ
ПРЕМА
СТУБОВИ-
МА,

ДОРСКИ,
ЈОНСКИ
И
КОРИНТ-
СКИ.

ХРАМОВИ ДОРСКОГ СТИЛА, НАЈЛЕП-
ШИ ЈЕ ПАРТЕНОН У АТИНИ, ИМАЈУ
БОЖЕНЕ ФАСАДЕ МАСИВНИХ ЈЕДНО-
СТАВНИХ СТУБОВА. ОВО ЈЕ АРТЕМИ-
ДИН ХРАМ НА КРОУ.

РАСКОШ И СЈАЈ — Рим се пре око 2700 година развио у независан град — државу а тек 200 година касније постао је република. После сјајних освајачких ратова он израста у моћну империју, најмоћнију на свету, која обухвата читаву Европу и Малу Азију све до Персије. У том освајачком налету Римљани су покорили и Грчку и тамо затекли уметност која се гасила али чији су плодови били и те како живи. Но, и поред тога што је римска уметност израстала на грчким темељима па је мало оригинална, она ипак није обична копија. Римска уметност је уметност једног светског царства које прима живе утицаје са свих страна и даје им своје обележје, пре свега монументалност.

РИМ

РИМСКИ ЗЛА-
ТАРИ ПРЕВАЗИШЛИ СУ СВОЈЕ
ГРЧКЕ УЧИТЕЉЕ. ЧУВЕНО ЈЕ
ЊИХОВО ПРЕТЕЊЕ, НАРУКВИ-
ЦЕ, КАМЕЊЕ ОД ДУБЉЕНОГ
ДРАГОГ КАМЕЊА, УКРАСНИ
ПРЕДМЕТИ
ОД БРОНЗЕ.

РИМЉАНИ СУ КАО И ГРЦИ
ОСВЕТЉАВАЛИ СВОЈЕ
ДОМОВЕ ЛЕПИМ СВЕТИЉ-
КАМА С ФИТИЉЕМ
И МАСЛИНОВИМ УЉЕМ.

ПО УГЛЕ-
ДУ НА ГР-
КЕ И ЕТ-
РУРЦЕ
КОЈИ СУ
ПРЕ ЊИХ
ЖИВЕЛИ У
ИТАЛИЈИ,
РИМЉАНИ
ПРАВЕ
ДИВНЕ
ВАЗЕ ОД
КЕРАМИКЕ,
СТАКЛА
И
МРАМОРА.

БРОНЗАНА
КАДИОНИЦА — СТА-
РА 1800 ГОДИНА. У
ОБЛИКУ ТРОНОШЦА.

ИМПЕРАТОР КЛАУДИЈЕ,
ПРЕ 2000 ГОДИНА, СА ЖЕНОМ
АГРИПИНОМ. ЊЕН СИН ЈЕ
ЦЕЗАР.

ТИТУСОВ СЛАВОЈУК
У РИМУ, УМЕТНИЧКИ
НАЈУСПЕШНИЈИ ЈЕДАН
ОД МНОГИХ ПРИМЕРА
СВЕЧАНЕ РИМСКЕ
АРХИТЕКТУРЕ.

САНДУЦИ ЗВАНИ КОНТЕЈНЕРИ

Уместо хиљада пакета и пакета различитих облика и величина, роба све чешће упућује се свешом у великим једнообразним сандуцима

Недавно смо у новинама прочитали вест: предузеће ЕМО из Цеља правиће контејнере. Али, шта су то контејнери? Данаас у нашој земљи мало ко ово зна.

Контејнер је енглеска реч и у преводу значи „сандук који нешто садржи“. Овај израз усвојен је за посебан начин паковања и превоза робе и употребљава се у свим земљама. Доскоро роба се транспортовала само на „класичан“ начин: пакети и пошљке различитих облика и величина — од књига и дигела до огромних машина — товаре се у камионе и одвозе до магацина на железничкој станици. Одавде, после краћег или дужег чекања, читаве чете радника товаре робу у теретне вагоне који је превозе до циља, уколико је реч о унутрашњој трговини, или до луке из које креће брод, ако се товар шаље преко мора. Пошљке се могу слати и авионом али је такав превоз веома скуп. Из лучког магацина где је истоварена, робу радници утоварују у труп брода и распоређују како најбоље знају и умеју. Када брод после дугог путовања стигне на циљ, све ове сложене операције понављају се.

Пре неколико година, међутим, људима је пало на памет да би се читав овај про-

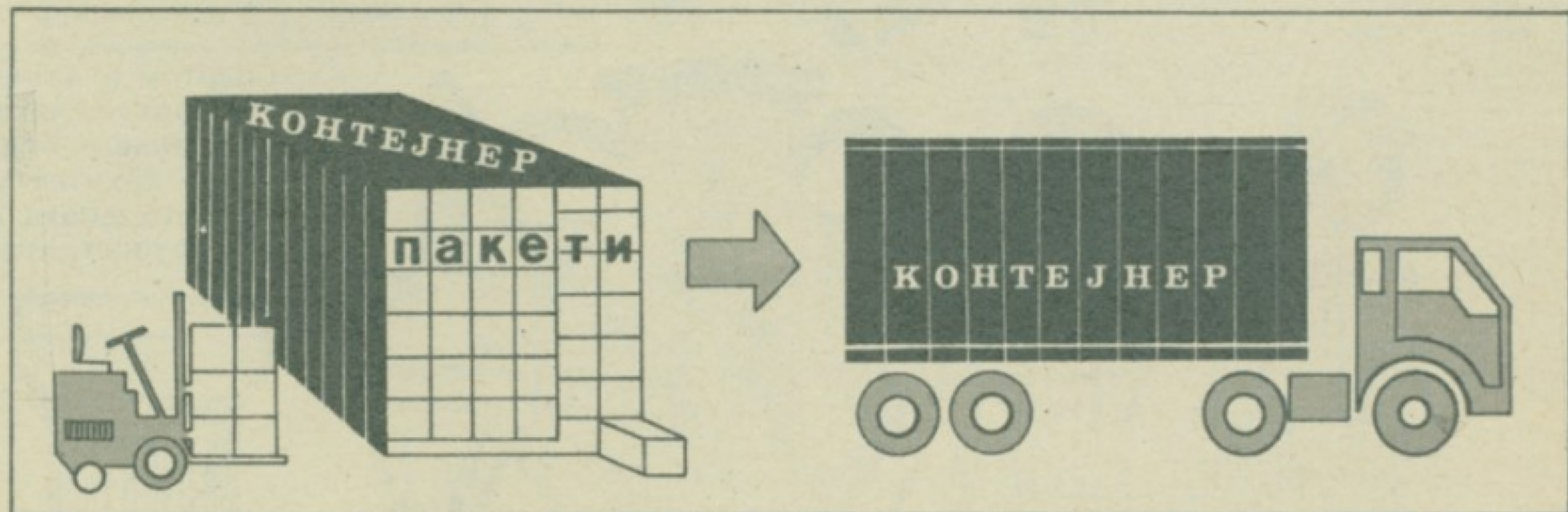
цес упростио кад би се све пошљке које иду у исти крај света још на самој пошти убациле у велике сандуке — контејнере — утврђених облика и величина који би се отварали тек када стигну тамо где су упућени. Замисао је остварена и од тада роба се све више транспортује на овај начин.

Контејнере с једног места на друго пребацују дизалице и посао се одвија брзо и с малим бројем људи. Док, на пример, екипа од 20 радника може за 1 час да истовари највише 17 тона робе, за исто то време свега неколико људи истовари 360 тона робе паковане у контејнере.

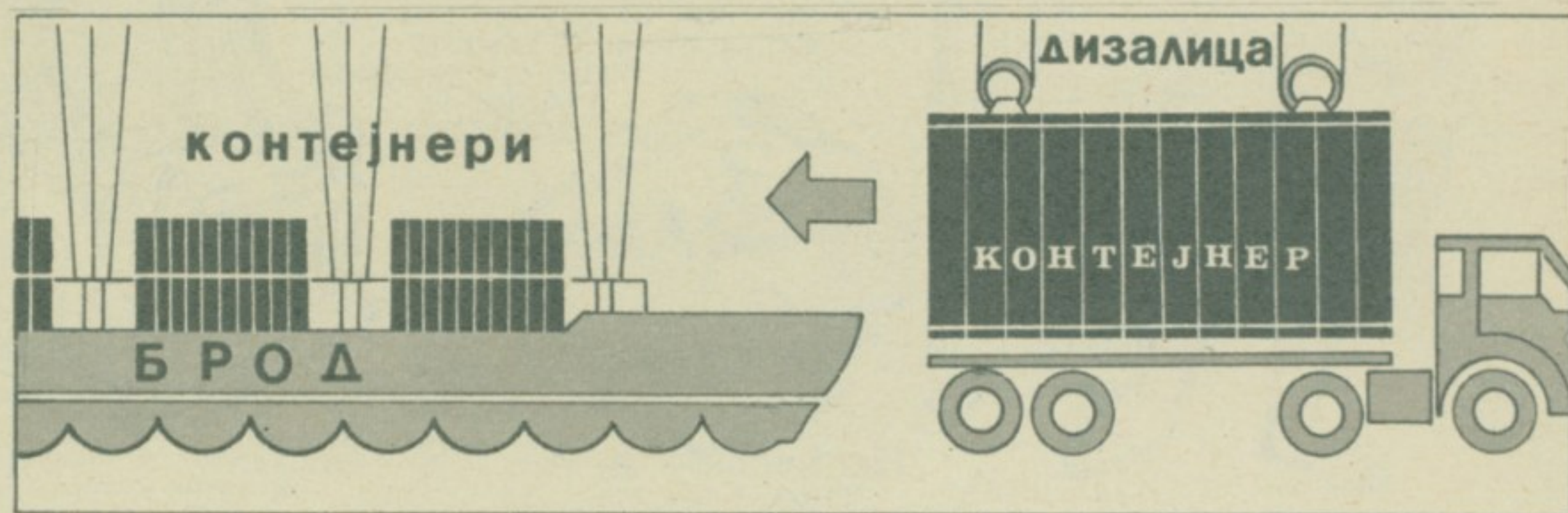
Контејнери се најчешће праве у облику правилних паралелоипеда димензија 2,5 x 2,5 x 6 метара, од челика, алуминијума, различитих синтетичких материја и тако су конструисани да се лако пре носе помоћу дизалице. Увођење одређених димензија неопходно је јер се према тим мерама прилагођава бродски простор и граде специјални докови за пристајање лађа. Прављење нарочитих докова и бродова за превоз контејнера захтева огромне трошкове али је уштеда која се оваквим транспортом постиже толика да се они стотруку исплате.

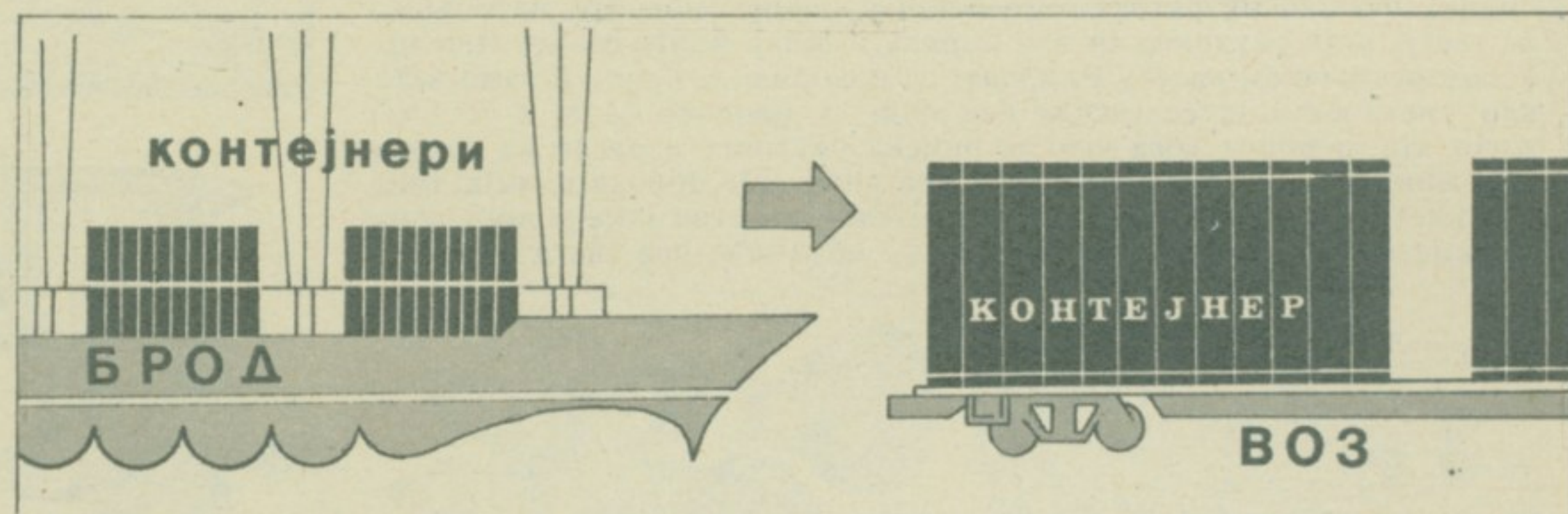
ЛУКЕ И ЖЕЛЕЗНИЧКЕ СТАНИЦЕ МОРАЈУ БИТИ СПЕЦИЈАЛНО ОПРЕМЉЕНЕ ЗА УТОВАР И ИСТОВАР КОНТЕЈНЕРА. НА СЛИЦИ ЈЕ МОСТ СА ДИЗАЛИЦОМ

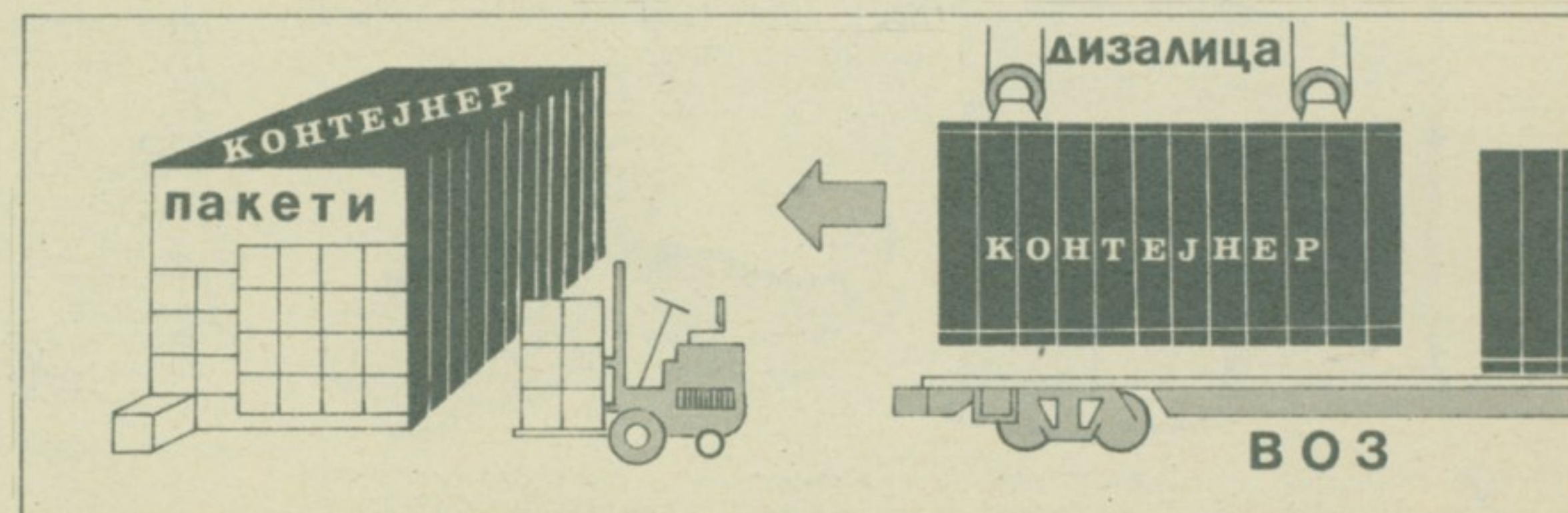
ЈОШ НА ПОШТИ ПАКЕТИ СЕ СЛАЖУ У КОНТЕЈНЕР И ОВАЈ ТОВАР НА КАМИОН КОЈИ ГА ВОЗИ НА ЖЕЛЕЗНИЧКУ СТАНИЦУ

ДИЗАЛИЦА ИЗ КАМИОНА КОЈИ СТОЈИ НА СПЕЦИЈАЛНОМ ДОКУ У ЛУЦИ ПРЕБАЦУЈЕ КОНТЕЈНЕР У БРОД СПРЕМАН ЗА ПУТ

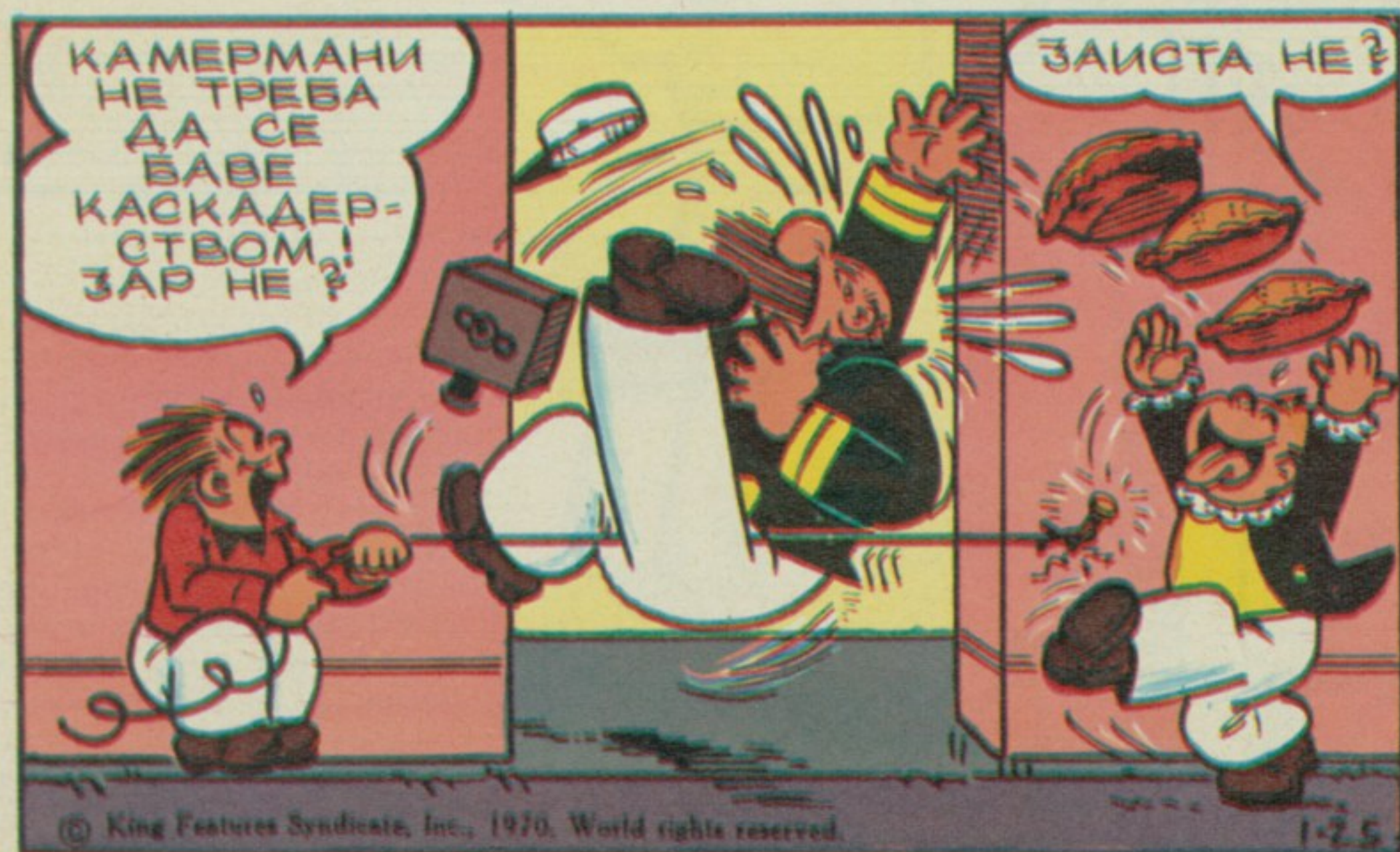
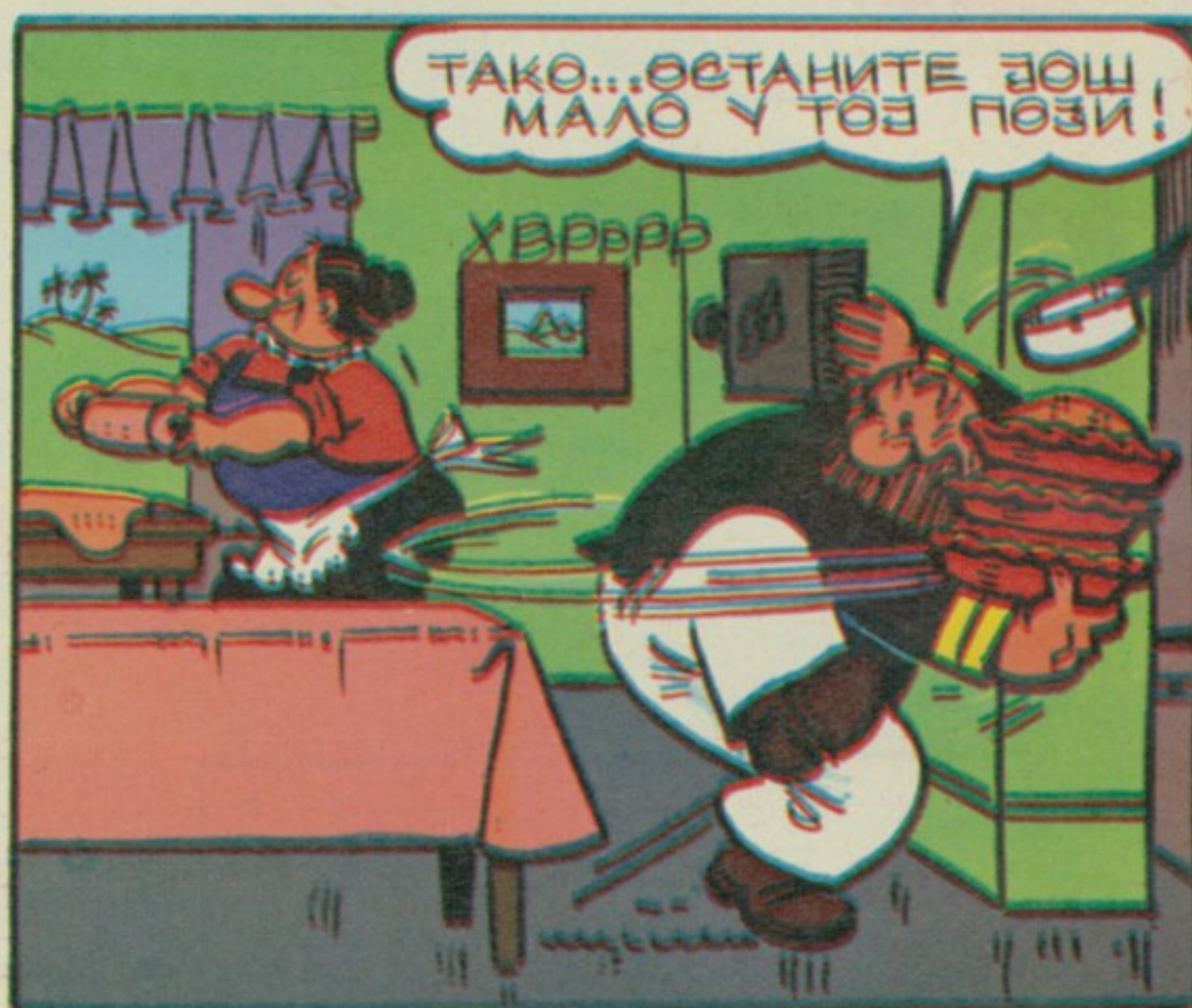
БРОД ЈЕ СТИГАО НА ЦИЉ И НА СЦЕНУ ОПЕТ СТУПА ДИЗАЛИЦА КОЈА КОНТЕЈНЕРА ИСТОВАРУЈЕ И ОДМАХ СТАВЉА НА ВОЗ

ВОЗ ЈЕ УШАО У ЖЕЛЕЗНИЧКУ СТАНИЦУ, ДИЗАЛИЦА ИСТОВАРУЈЕ КОНТЕЈНЕР А ПАКЕТЕ ИЗ ЊЕГА ПРИХВАТАЈУ ТЕРЕТНА КОЛИЦА

БМ И БУМ

JOE MUSIAL

РЕШИ СМРТОНОС

ОВО
ЧУДОВИШТЕ ЋЕ
МЕ ЕЛИМИНИСАТИ
ИЗ ДАЉЕГ ТАКМИЧЕ-
ЊА АКО НЕ ОДГОВО-
РИМ ТАЧНО. ТАКО
МИ И ТРЕБА КАД
ИДЕМ НА СВЕ ИЛИ
НИШТА!

ПАЖЊА!
ОВЛЕ СЕ ОДГОВАРА
НА МИТОЛОШКИ
КВИЗ.
ЗА НЕТАЧНЕ ОДГОВО-
РЕ ГУБЕ СЕ СВИ
ЖИВОТНИ
ПОЕНИ.

Један од најчувенијих и вероватно први квис на свету био је онај у коме је, пре око 2000 година, учествовао млади Грк Едип, посинак коринтског краља Полиба. Едип је, како вели прастара грчка легенда, оставио двор свога поочима који га је нежно волео и кренуо на пут не би ли пронашао своје праве родитеље. Узгред, хтео је као сваки млад човек да види свет и доживи што више авантура. Тако је, после многих перипетија, стигао пред капије града Тебе у покрајини Беотији која лежи северозападно од Атине.

Али, Тебу је још пре Едиповог доласка погодила ужа сна невоља: под њеним зидинама појавила се Сфинга, крилато чудовиште предњег дела тела као у девојке а задњег као у лава. Она је била рођена сестра чувара пакла, пса Кербера а кћерка нимфе Ехидне која је имала облик змије.

Смрћ краљевог сина

Моћна Сфинга завела је у Теби праву страховладу. Изабрала је себи место на једној стени а највеће уживање било јој је да несрећним Тебанцима поставља разна тешка питања на која нико није умео да одговори. Сфинга би, сва срећна, растргла и прождрла сваког оног ко се, милом или силом, прихватио да загонетку реши а то му није полазило за руком. Под њеном стеном гомиладе су се људске кости...

Тешка невоља притисну град Тебу. Како добровољаца више није било, људи су морали да излазе пред Сфингу редом и ред је најзад дошао и на краљевог сина. Овај није загонетку коју му

НИ СФИНГИН КВИЗ

Сфинџа је постојала Едипу једно питање. Ако на њега не одговори — оде му глава, ако тачно одговори — добија краљевство и краљицу за жену. DARWIL постојећа читаоцима »Забавника« истог питање које је сфинџа задала Едипу. Ко се јави са одговором не ризикује ништа а може да добије један од њих одличних DARWIL сатова

је поставила Сфинџа решио и задесио га је иста судбина као и толике пре њега: полудевојка-полулав растргла га је. Ова несрећа натерала је краља Креонта да објави наградни конкурс: онај ко град ослободи напасти добиће престо и његову сестру, краљицу Јокасту, за жену.

Само што је проглас објављен, млади Едип стиже пред Тебу. Како је био лудо храбар и није размишљао о смрти која га чека ако не одговори на питање, он одлучи да окуша срећу. А примамил га је и обећана награда која је, с обзиром на огроман ризик, била велика.

Тако се Едип упуту према стени на којој је Сфинџа радосно очекивала свој плен и

затражи да му постави питање. Сфинџа се презриво насмешила и поставила заговорну за коју је била уверена да је дрски странац неће решити. Питање живота и смрти гласило је:

ШТА ЈЕ ТО ШТО ЈУТРОМ ИДЕ НА ЧЕТИРИ НОГЕ, У ПОДНЕ НА ДВЕ, УВЕЧЕ НА ТРИ. ОД СВИХ СТВОРЕЊА САМО ОНО МЕЊА БРОЈ НОГУ. АЛИ, БАШ ОНДА КАД СЕ СЛУЖИ НАЈВЕЋИМ БРОЈЕМ НОГУ, ЊИХОВА СНАГА И БРЗИНА ЈЕ НАЈМАЊА?

Едип је пажљиво саслушао и... пошто и читаоцима постављамо исто питање, нећемо вам рећи да ли је у овом квизу победу однео он или Сфинџа.

Које је ово створење?

1. Сфинџино питање гласи:
„Шта је то што јутром иде на четири ноге, у подне на две, увече на три. Од свих створења само оно мења број ногу. Али, баш онда кад се служи највећим бројем ногу, њихова снага и брзина је најмања“.
2. Изрежи часовник DARWIL (доле лево), залепи га на дописницу и поред њега напиши ТАЧАН ОДГОВОР НА ПИТАЊЕ. Дописницу пошаљи на адресу: Политикин забавник 11000 Београд, П. фах 124. Напиши на другој страни дописнице своју тачну адресу.
3. Међу читаоцима који тачно одговоре DARWIL ће на срећу поделити пет награда: пет часовника који су доле приказани. Дописницу са одговорима пошаљи до 26. III 1971. Имена награђених биће објављена у Забавнику.

НАГРАДЕ

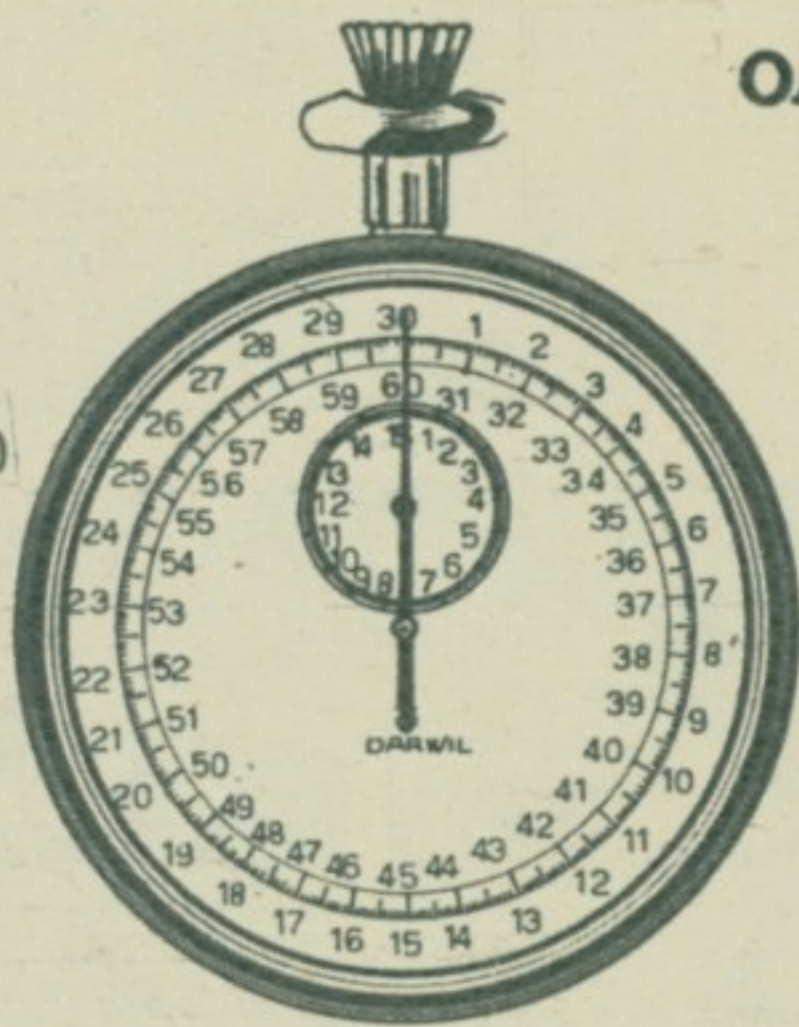

БОЉЕ БИ И МЕНИ БИЛО ДА САМ СЕ ТАКМИЧИО ЗА ОВЕ ШВАЈЦАРСКЕ САТОВЕ!

Изрежи овај сат и залепи га на дописницу.

ПРВА НАГРАДА: штоперница са аутоматским календаром.

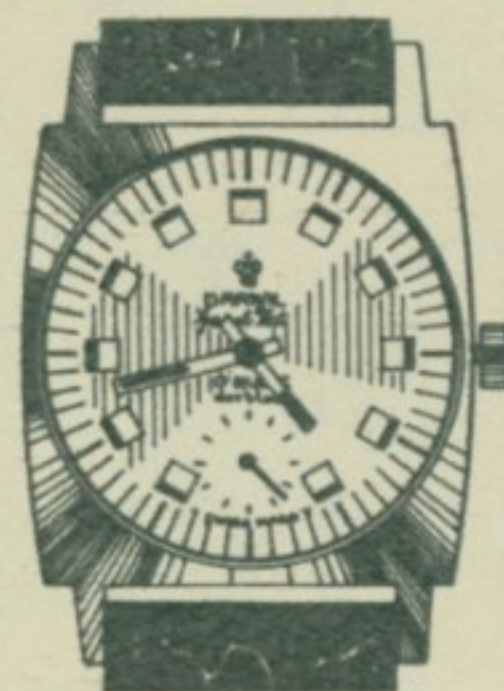

ДРУГА НАГРАДА: цела што-перица DARWIL.

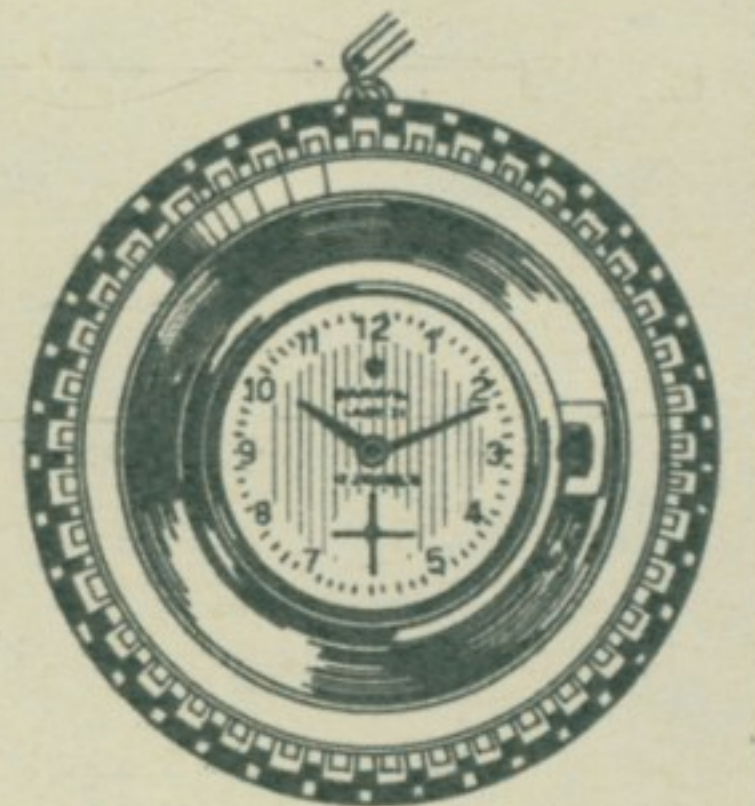
ОДГОВОРИ НА СФИНГИН КВИЗ И УЧЕСТВОЈ У ПОДЕЛИ ОВИХ DARWIL САТОВА!

ТРЕЋА НАГРАДА: женски часовник са датумом.

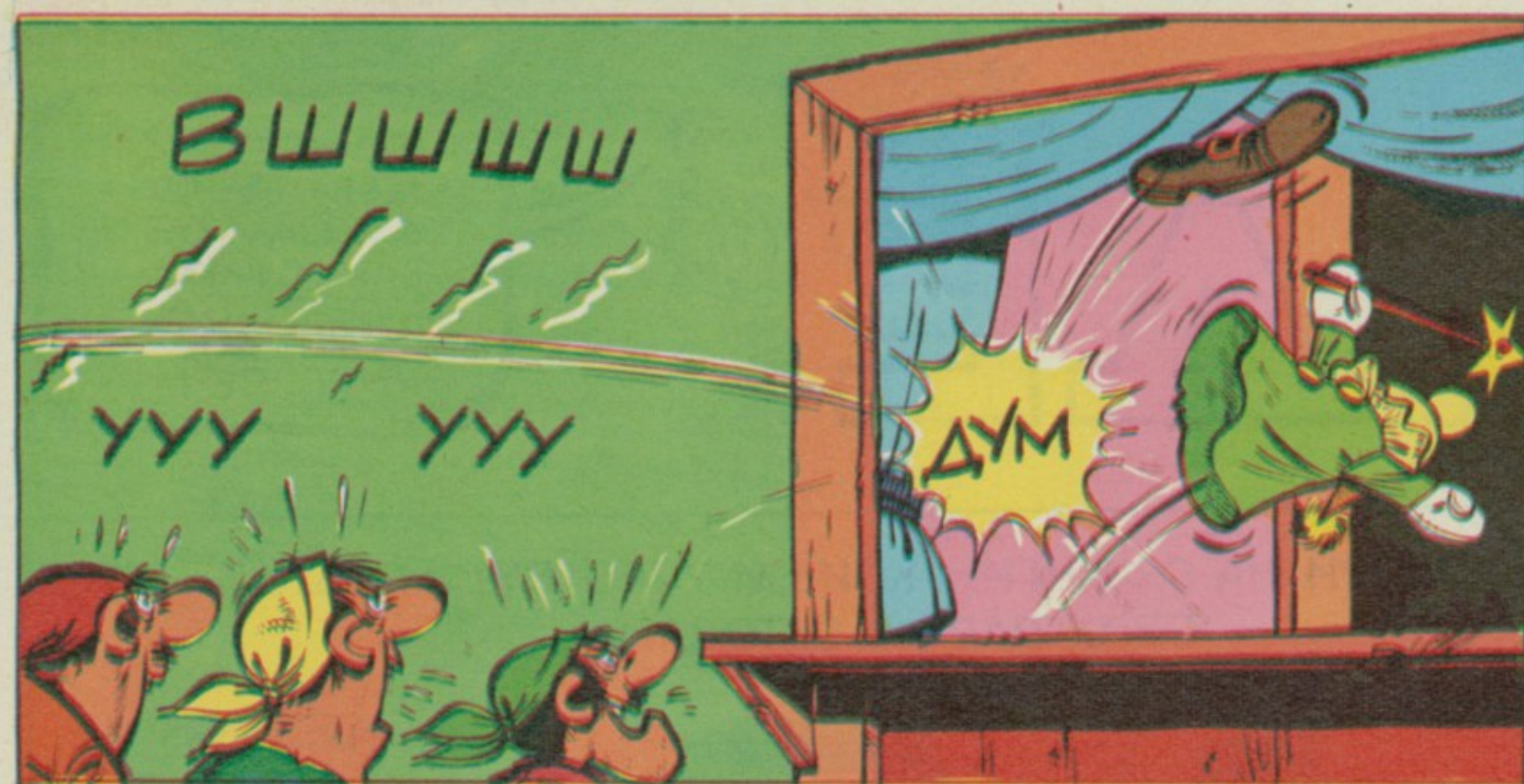
ЧЕТВРТА НАГРАДА: дечији часовник DARWIL.

ПЕТА НАГРАДА: часовник DARWIL у аутомобилској гуми.

● DARWIL — генерално заступништво швајцарске фирме у Трсту. ● Велики избор — преко 600 типова часовника DARWIL i ARETA. ● Најновије код DARWIL-сатова: уграђен је DARBLOCK. ● ЧАСОВНИЦИ марке DARWIL i ARETA могу се набавити и у специјализованим трговинама и велетрговинама у Југославији. ● СЕРВИСИ за одржавање организовани су у свим местима наше земље. ● DARWIL — Piazza St. Antonio Nuovo 4/I-II, TRST.

Алато Еп Терибла

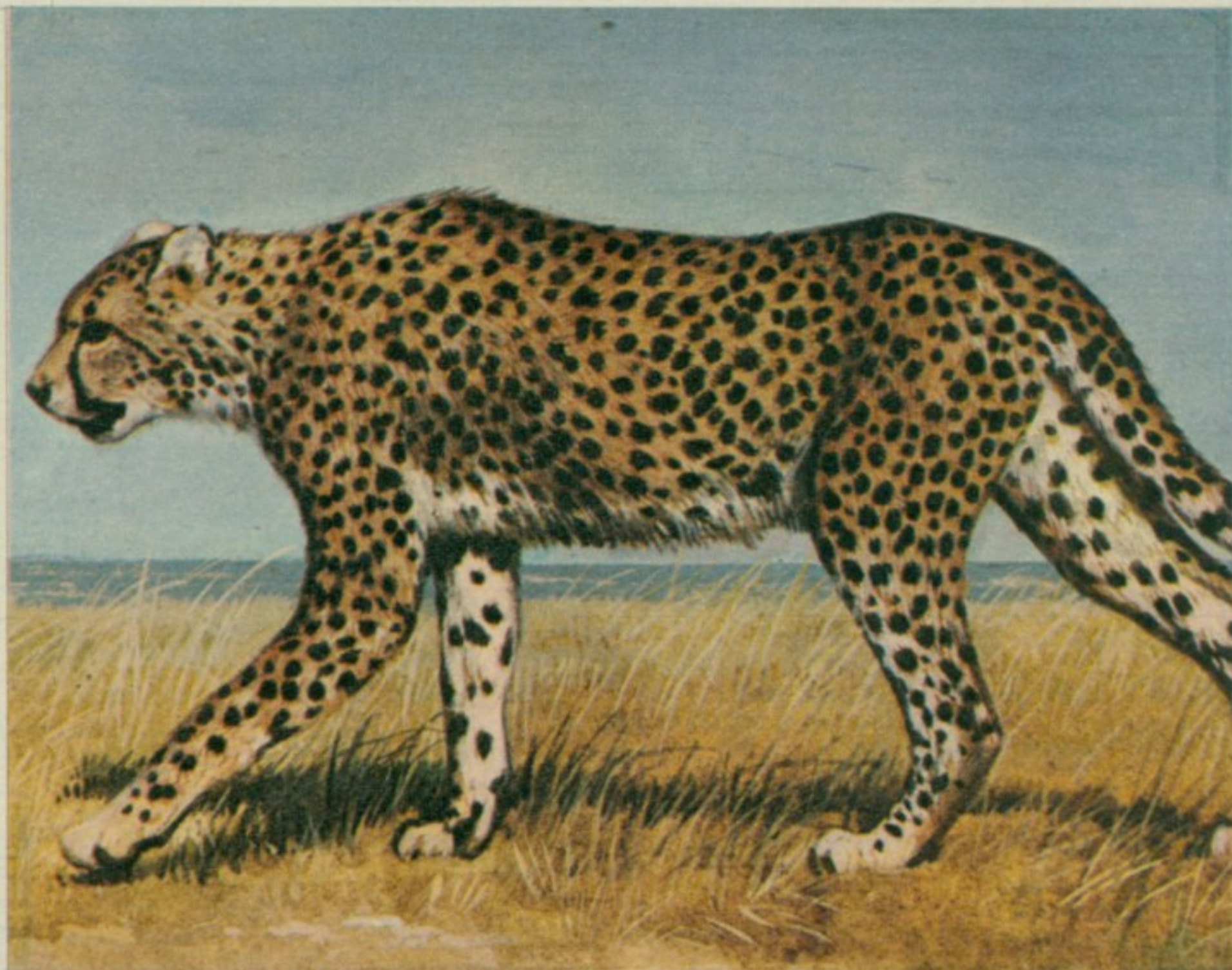

ИМА ЛИ
БИВОЛА
У НАШОЈ
ЗЕМЉИ?

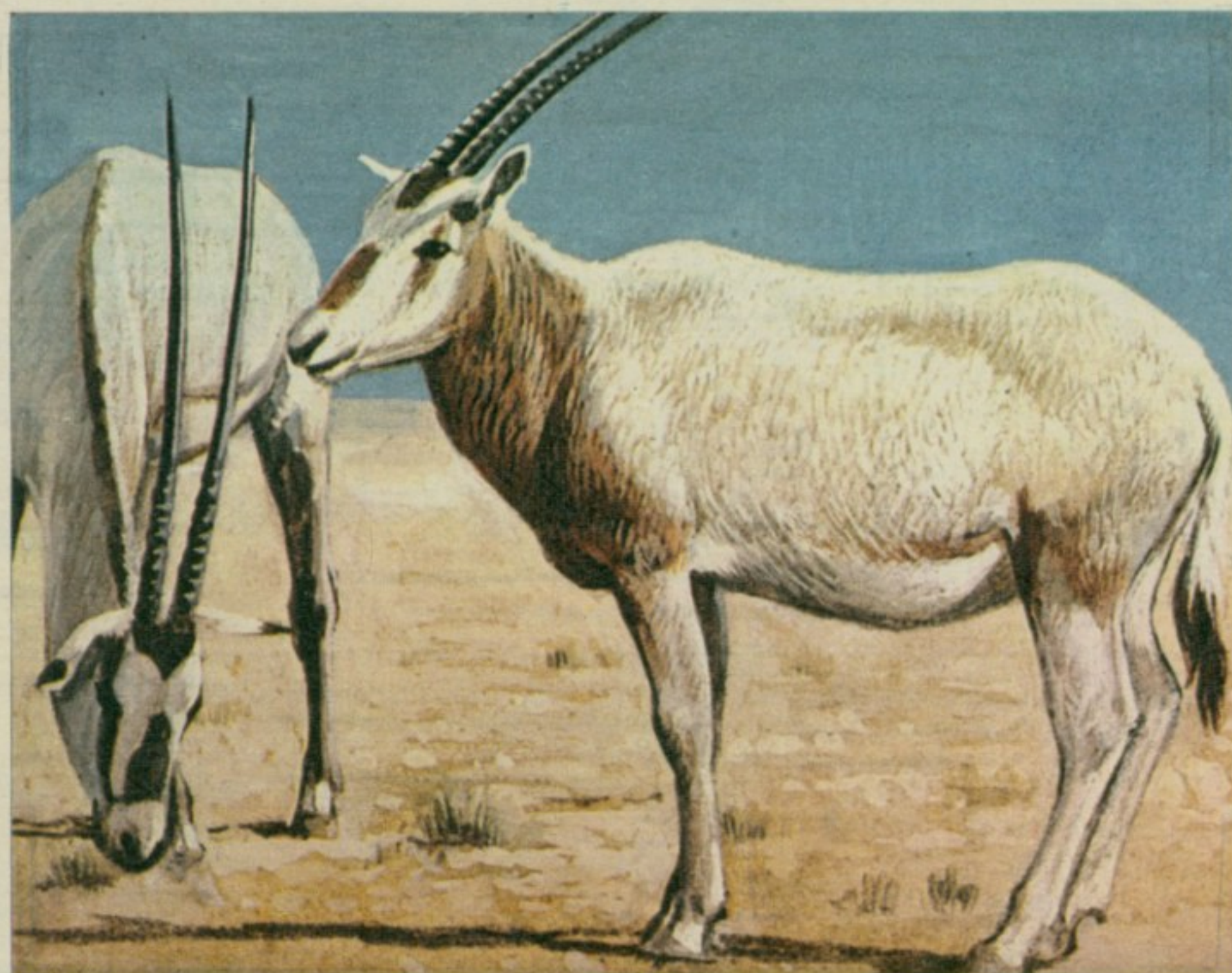
ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

67 **КЉУНАР** — Живи само у Аустралији и Тасманији и када је први пут кожа једног примерка донета у Енглеску, изазвала је велико интересовање научника. Кљунар борави и на суву и у води, има сличности са птицама и, уз мрављег жежа, једини је сисар који се леже из јаја. На предњем делу главе има чврст савитљив гумасти део који личи на кљун патке. Мужјак с унутрашње стране чланка има шупље, оштре, уназад савијене оструге пуне отрова који може да усмрти мању животињу а човека да озледи.

68 **ГЕПАРД** — Једна је од најбржих, ако не и најбржа, животиња на свету: сматра се да трчи брзином од 100 км на час. Плен хвата ударцем шапе а затим му зарије зубе у грло. Није крволочан и убија само да би јео. Веома се лако припитомљава и дресира за лов. Дресиру траје око 6 месеци а у лов се води главе покривене кукуљицом која се скида тек када је плен на виду. Живи у Африци и Азији и не може да се прилагоди животу у зоолошком врту јер не подноси промену климе и средине. (Звер).

69 **АНТИЛОПА** — Има је много врста а живи у Африци и, у мањем броју, у Азији. Животиња је савана, пашњака, честара и ниједна се не може наћи у гушћим шумама. Веома је љупка и необично плашљива тако да је и најмањи шум натера у луди трк. И поред велике брзине којом је обдарена, чест је плен звери и ловаца који су је током прошлог века толико потаманили да је у извесним крајевима морала бити заштићена законом. Дугачки прави рогови слаба су јој заштита. (Такопрсти папкар, шупљороги преживар).

70 **БИВО** — Припитомљен је пре много векова али у неким крајевима света још увек постоје дивља крда. Читаву годину проводи на отвореном а нарочито воли муљеве и мочварне пределе. Кад год му се укаже прилика ваља се по блату а када се осуши, на кожи му остаје дебела кора која га штити од несносних убода инсеката и сувише јаког сунца. Мирна је животиња и може јој се прићи али понекад добија наступе беса. Веома је снажан: један пар јачи је од три запреге волова. (Такопрсти папкар, преживар).

КРИЈУМЧАРИ

СВЕ ЈЕ ПОЧЕЛО У ЈЕДНОМ СУМЊИВОМ ЛОКАЛУ НА ОБАЛИ БОСФОРА У ИСТАМБУЛУ. ЗОРАН, БУЦА И НЕНАД СУ СВРАТИЛИ У ОВАЈ БАР И НЕ СЛУТЕЋИ КАКВЕ ИХ НЕВОЉЕ ОЧЕКУЈУ. ЊИХОВ ДОЛАЗАК НИЈЕ ОСТАО НЕПРИМЕЋЕН.

...БУЦА ЈЕ БИО
ОДУШЕВЉЕН СТРАНЧЕВИМ
ПРЕДЛОГОМ.
АЛИ НЕ И НЕНАД.
ЖЕЛЕО ЈЕ ДА ЧУЈЕ
ПРЕДЛОГ ДО КРАЈА.

ПА, ОВАЈ, ЗНАТЕ... ТРЕБА ДА ПРЕ-
НЕСЕТЕ ЈЕДАН ПАКЕТИЋ ВАШИМ
КОЛИМА У ЈУГОСЛАВИЈУ.
САМО УЗ ЈЕДАН УСЛОВ:
ПАКЕТ НЕ ПОКАЗУЈТЕ
НИКОМ!
НАРАВНО, НИ
ЦАРИНИЦИМА!

ЧЕКАЈ!
ДА ЧУЈЕМО
О ЧЕМУ
ЈЕ РЕЧ.

КРИЈУМ -
ЧАРЕЊЕ !!

ПА ХОЋЕМО
ЛИ ОБАВИТИ ПОС'О
МОМЦИ?
ЗАПАМТИТЕ! НА
КРАЈУ ЧЕКА ВАС
МИЛИОНЧЕ!

НА
ЖАЛОСТ,
НЕМА ОД
ТОГА
НИШТА!

ТАЧНО! ТО ЈЕ
ПРОТИВЗАКОНИТО!
МОГЛИ БИ ДА НАС
УХВАТЕ! И СТРАЖУ У
ЗАТВОР! НЕ БАВИМО
СЕ ТАКВИМ
ПОСЛОВИМА!

ДОБИЛИ
БИСМО
БАР ПО
ПЕТ
ГОДИНА!

ДОБРО, ДОБРО,
ЖУТОКЉУНЦИ!
АЛИ ЗАЖАЛИ-
ТЕТЕ!

ГУБИТЕ СЕ ДОК
НИСМО ПОЗВАЛИ
ПОЛИЦИЈУ!

НЕФЕ ШЕФЕ!
РЕК'О САМ ДА СУ
МАЗЕ.

СТАНИ, ХАНС! ИМАМ
БОЉИ ПЛАН. ОБАВИЋЕ
ОНИ ТАЈ ПОС'О И ТО
БЕСПЛАТНО. СЕДИ,
ХАНС!

ШТА, НЕФЕ!
ШЕФЕ, ДОЗВО-
ЛИ ДА ЗАВРНЕМ
ШИЈУ ТИМ
ПЕТЛИЋИМА!

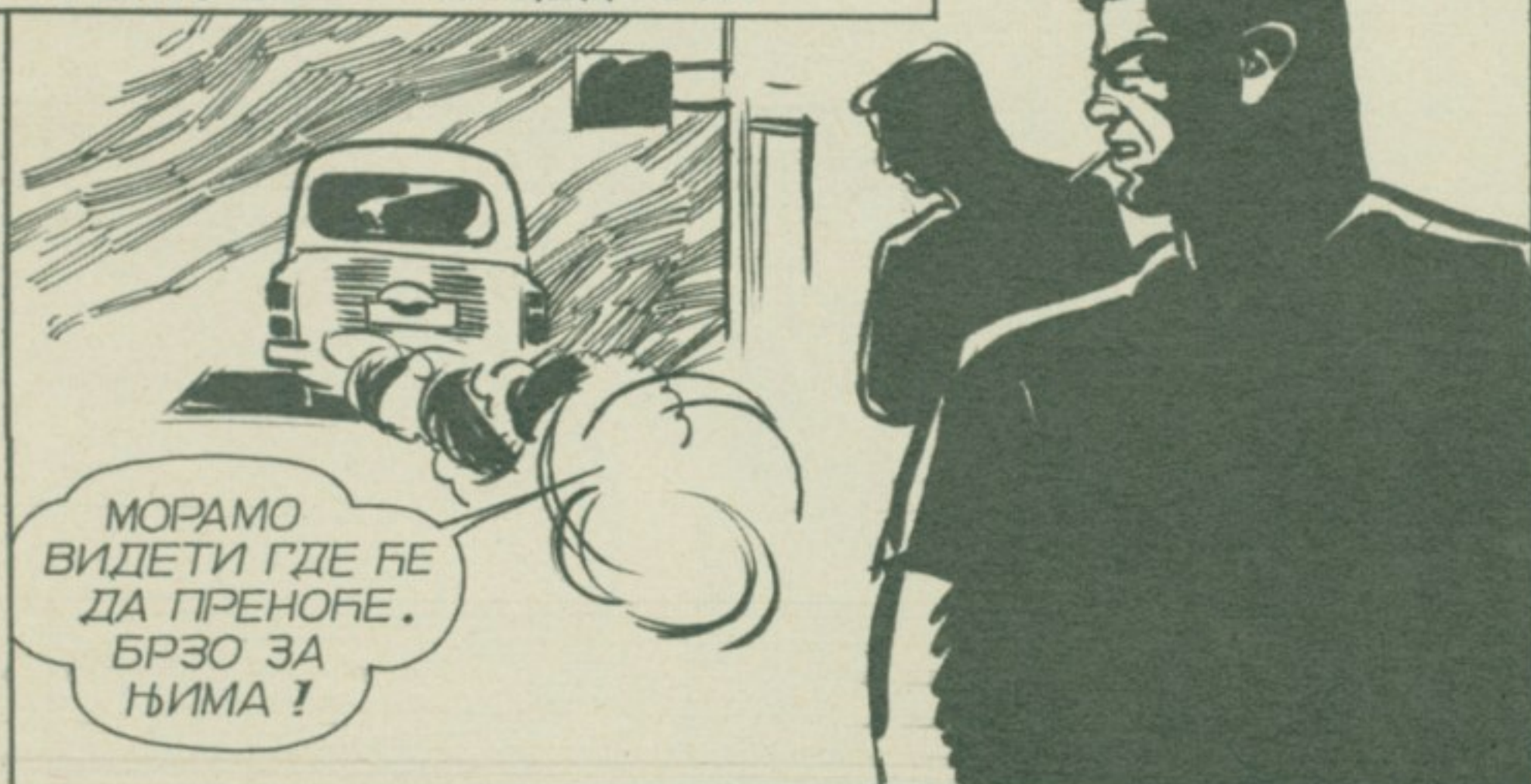

КИДАЈМО
ДОК ЈЕ
ВРЕМЕ!

ПА ТИ СИ
ХТЕО ДА
ВИДИШ „ПРАВИ“
СТРИП-ТИЗ.

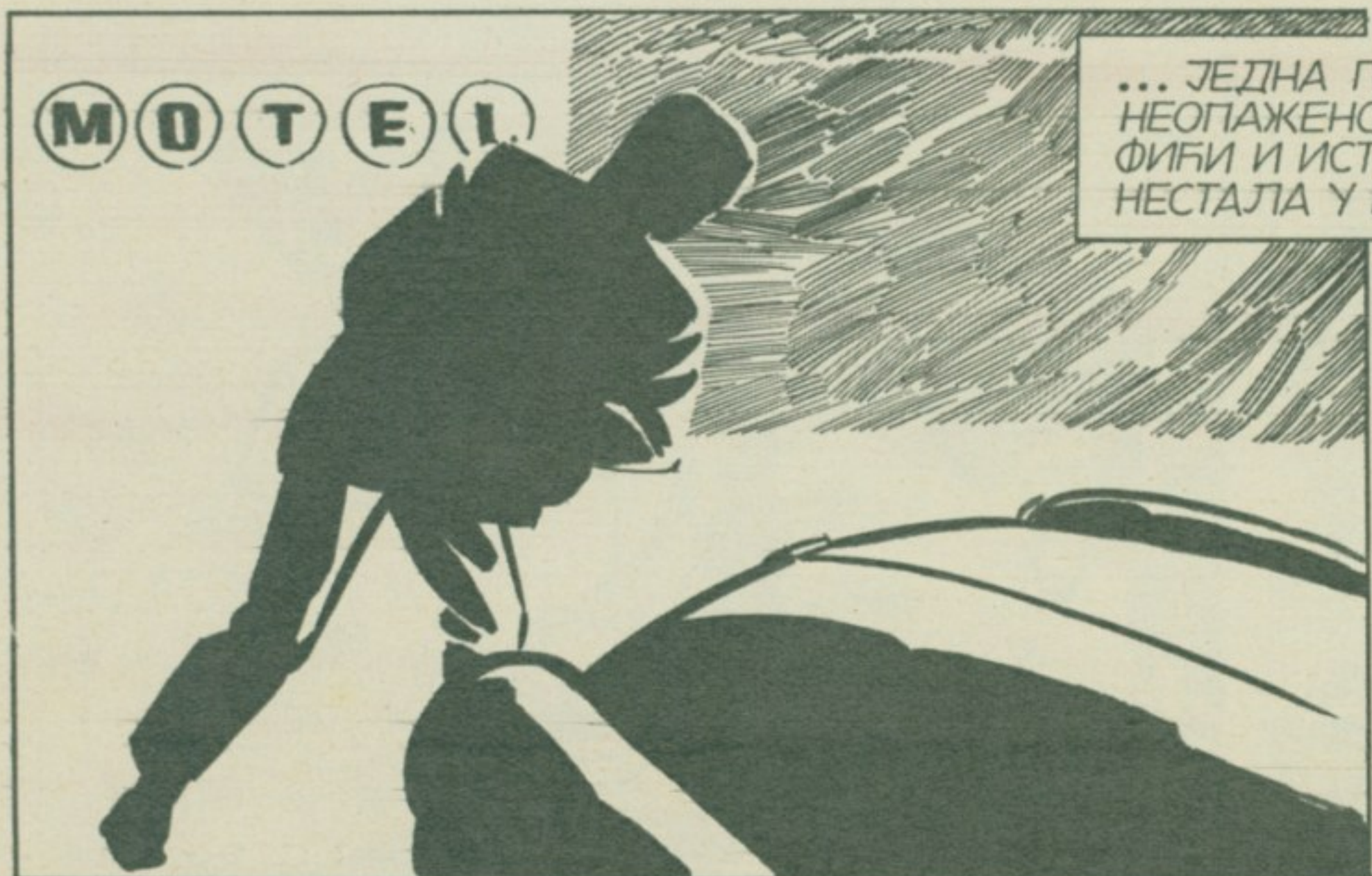
ОДЛАЗАК ФИБЕ ПОСМАТРАЛИ
СУ ЦРНИ И ХАНС. А НЕКОЛИКО
МИНУТА КАСНИЈЕ ЗА ФИБОМ ЈЕ
КРЕНУО БЕЛИ МЕРЦЕДЕС...

ДОК СУ СЕ НЕНАД,
ЗОРАН И БУЦА У МОТЕЛУ
СПРЕМАЛИ ЗА СПАВАЊЕ...

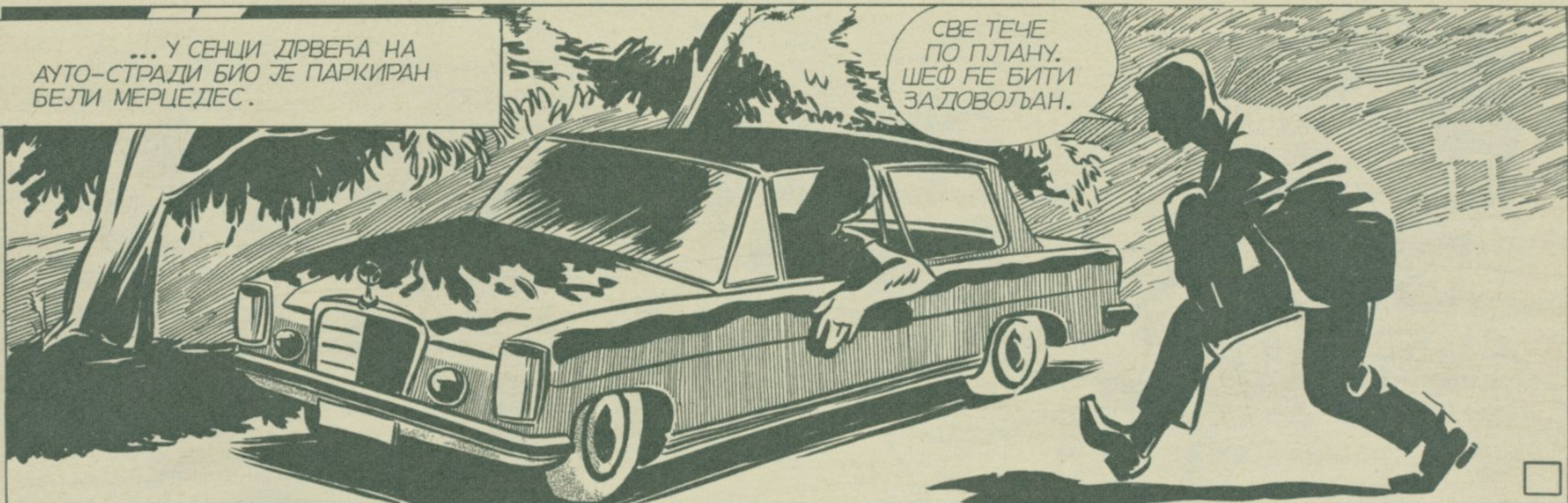

... ЈЕДНА ПРИЛИКА СЕ
НЕОПАЖЕНО ПРИКРАЛА
ФИБИ И ИСТО ТАКО
НЕСТАЛА У МРАКУ.

... У СЕНЦИ ДРВЕЋА НА
АУТО-СТРАДИ БИО ЈЕ ПАРКИРАН
БЕЛИ МЕРЦЕДЕС.

СВЕ ТЕЧЕ
ПО ПЛАНУ.
ШЕФ ЋЕ БИТИ
ЗАДОВОЉАН.

СУТРАДАН УЈУТРО...

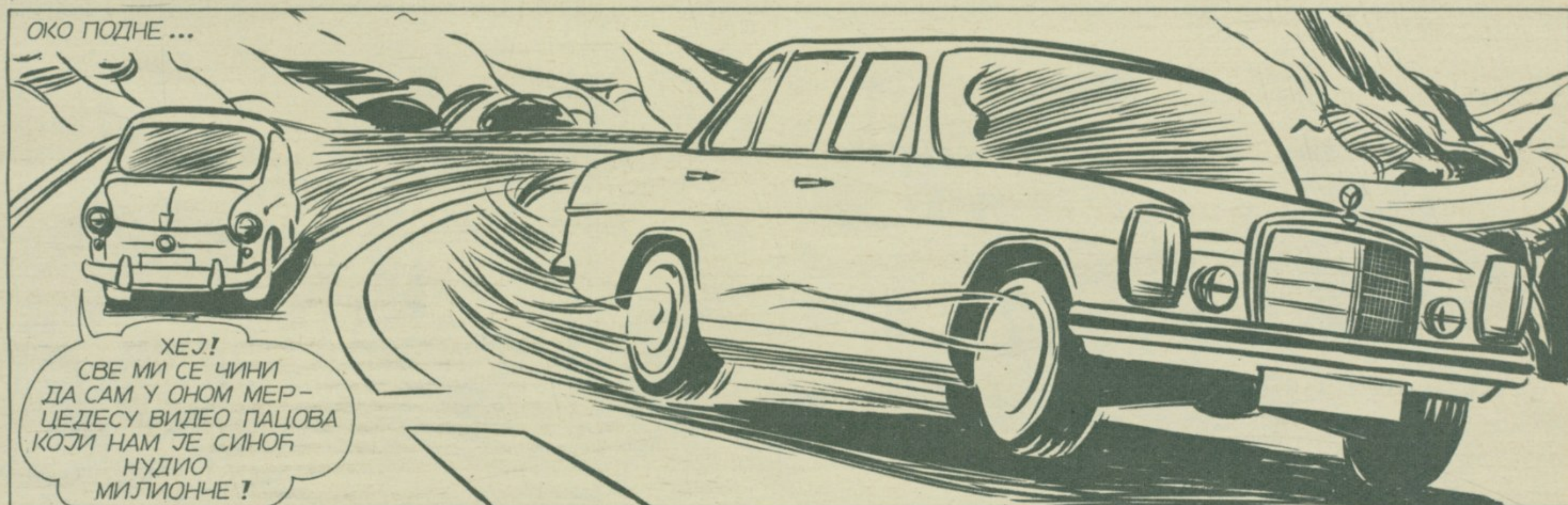
ЗОРАНЕ,
ЈА ЋУ
ВОЗИТИ
ПРВУ ЕТАПУ!

И ТАКО СУ МОМЦИ КРЕНУЛИ КА ЈУГОСЛАВИЈИ.

НАДАМ
СЕ ДА ЋЕМО
ВЕЧЕРАС
БИТИ КОД
КУЋЕ.

ОКО ПОДНЕ...

ХЕЈ!
СВЕ МИ СЕ ЧИНИ
ДА САМ У ОНОМ МЕР-
ЦЕДЕСУ ВИДЕО ПАЦОВА
КОЈИ НАМ ЈЕ СИНОФ
НУДИО
МИЛИОНЧЕ!

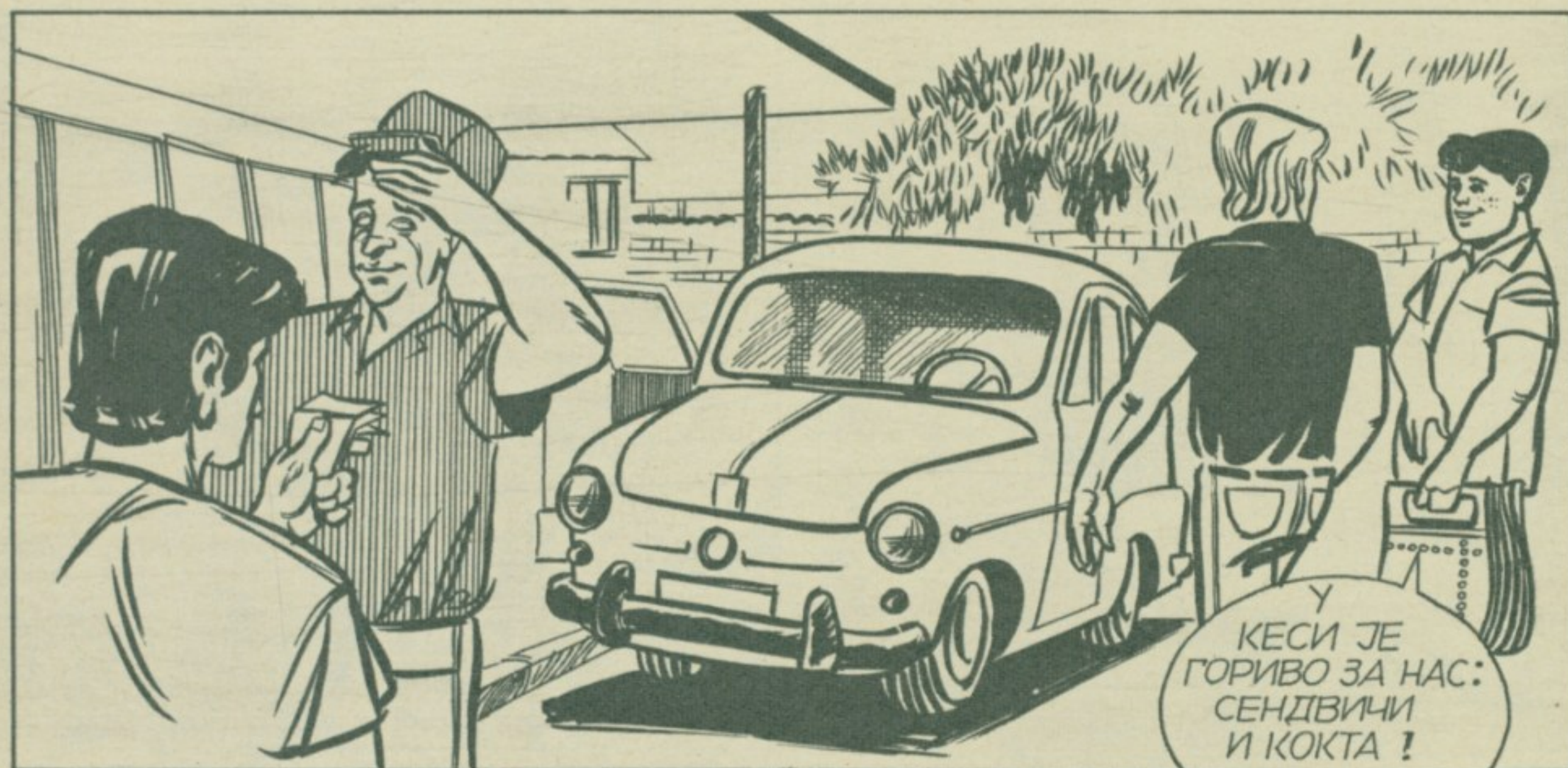
АЛИ БИО ЈЕ ОН.
САМО БЕЗ
БРКОВА!

ХА! ХА!
ЈОШ СИ
УПЛАШЕН
ОД СИНОФ!

КАКВА
БУЏНА
МАШТА! МОЖДА
ЈЕ ПУСТИО И
БРАДА ДА МУ
ИЗРАСТЕ.

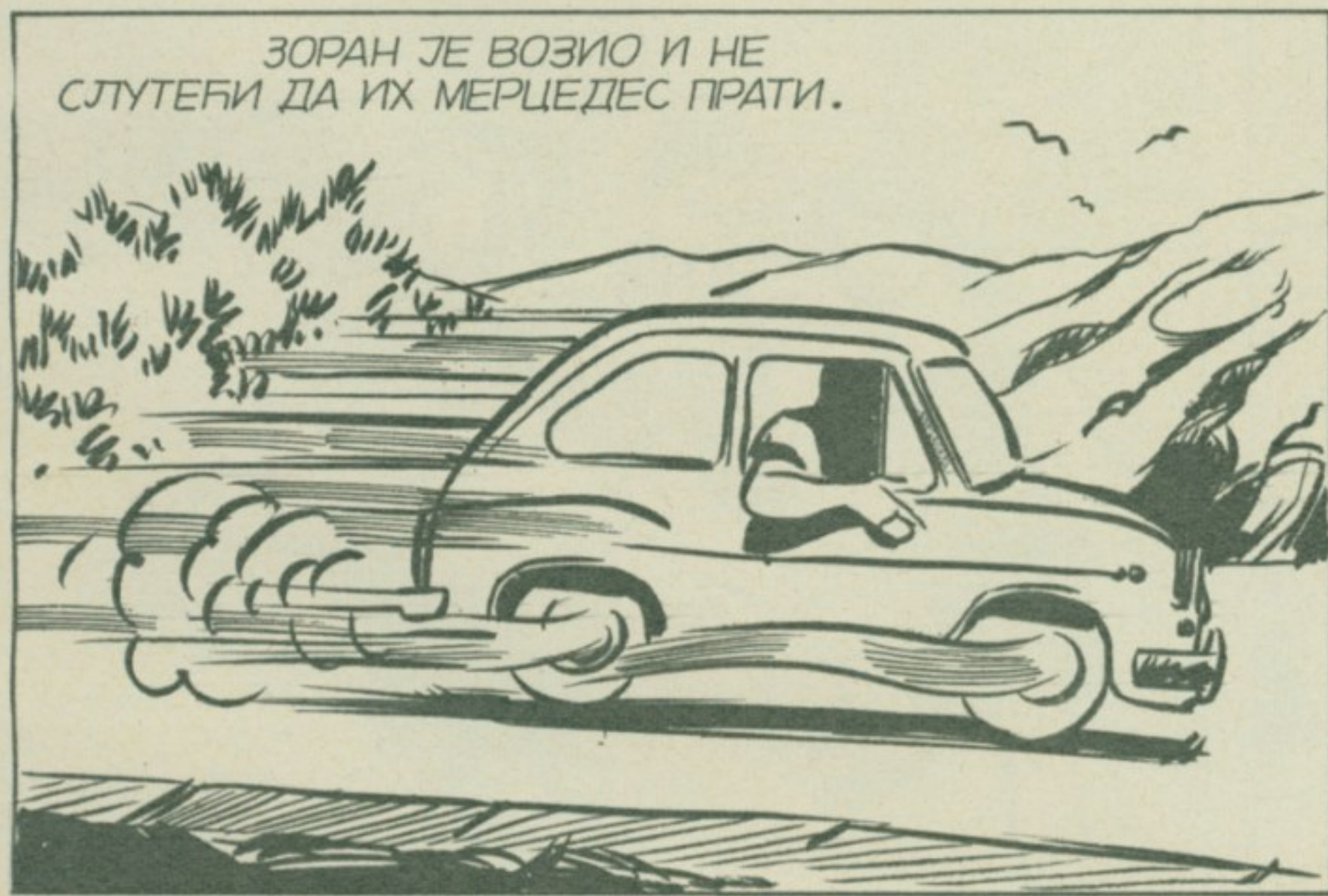
ЗА ФИБОМ ЈЕ КРЕНУО
БЕЛИ МЕРЦЕДЕС
ТУРСКЕ РЕГИСТРАЦИЈЕ.
ЗА ЦРНОГ И НЕГОВОГ
ШЕФА ОТА ДОЛАЗИО ЈЕ
НАЈТЕЖИЈ ДЕО ПЛАНА.

ЈОШ ОВЕ НОЋИ,
УЗЕЋЕМО
„ОНО“

А ШТА ЋЕ БИТИ
АКО ОТКРИЈУ
„ОНО“ И НЕ
ДАЈУ ГА?

ЗНА СЕ.
ЛИКВИДИ-
РАЋЕМО
ИХ!

ЗОРАН ЈЕ ВОЗИО И НЕ
СЈУТЕЋИ ДА ИХ МЕРЦЕДЕС ПРАТИ.

БУЦО,
НЕМА ТВОГ
МЕРЦЕДЕСА!
ДА СЕ НИЈЕ
УПЛАШИО!

БУЦА СЕ
СТРЕСАО НА ОВЕ
РЕЧИ, АЛИ ЈЕ ТО
УСПЕО ДА
САКРИЈЕ.

ОПЕТ
САМ ГА ВИДЕО
ЗОРАНЕ, АЛИ НЕ
СМЕМ ВАМ РЕЋИ.
НАДАМ СЕ ДА ГА
НЕЋУ ВИШЕ
СРЕСТИ.

ЗА ТО ВРЕМЕ МЕРЦЕДЕС ЈЕ ПОЛАКО СМАЊИВАО
РАСТОЈАЊЕ ИЗМЕЂУ СЕБЕ И ФИБЕ...

УСПОРИ, ЦРНИ!
АКО ОТКРИЈУ „ОНО“,
НЕ СМЕМО БИТИ У
БЛИЗИНИ!

... ПО ПОДНЕ ИСТОГ
ДАНА ФИБА ЈЕ СРЕГНО ПРЕ -
ШАО ГРАНИЦУ.
ЦАРИНИЦИ НИСУ НИ
ПОГЛЕДАЛИ ПРТЉАГ...

ПРИПРЕМИТЕ
ДОКУМЕНТА
ЗА ПРЕГЛЕД!

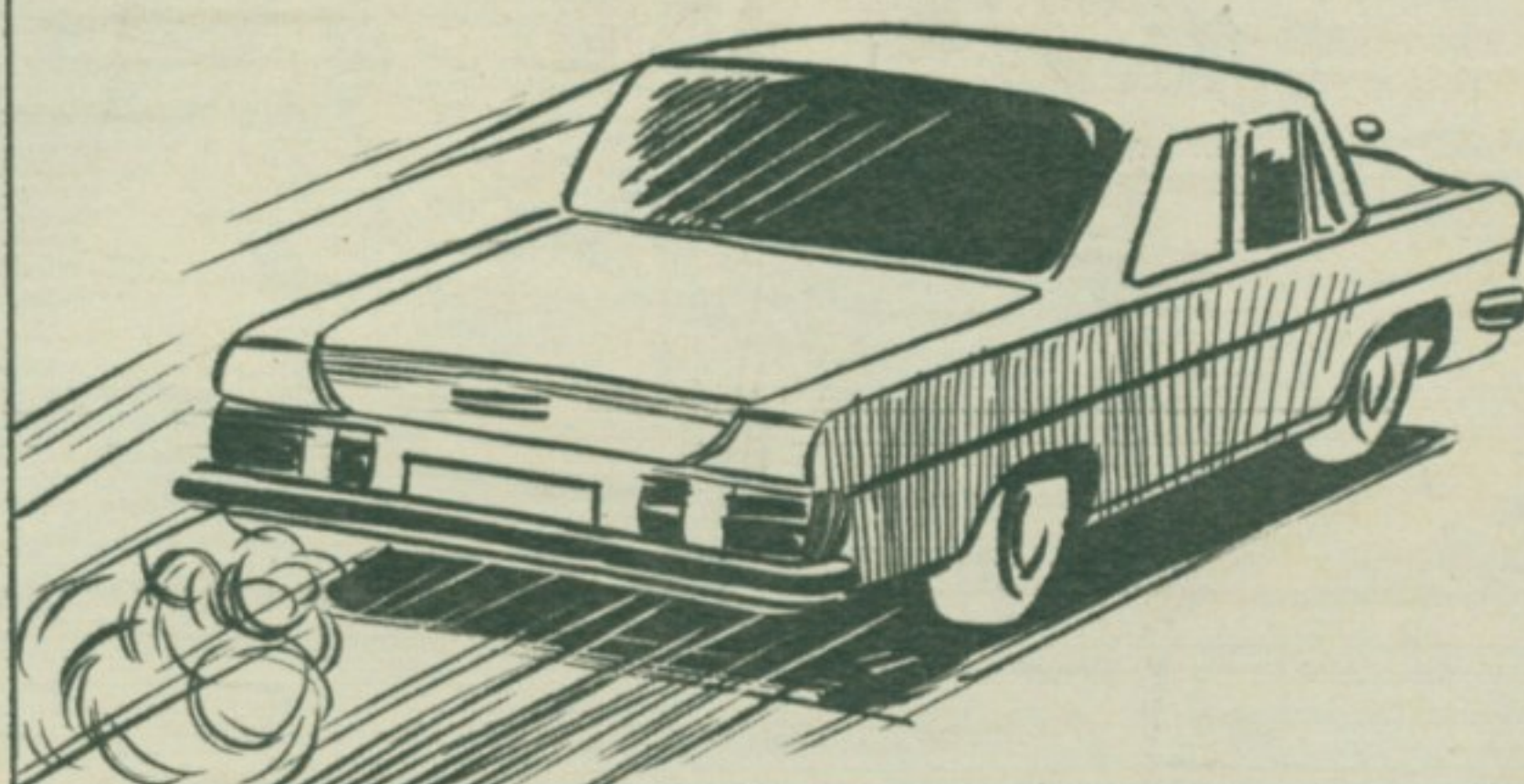

ГДЕ ЈЕ САД
ОНАЈ ПАЦОВ
ДА МИ КАЖЕ
„ЗАЖАЛИТЕ
МОМЦИ“

ПОСТАО
СИ МИ
НЕШТО
ХРАБАР!

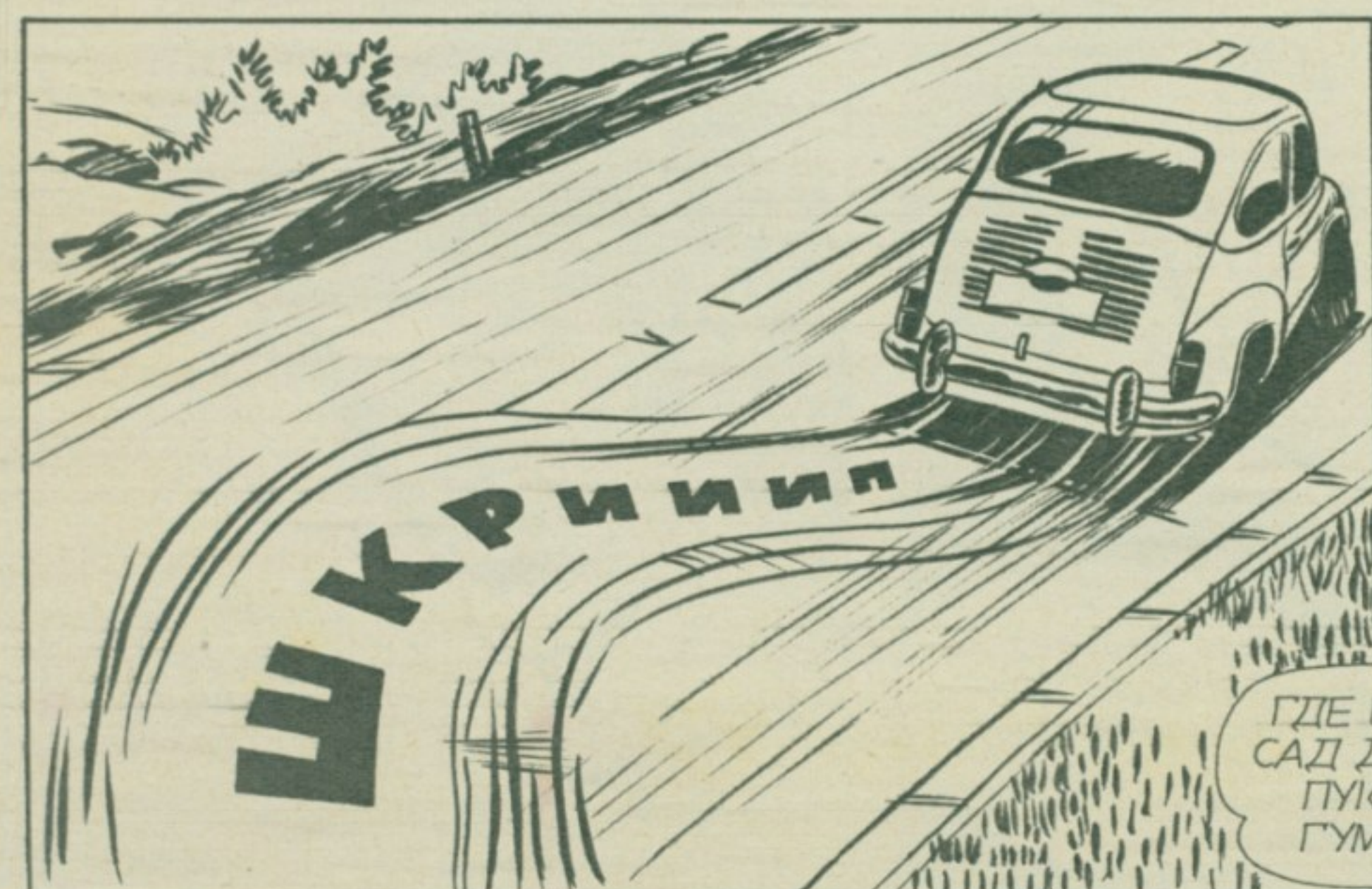
БУЦА НИЈЕ ЗНАО ДА ЋЕ МУ СЕ ЖЕЉА
БРЗО ОСТВАРИТИ И ТО ВРЛО БРЗО...

ОДЈЕДНОМ...

БАНГ

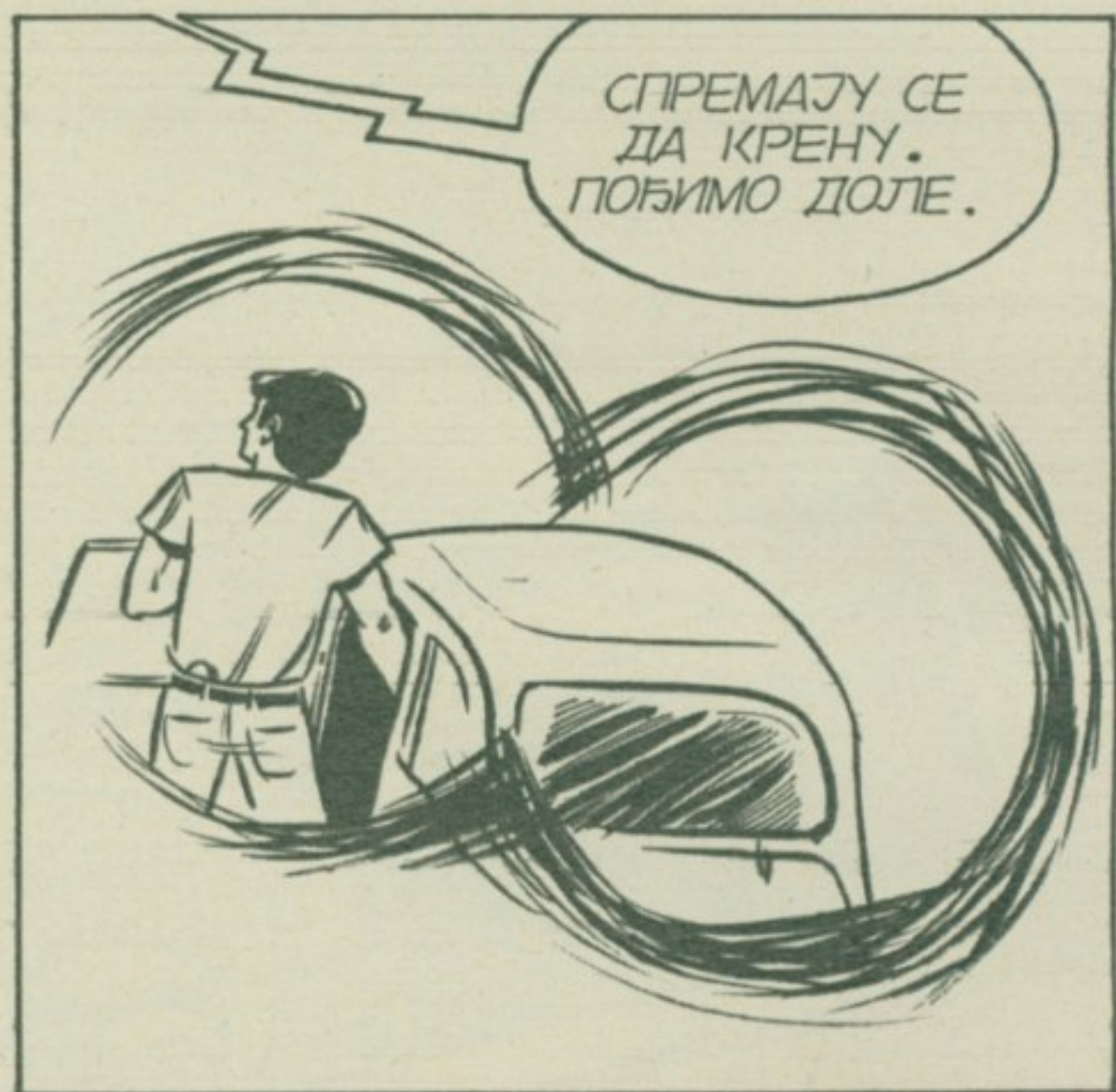
ОХ!

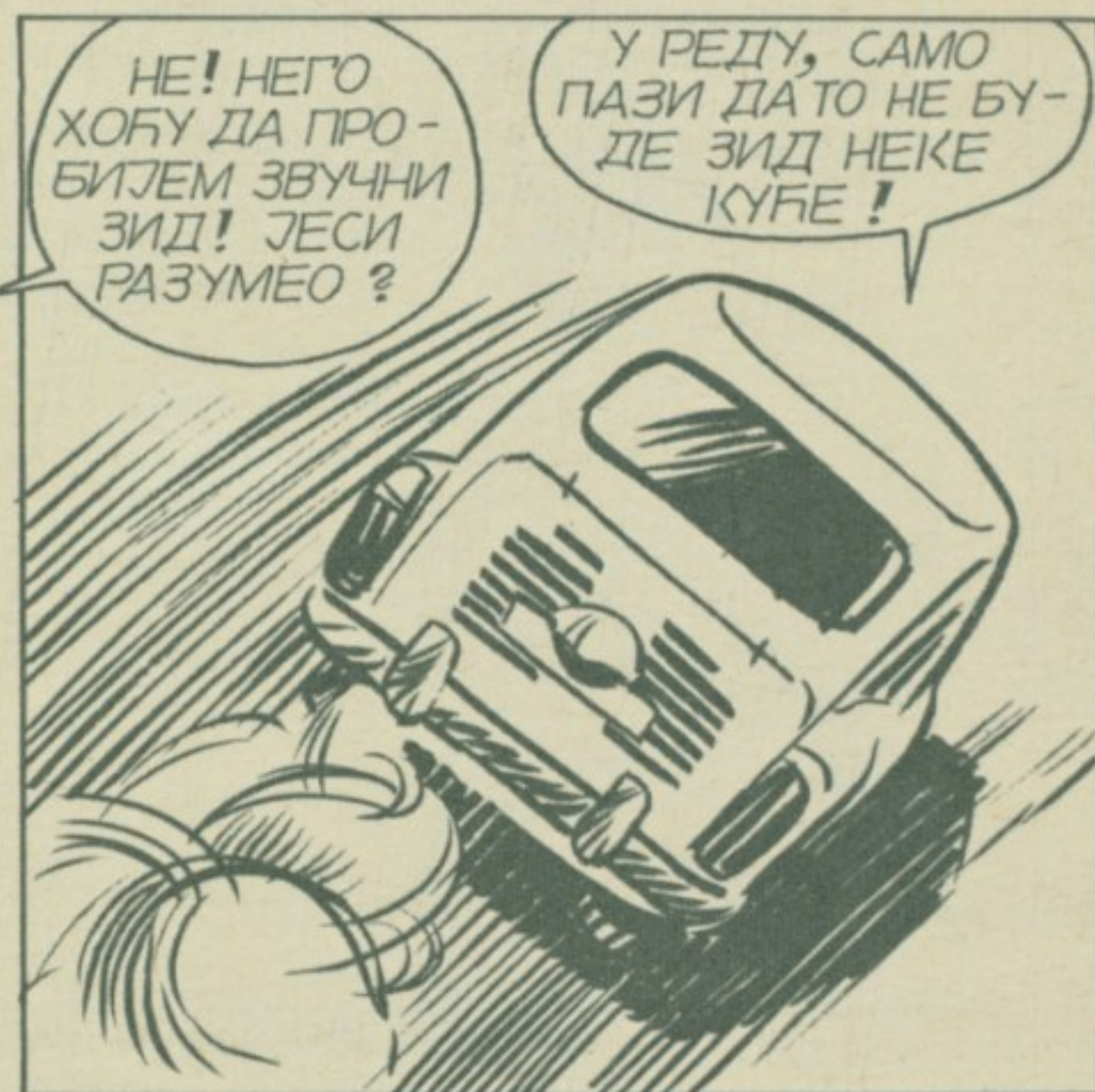

ГДЕ БАШ
САД ДА НАМ
ПУКНЕ
ГУМА!

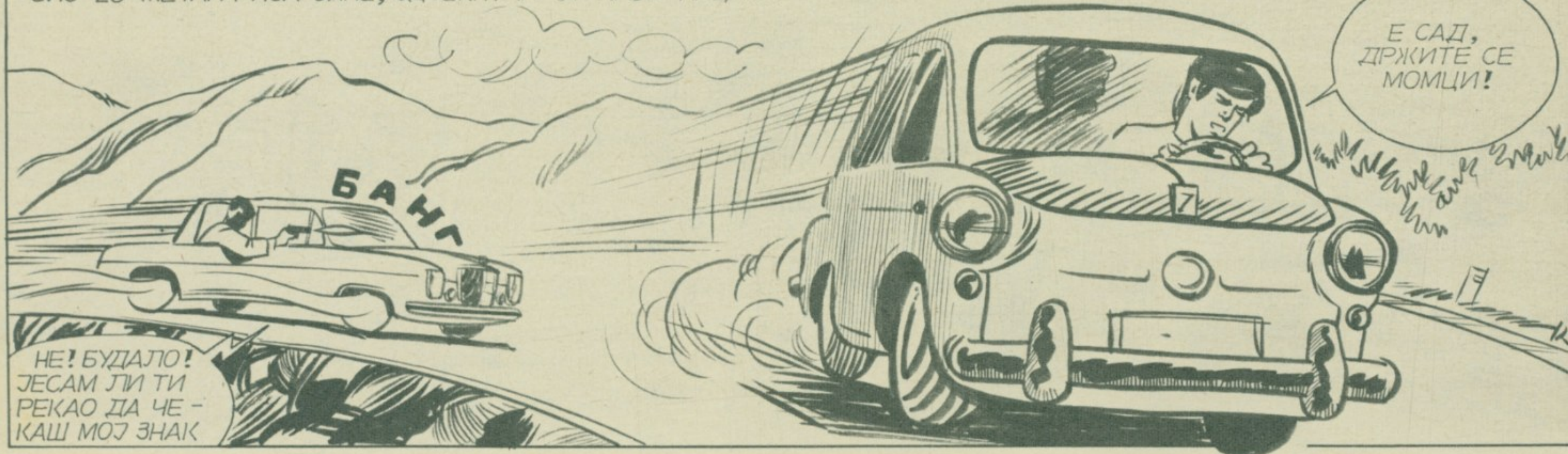

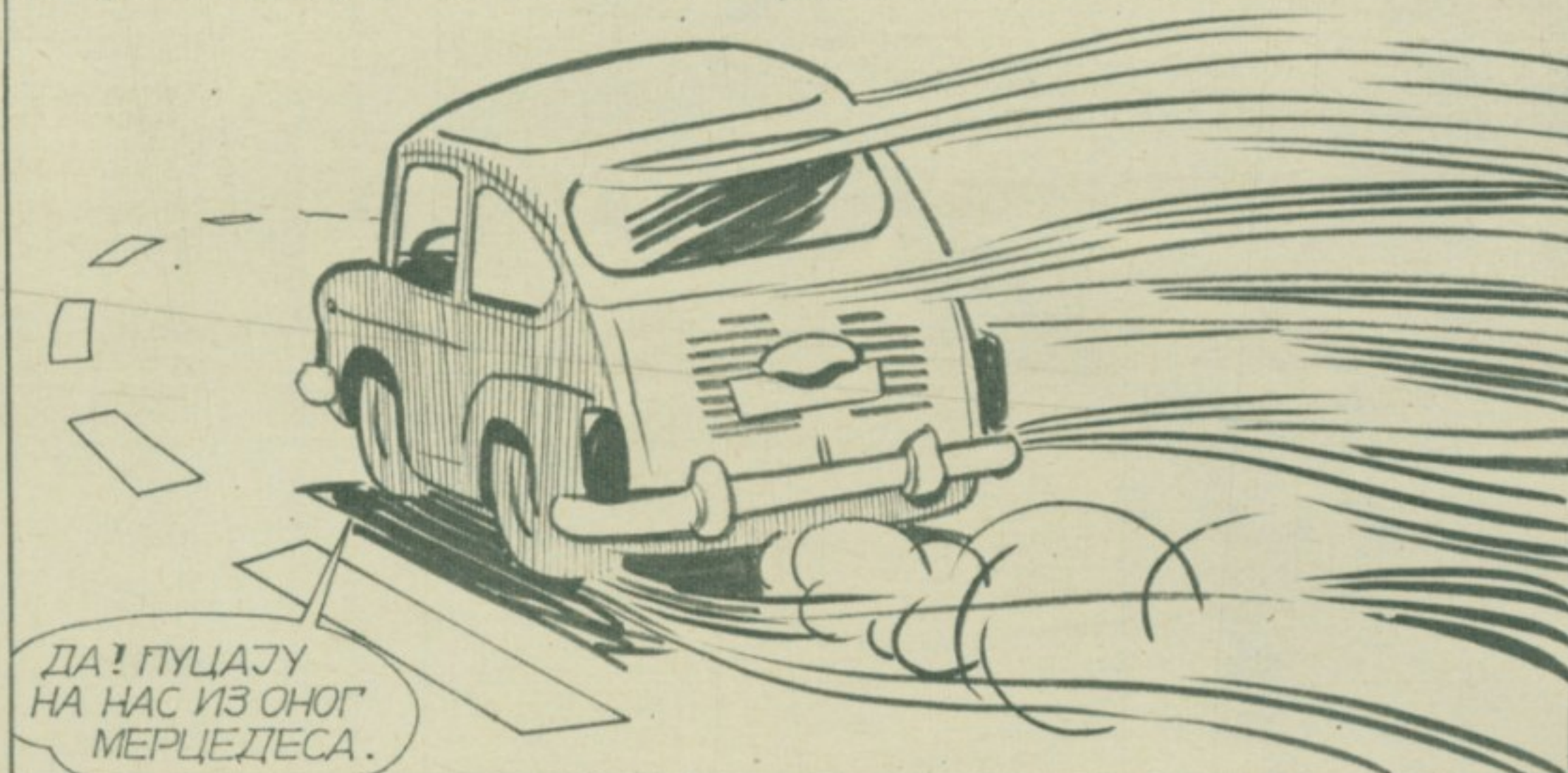

ЦРНИ ЈЕ ПОСТАО НЕСТРПЉИВ И НА ЈЕДНОЈ КРИВИНИ, КАД ЈЕ МЕРЦЕДЕС БИО 20 МЕТАРА ИЗА ФИФЕ, ОДЈЕКНУЛИ СУ ПРВИ ХИЦИ...

НЕНАД ЈЕ ОДМАХ ПОЧЕО ДА ВОЗИ У ЦИК-ЦАК, НЕ ДОЗВОЉАВАЈУЋИ ДА ГА МЕРЦЕДЕС ПРЕСТИГНЕ.

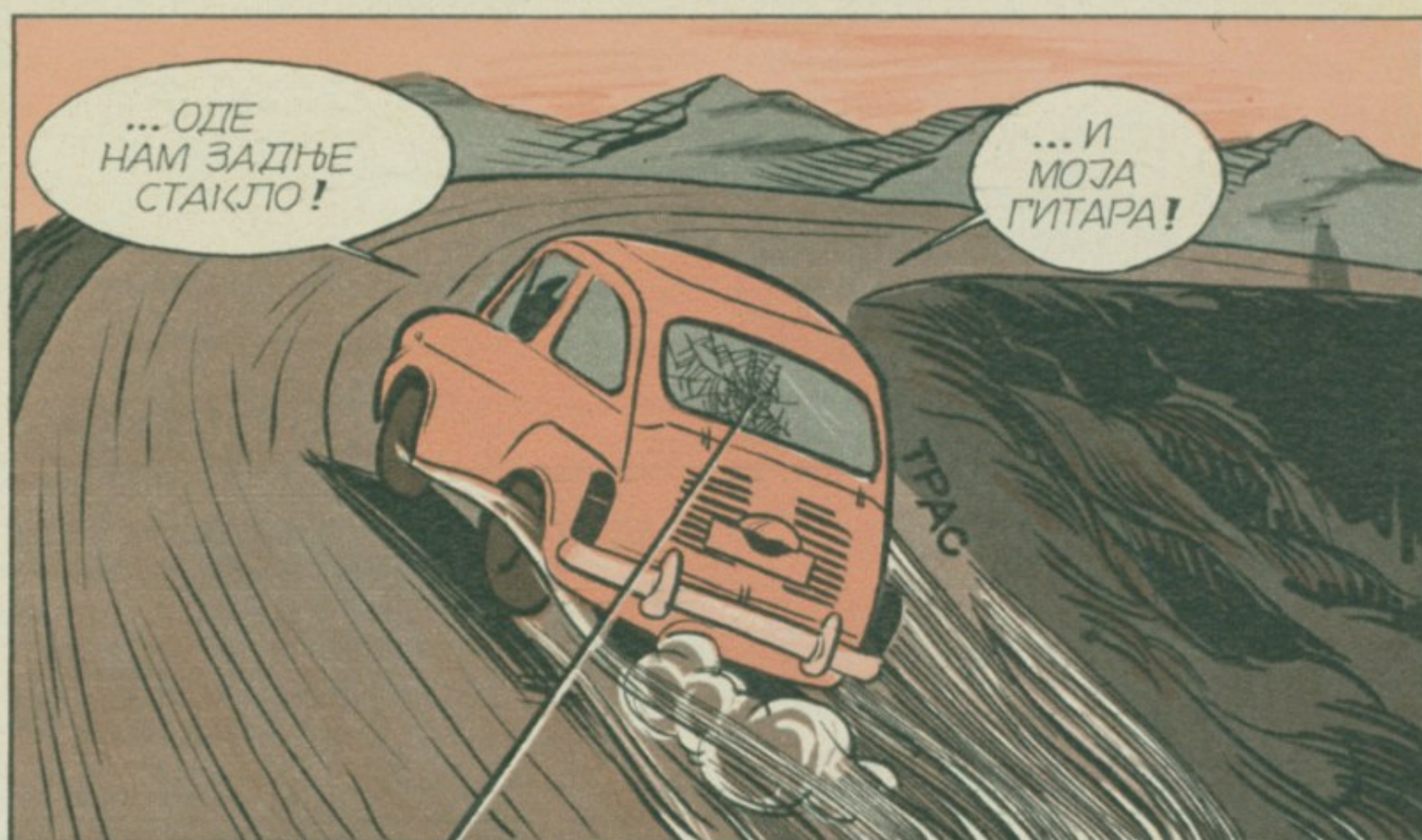
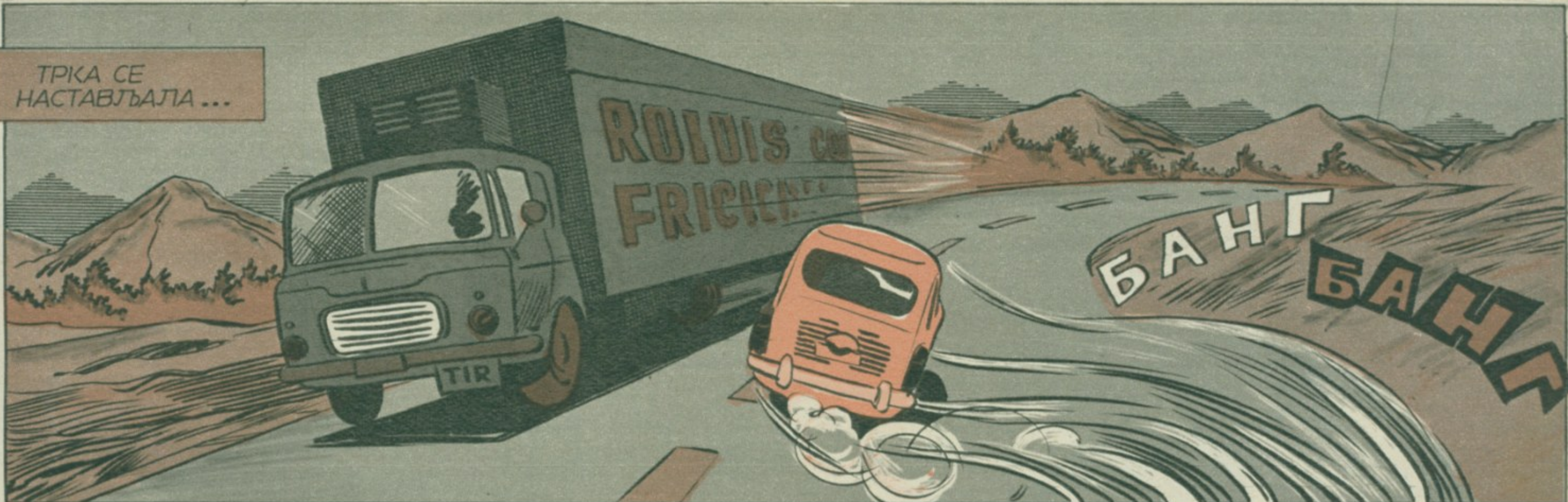
ЦРНИ ЈЕ НАСТАВИО ДА ГАЂА...

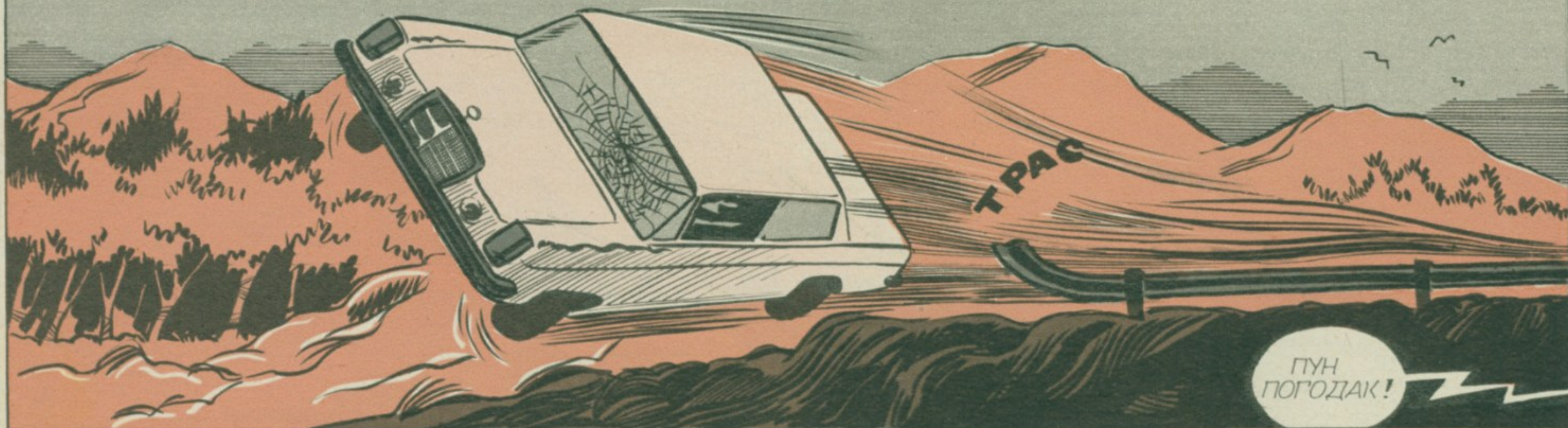
КРЕТЕНУ! ПОКУШАЋУ ДА ИХ ПРЕСТИГНЕМ ИАКО МОГУ ДА НАЛЕТИМ НА ЊИХ АКО УКОЧЕ.

ТРКА СЕ
НАСТАВЉАЛА ...

ФЛАШИЦЕ КОКТЕ КОЈЕ ЈЕ БАЦИО БУЦА ПОГОДИЛЕ СУ ЦИЉ. ВОЗАЧ МЕРЦЕДЕСА НИЈЕ МОГАО ОДМАХ ДА ЗАКОЧИ И КОЛА СУ ПРОБИЛА ЗАШТИТНУ ОГРАДУ

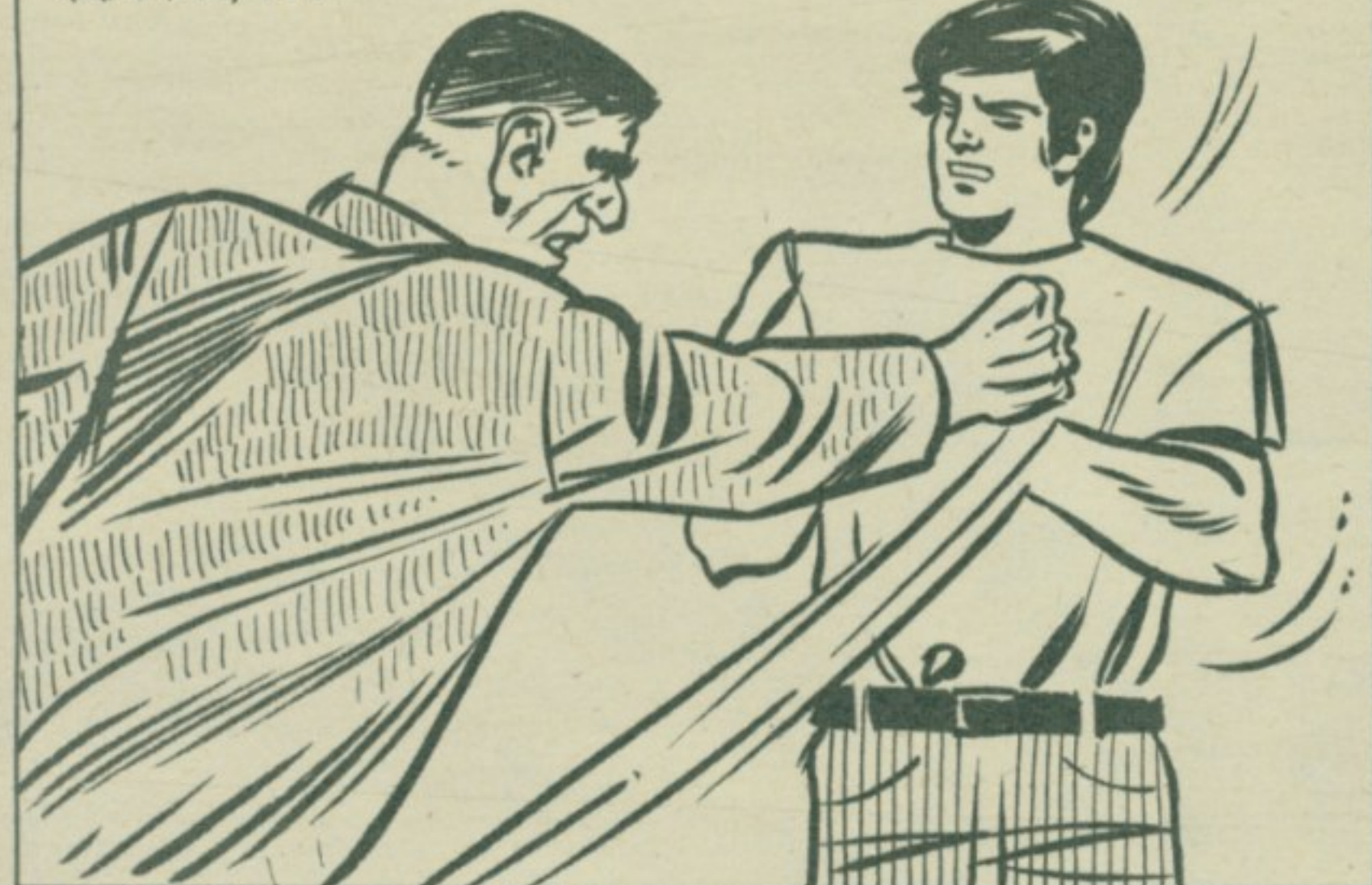
ДЕСЕТАК МЕТАРА ДАЈЉЕ СТАО ЈЕ ФИФА.

ПОШТО ЈЕ УДАРЦЕМ НОГЕ
ОНЕСПОСОБИО БУЦУ БЕГУ-
НАЦ ЈЕ НАСТАВИО КА
ОБЛИЖЊОЈ ШУМИЦИ...

БЕГУНАЦ СЕ ПРИБРАО И ПОКУШАО ДА ВРАТИ
УДАРАЦ...

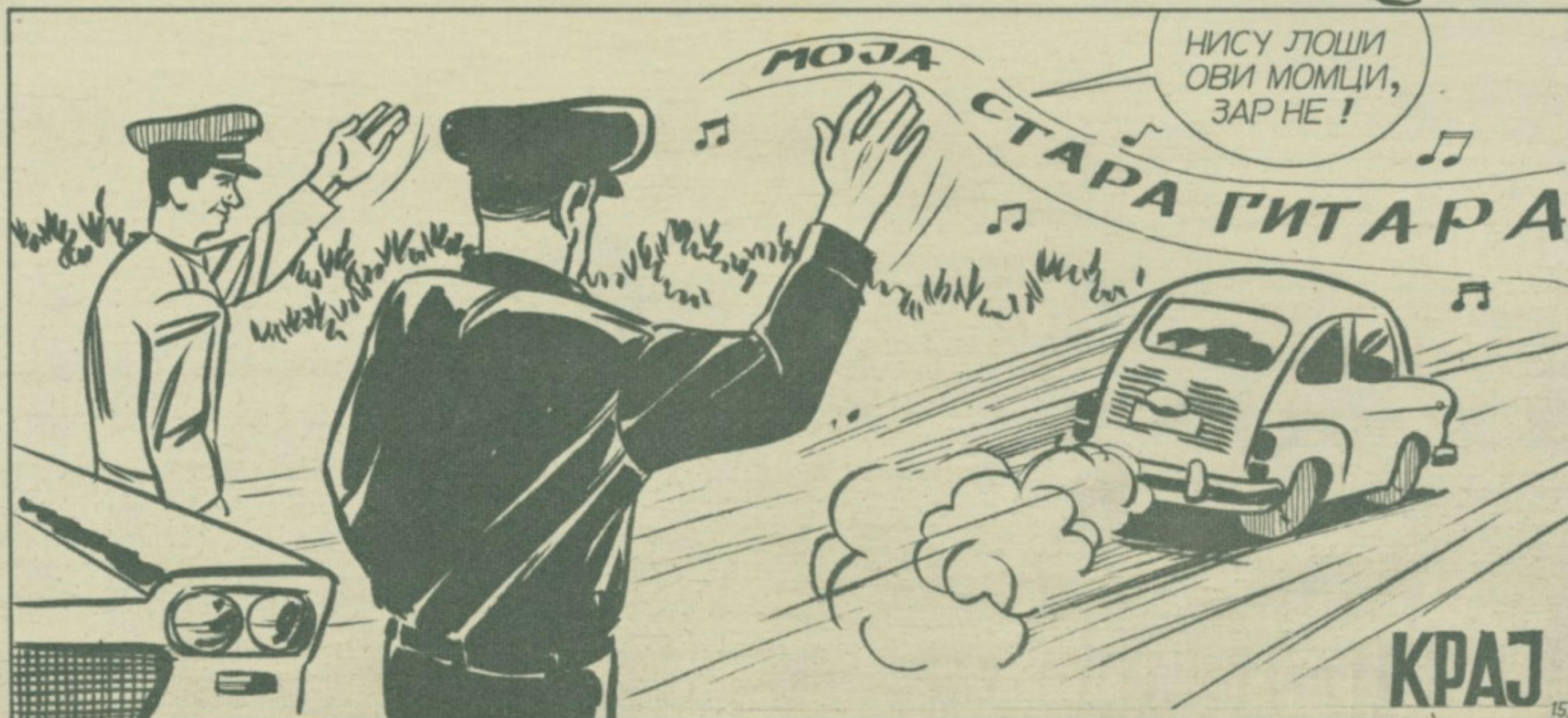

АЛИ, НЕНАД ГА
ЈЕ ЈЕДИНИМ
ЉУДО
ЗАХВАТОМ
ОБОРИО.

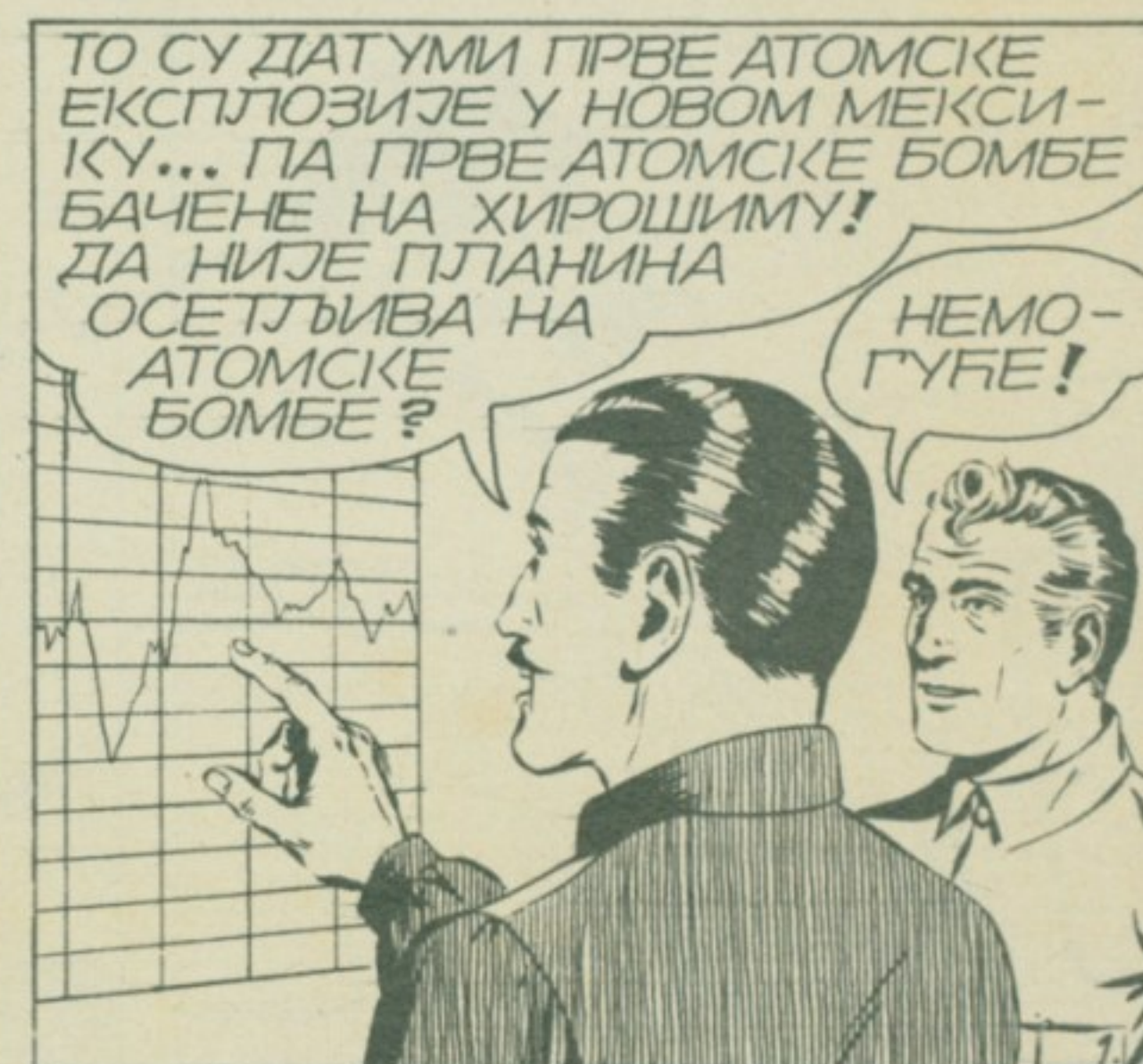
НАСТАЛО ЈЕ МАЛО ГУШАЊЕ И НА КРАЈУ
ЈЕ НЕНАД УСПЕО ДА „УМИРИ“ БЕГУНЦА...

КРАЈ

МАНДРАК: РОБОТИ У ПЛАНИНИ

ТО ЈЕ
ВАШ
СВЕМИРСКИ
БРОД?
ОН СЕ
КРЕЋЕ!

ДА! ПОЛАКО
СЕ ПРОБИЈА
КРОЗ СТЕЊЕ!
ВРЕМЕ
ЈЕ ДА
КРЕЊЕ-
МО!

ЗНАЧИ...
ТО
ПОТРЕСА
ПЛАНИ-
НУ?!

МОЖИ ГОСПОДАРИ ЋЕ СЕ
ВРАТИТИ ДА ВАС СТАВЕ ПОД
СВОЈУ КОНТРОЛУ... ДА НЕ
БИ СТЕ УГРОЗИЛИ
ДРУГЕ
СВЕТОВЕ!

ЗАР
СУ ЗБОГ ТОГА
МОРАЛИ ТО-
ЛИКО ДА СЕ
ТРУДЕ?

БИЛО ЈЕ ДОВОЉНО ДА ОСТАВЕ
РАДИО-ОДАШИЉАЧ
КОЈИ БИ ИМ
СИГНАЛИЗИРАО
ТРЕНУТАК ПРВЕ
АТОМСКЕ ЕКСПЛО-
ЗИЈЕ!

ОНИ ЖЕЛЕ
НЕШТО ВИШЕ
ОД ТОГА! ЗА-
ТО... УБИТЕ
У БРОД!

ЖИВОТИЊЕ...
У КРИСТАЛНИМ
ОКЛОПИМА!

ДА БИ СЕ САЧУ-
ВАЈЕ! МОЖИ
ГОСПОДАРИ
ЖЕЛЕ
ПРИМЕРКЕ...

ПОВРЕМЕНО САМ ИЗЛАЗИО НА
ПОВРШИНУ И СВОЈИМ РЕВОЉУ-
ВЕРОМ ЗА ОШАМУЋИВАЊЕ БЕЗ-
БОЛНО УБИЈАО ЖИВОТИЊЕ
А ЗАТИМ ИХ ПАКО-
ВАО У ПЛА-
СТИКУ!

ЈАСНО, МОЖИ ГОСПОДАРИ ЖЕЛЕ
ПРИМЕРКЕ ВЛАДАЈУЋЕ
КЛАСЕ! ПУТ НЕ
БИСТЕ ИЗДРЖА-
ЛИ ЖИВИ
И ЗАТО...

И ЗАТО НАМЕРА-
ВАТЕ
ДА НАС
УБИЈЕТЕ,
СПАКУЈЕТЕ
У ПЛАСТИКУ
И ОДНЕСЕ-
ТЕ!

ДА!
ВРЕМЕ ЈЕ...
БРОД ВЕЋ
КРЕЋЕ! ТО ЈЕ
БЕЗБОЛНО...
ПУТ ЈЕ
ДУГ...

ОХ!
КОЛИКО
ДУГ?

„МНОГО СВЕТЛОСНИХ
ГОДИНА... ДУЖЕ ОД
ВАШЕГ ЖИВОТА...”

„ОДНЕЋУ ИМ СКУПЉЕНЕ
ПРИМЕРКЕ И ИЗВЕСТИТИ
ДА ЈЕ
ЗЕМЉА
СТУПИЛА У
КОСМИЧКУ
ЕРУ...”

„ОНДА ЋЕ СЕ ОНИ
ВРАТИТИ И УЗЕТИ
ЗЕМЉУ
ПОД
СВОЈУ
КОНТРОЛУ...”

РОБОТ-ПЕЋИНСКИ ЧОВЕК
АКТИВИРАО ЈЕ РОБОТА -
ДИНОСАУРУСА...

КОНТРОЛУ?
ОНИ ЋЕ НАС
ПОРОБИТИ!
ЗАР
НИШТА НЕ
МОЖЕШ...

МИСЛИШ
ХИПНО-
ТИЗМОМ?
ТО С
РОБОТИ-
МА НЕ
ИДЕ!

КРОЗ НЕКОЛИКО
ТРЕНУТАКА
БРОД ЋЕ
ПОЋИ!
ПОЛАЗИТЕ...
СВИ!

НЕ
МИ НЕ
ЖЕЛИ-
МО ДА
ИДЕМО!

ПАТРОЛА ГРОМ

Непромишљен покушај
рођера Веба, најмлађег учени-
ка школе за алпске водиче,
да из пркоса освоји
неприступачан „ба-
волов стуб“ упро-
зго је не само ње-
гов живот век и живот
пилота авиона
ГРОМ!

ЧУЈЕШ ЛИ
МЕ, СКОТЕ? ЛА-
ВИНА! СПАСА-
ВАЈ СЕ!

СУЈЕМ... АЛИ
НЕ МОГУ! ПРЕ-
НИСКО САМ!
ПОНАВЉАМ!
ПРЕНИСКО!

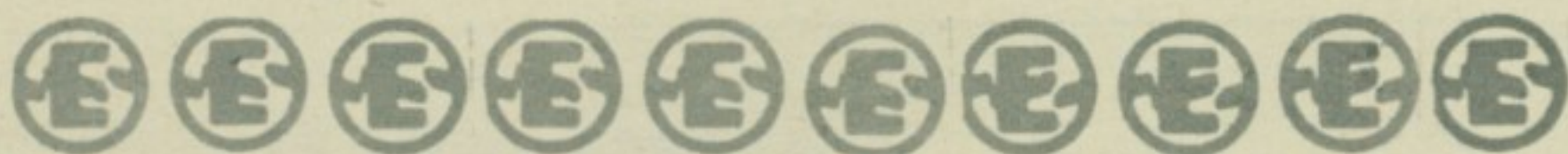
СКОТЕ, ЈЕСИ ЛИ
ЖИВ? ОДГОВОРИ...
ОДГОВОРИ! ГРОМЕ! ЈАВИ СЕ!

ЋУТАЊЕ

МОРА ДА МУ
ЈЕ РАДИО ОШТЕ-
ЋЕН! ЈЕДИНА ШАНСА
ЈЕ ДА УПОТРЕБИМ
ХВАТАЈКЕ!

1003

ЏДУБИ НАСТАВАК: Ч ВЕШТИЧИНОМ ОЦАКУ!

ЕНЕРГОИНВЕСТ ВАС НАГРАЂУЈЕ

ДЕВОЈКА КОЈА БЕЛИ ПЛАТНО ЗОВЕ СЕ БИЉАНА

„НЕМА МАШИНЕ! ЗНАТЕ ЛИ
ЈОЈ ИМЕ?“, назив је четвртог
задатка који вам је „ЕНЕРГО-
ИНВЕСТ“ поставио у „ПОЛИТИ-
КИНОМ ЗАБАВНИКУ“ број 999
од 19. II ове године. На питање:
„КАКО СЕ ЗОВЕ ДЕВОЈКА КО-
ЈА У НАРОДНОЈ ПЕСМИ БЕЛИ
ПЛАТНО НА ЈЕЗЕРУ?“ у сара-
јевско предузеће „Енергоинвест“
стигло је укупно 45.000 дописни-
ца, од тога је 41.000 читалаца та-

чно одговорила: девојка се зове
БИЉАНА. Међу тачним одгово-
рима награде је на срећу извла-
чио представник жирија руко-
метни репрезентативац Југосла-
вије Решад Шаренкапа.

Награде су добили ови учес-
ници:

I НАГРАДУ „Енергоинвестову“
машину за прање рубља ОБО-
ДИН добила је ГОРДАНА СА-
ВИЋ, М. Тита 49 а, Батајница
(Србија);

II НАГРАДУ „Енергоинвестов“
фрижидер ОБОДИН добила је
АЗЕМИРА НУХАНОВИЋ, Душ-
ће 36, 71440 Вишеград;

III НАГРАДУ бицикл добио је
ПЕТАР ЛАЗИЋ, Похорска 23,
стан 68, 11070 Нови Београд;

IV НАГРАДУ ручни сат доби-
ла је АНЂЕЛКА УЖАРЕВИЋ,
Домагојева 22, Загреб;

V НАГРАДУ клизаљке добила
је ЉИЉАНА ГЕОРГИЈЕВСКИ,
Студеничанска ул. (Скопље) —
91211 Драчево.

ДЕСНО ИЛИ ЛЕВО?

Кловн на нашем цртежу обуо је своје ципеле-чамце наопа-
ке, тамо где дођу пете гурнуо је прсте, и пошао. Куда, десно или
лево? Пре него што погледате у наш одговор, покушајте сами да
погодите.

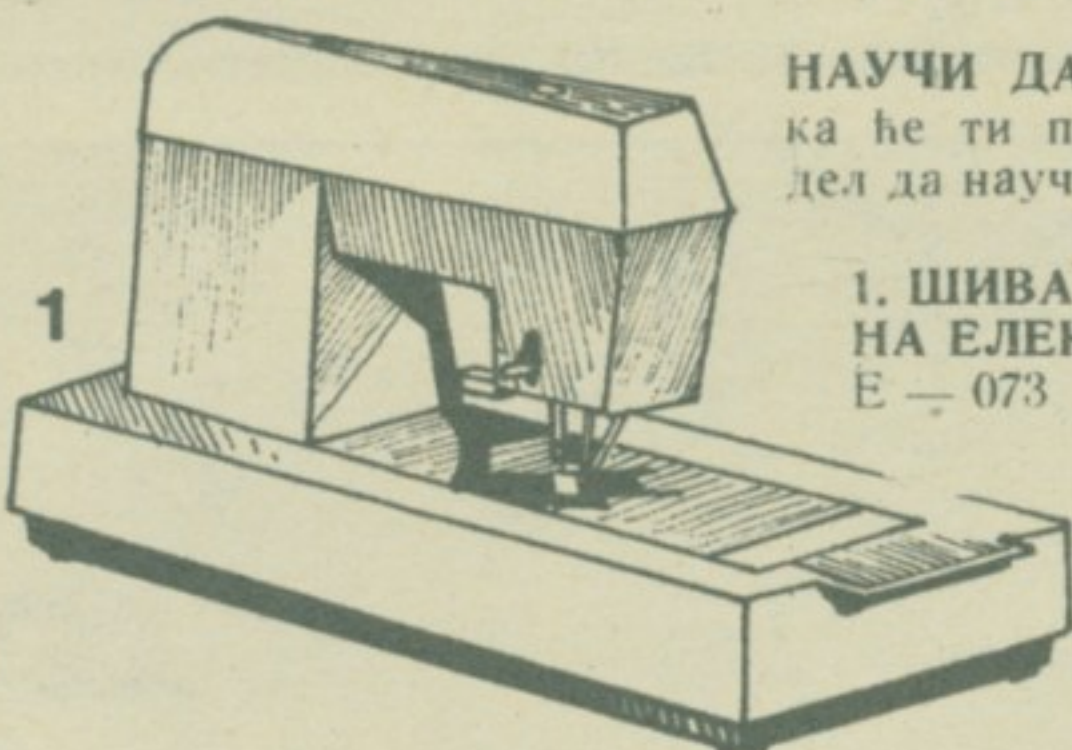
ОДГОВОР:

Кловн је кренуо лево, траг његових ципела у струјотопни по-
казује да је дошао с десне стране.

КУПИ ПРЕКО ПОШТЕ-

МЕХАНОТЕХНИКА из Изоле омогућава читаоцима Забавника да купе
преко поште њене производе

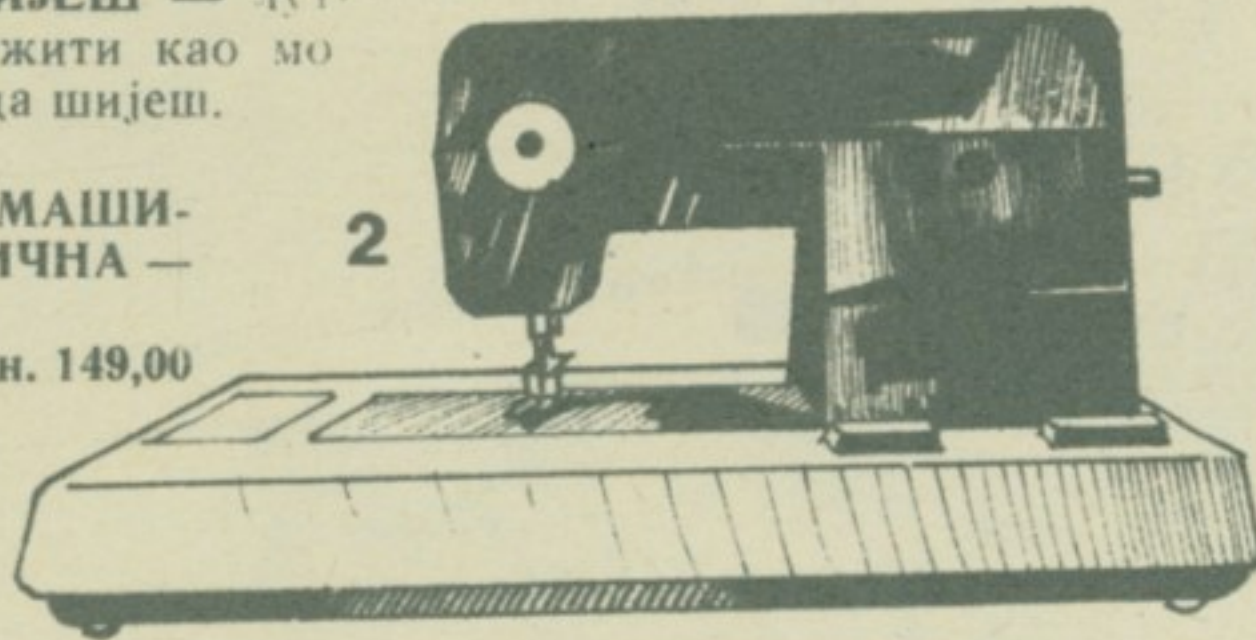
На НАРУЏБЕНИЦИ заокружи број производа који желиш да купиш. Четко попуни наруџбеницу и пошаљи на адресу
„МЕХАНОТЕХНИКА“ — 66310 Изола. Попуњава лице које ће платити поштару када пакет донесе.

НАУЧИ ДА ШИЈЕШ — дут-
ка ће ти послужити као мо-
дел да научиш да шијеш.

1. ШИВАЋА МАШИ-
НА ЕЛЕКТРИЧНА —
Е — 073

Дин. 149,00

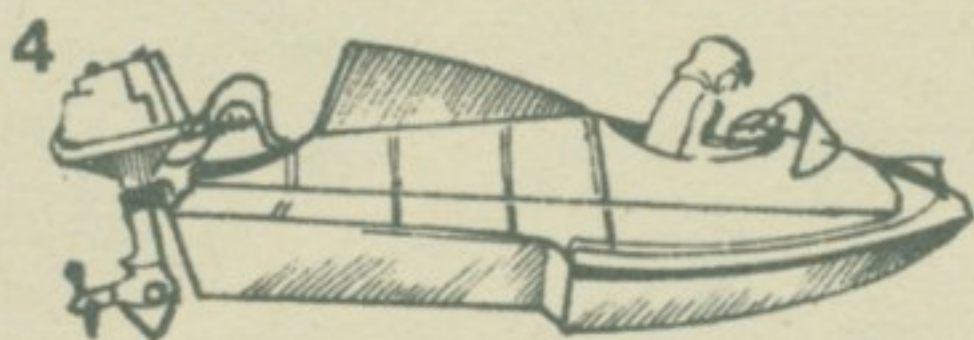
2. ШИВАЋА МАШИНА РУЧНА — Т — 041

Дин. 85,00

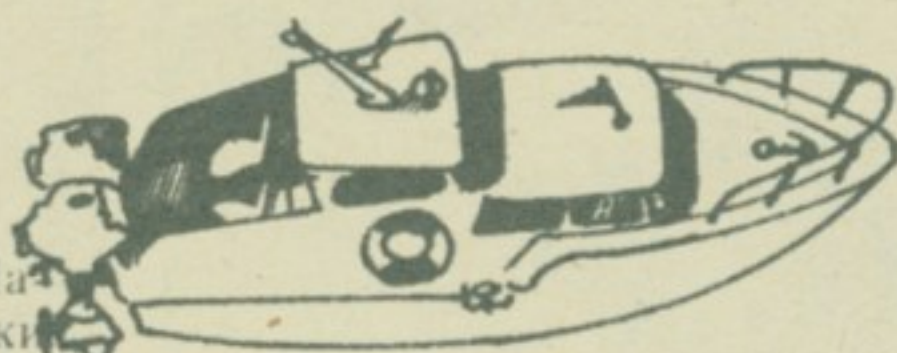
3. 3009 МИНИТРАНС композиција теретног
воза. Ширина колосека 9 мм.

Дин. 54,70

4. 086 ТРКАЧКИ ЧАМАЦ — Т — 703. Ча-
мац је од пластичне масе. Има бродски
моторчић Baby. За погон су потребне 2
батерије од 1,5 V.

Дин. 25,20

5. 085 МОТОРНА ЈАХ-
ТА WIKING

Јахта од пластичне ма-
се (у више боја). Има
два бродска моторчића
и сваки може поједи-
начно да ради. За по-
гон је потребна 1 ба-
терија од 4,5 V или 3
округле батерије од 1,5 V

Дин. 43,80

6. Каталог ТЕМПО — садржи произ-
воде „Механотехнике“ (илустроване у
боји) са ценама.

Дин. 3,00

„МЕХАНОТЕХНИКА“ — ИЗОЛА

НАРУЏБЕНИЦА

Неопозиво наруџујем:

1. Шиваћа машина електрична	149,00 н. д.
2. Шиваћа машина ручна	85,00 н. д.
3. 3009 минитранс	54,70 н. д.
4. 086 тркачки чамац	25,20 н. д.
5. 085 моторна јахта wiking	43,80 н. д.
6. Каталог „Темпо“	3,00 н. д.

(Заокружи производ који наруџујеш)
Платићу поштару кад ми донесе па-
кет кући — (попуњава лице које пла-
ћа пакет)

(Читко: име и презиме)

(Место, улица и број)

Попуни, изрежи и пошаљи на адресу:
„МЕХАНОТЕХНИКА“ — 66310 ИЗОЛА

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: СКИЈАЊЕ НА СНЕГУ!

ВЕЛИКИ СТРАХ

УЖАСНА ЗАБУНА

Хонорар: 60 н. д.

Догодило се то 26. јула 1963. године. Катастрофални земљотрес задесио је Скопје и однео више од 1000 живота. Ја и моја жена лежали смо у болници због повреда задобијених у једној ранијој саобраћајној несрећи, док су нам деца, Биљана (11) и Бранислав (9), била код мог брата који се старао о њима.

Чим је прошло оно најгоре, са раменом у гипсу, у пиџами, пошао сам да тражим децу. Прво сам свратио у наш стан у Улици Мирче Ацев и кад сам видео да деце тамо нема, пожurio с једном комшиницом на Бит-пазар, код брата.

На око сто метара од братовљеве куће налазила се једна поликлиника у коју су сваког часа уносили мртве и рањене. Одједном сам се следио: на само неколико метара од мене лежала су покривена ћебетом два мртва детета. Једно је била девојчица са дугачком плавом косом какву је имала и моја Биљана а дечак истог раста као мој син. Плачући почео сам да грлим мртву децу. Ко зна колико бих тако остао, да ме комшиница стално није убеђивала како то нису моја деца, те сам ја на једвите јаде устао и још плачући пошао да поново тражим децу.

Нашао сам их мало даље у једном дечјем вртићу у коме су се сместила са братом и комшијама. Пружио сам руке ка њима лијући сузе, сада већ радоснице. Када је мој син видео да плачем, пришао ми је и ништа не схватајући рекао:

— 'Тата, па ти плачеш као жена!

А ја нисам знао шта да кажем. Био сам срећан што се све добро свршило и што су ми деца остала жива.

ДУШАН ГРИНЕСКИ,
економист, Мирче
Ацев 151, Скопје

— ТАТА, ПА ТИ ПЛАЧЕШ КАО ЖЕНА!

ЗАТРПАН САМ!

Хонорар: 50 н. д.

Живим у бачком селу Ловћенцу. Пре другог светског рата ту су били насељени Немци. Пошто су били богати, уз куће су имали подруме, али не оне обичне. Ови су били ископавани у засеченом делу узвишеног земљишта. Били су дубоки и по 15 метара! Такав подрум имао сам и ја у дворишту. Ту смо држали угаљ.

Подрум је био стар и испуцао. Мислили смо: „Да издржи још ову годину и нећемо га више употребљавати“. 23. новембра 1968. године као и обично пошао сам с корпом за угаљ.

Подрум је био низак и морао сам се сагнути да уђем. Таман што сам ушао, иза ме не паде један комад земље. На то нисам обраћао пажњу јер је и пре падало. Наставио сам да пуним корпу.

Одједном нешто груну. Корпа ми испале из руку. Помислих најгоре: затрпан! Још се рушило на улазу. Погадио ме је грумен у леђа. Срце ми је јако куцало, а ноге од страха клецале. Подрум се напунио прашине. Нисам могао да дишем. Хтео сам да вичем, али нисам могао. Скупих храброст да пођем према улазу. Зажмурио сам, зачепио нос и уста. На самом излазу удари ме повећи грумен. Пао сам право у блато испред подрума и остао тамо да лежим. Хватао сам ваздух што сам могао више. Подрум се још рушио. Дотрчао је отац и помогао ми да устанем.

Данас је улаз подрума затрпан. Унутра су остали угаљ и корпа.

ЛАЗО ОКУЛИЋ, ученик,
Станка Мартиновића 11, Ловћенац,
Бачка

НА САМОМ ИЗЛАЗУ УДАРИ МЕ ПОВЕЋИ ГРУМЕН.

МОЖДА СЕ У ОРМАНИМА КРИЈЕ РЕШЕЊЕ?

НЕКО ЈЕ У СОБИ

Хонорар: 80 н. д.

Ту ноћ и данас памтим иако је од тада прошло двадесет година. Допутовао сам из Београда на семестрални распуст и после вечере и разговора са родитељима пошао уморан на спавање. Узео сам књигу и удобно се сместио у соби која је до улице, док су родитељи остали у дворишном делу куће. Раздвајале су нас три просторије.

Већ сам хтео да одложим књигу, кад на своје велико изненађење чух дисање неког човека. Постепено дисање се претворило у хркање које се час смињавало час појачавало.

Био сам пренеражен. Ко је то са мном у соби? Учинио ми се да је тај „неко“ управо испод мог кревета. Шта да учиним? На крају

сам се охрабрио, полако устао и завирио под кревет. Није било никога! Дисање је за тренутак престало а затим се поново наставило. Чак сам чуо да се тај „неко“ и мало померио у сну. О мом спавању више није могло ни бити речи. У соби су сем кревета била и два висока ормана у којима је могло да се крије решење. Одважио сам се и отворио врата. Унутра — ништа.

Пошао сам у другу собу и детаљно је прегледао, а затим и следећу. Тамо се дисање није чуло. Вратио сам се поново у своју собу где се дисање јасно чуло. Сео сам на кревет да детаљно размислим о необјашњивом догађају, осећајући истовремено да ми се страх од непознатог све више увлачи у душу. Неко је, нема сумње,

близу мене али је неухватљив, невидљив.

Нисам желео да будим родитеље, па сам се прислонио на кревет не гасећи светло... Да не причам како сам провео остатак ноћи.

Ујутру отац ме је повео да ми покаже башту и воће, као и све ново око куће. Тада сам угледао новосаграђени свињац који је отац привремено подигао иза куће, тачно уз зид спаваће собе. Пожurio сам се да погледам унутра: једна подебела свиња лежала је готово заривши њушку у кућни зид. Почео сам да се смејем а када сам се смирио, испричао сам и оцу своју „страшну ноћ“.

ПЕТАР МИЛОШЕВИЋ,
службеник, Сремска
Митровица, Народних
хероја 4

АКО СЕ НЕ ПРОБУДИМ?

Хонорар: 70. н. д.

Док сам била мала, чим бих се заиграла с дјецом, тргнуо би ме глас мајке или оца: „Еви, дођи кући“. Слиједило би дуго објашњење да ја нисам као остала дјеца јер сам рођена са дефектним срцем, али да ће то једног дана операција отклонити и ја ћу се онда моћи играти колико хоћу. Тако сам расла помирена са судбином и чекала дан операције.

Послије дугих испитивања која нису била лака, одлучено је да то буде 26. IX 1966. године у Војној медицинској академији (ВМА) у Београду. Дан прије операције, била је недјеља, ухва-

тио ме паничан страх иако сам до тада служила као примјер храбрости. Да ли ћу се послје свега пробудити?

Моји родитељи су дошли из Мостара да у тим тешким часовима буду уз мене. Док сам на изглед била мирна и весела, да не растужим и тако већ тужне родитеље, са страхом сам се у себи питала да ли ћу послје сутрашњег дана угледати своје родитеље.

Кад је сестра објавила да је посјета завршена, зарила сам главу у јастук и заплакала. Ту ноћ нисам уопће спавала.

Ујутро сам примила прву

инјекцију за успављивање. Још као кроз маглу се сјећам да су ме ставили на колица и возили дугачким ходником. Посљедње што сам видјела била су велика бијела врата операционе сале, а посљедње мисли: страх да ли ће др Исидор Папо још једном спасти један живот.

Успјело је! Послије неколико сати опет кроз маглу, угледала сам људе у бијелим мантилима. Обузе ме најрадосније сазнање: жива сам! Поново ћу видјети своје родитеље, играти се као сва остала дјеца.

ЕВИЦА КВЕЖИЋ, уч.
VIII раз. О. Ш.
Пут маршала Тита 55
Дубровник

— ТИ НИСИ КАО ОСТАЛА ДЈЕЦА! — ГОВОРИЛИ СУ МИ РОДИТЕЉИ!

АКО СТЕ СЕ МНОГО УПЛАШИЛИ!

Опишите са овим подацима (време, место, имена лица итд.), свој истински страшни доживљај и пошаљите „Политикином забавнику“, Београд Македонска 29. Потпишите се и уз тачну адресу ставите занимање. Објављени радови биће плаћени.

НИСАМ ВАЉДА ЛУД!

Хонорар: 60 н. д.

Тог септембарског јутра 1966. дошли су неки другови код мене са молбом да им офарbam две велике шипке у црно-бело јер сутра иду у Београд да гледају „Партизанову“ утакмицу. Нисам имао разређивач за прање четкица, па сам отишао до зета који ми је дао литар бензина с речима:

— Мишо, пази шта радиш с бензином да не упалиш зграду.

Отишао сам кући са осмехом на лицу због ових речи. Као да сам луд, па да упалим кућу.

Станујем на трећем спрату који је и последњи. Сеосам на степениште у ходнику и почео да радим. Уз пут сам просуо мало бензина по степеништу, али нисам на то обраћао пажњу.

Кад сам био скоро готов, стигао је мој млади брат из школе, сео поред мене и пажљиво посматрао шта радим. Интересовало га је да ли бензин може горети у малим количинама. Као старији, „велики брат“, одмах сам се латио опита да бих му доказао како бензин може горети у ма каквој количини. Једној конзерви у којој је била мања количина бензина принео сам упалу шибцу. Запалио се бензин не само у конзерви већ и онај по степеништу. Скочио сам и дохватио је дан отирач за ноге и бацио

— ЈА МИСЛИМ ДА БЕНЗИН НЕ МОЖЕ ГОРЕТИ У МАЛИМ КОЛИЧИНАМА — РЕЧЕ МОЈ МАЛИ БРАТ.

преко пламена. Али, то није помогло, ватра се почела ширити према флаши која је убрзо почела да гори са спољне стране. Кад сам видео да се мој експеримент претвара у пожар који прети да запали целу зграду, зграбио сам флашу с намером да је избацити кроз прозор у двориште. Пламен ми је страховито опекао руке тако да сам испустио флашу која се разбила, и бензин је отишао право на суседна врата која су почела горети. Сину ми кроз главу: „Ако су они унутра, изгореће живи“. Мислио сам да на шег комшију који је имао сина млађег од мене три године, и ћерку млађу од мене само један дан.

Брат је цело време стајао као хипнотисан. Улетео сам у стан и звао маму. Чим сам јој рекао шта сам урадио, излетео сам из стана, спустио се доле и зграбивши први бицикл појурно у

затрогасну станицу. Уз пут чисам ни помишљао да неко може бити бржи од мене. А то је био телефон. Када сам био на сто метара од станице, чуо сам сирене како завијају.

— Брже, брже, они ће изгорети! — шаптао сам.

Када су ватрогасци стигли, станари су већ локализовали ватру. У дворишту — имао сам шта да видим: један станар у другом крилу зграде са првог спрата, у страху да му не изгоре ствари, избацивао их је кроз прозор. Хтедох да се насмејем и поред свега што сам доживео, али мајчин поглед ме је приковао.

Опит који сам изводио коштао нас је доста. Опекотине на мојим рукама, поправка врата, кречење ходника и нашег стана, и, како је мама онда рекла, пет година њеног живота.

ДРАГОЉУБ ПРИЈОВИЋ, М. Тита 52/III
стап 24 Ковин

ЛАЖНИ СИГНАЛ

Хонорар: 50 н. д.

Пре две године радила сам као стјуардеса у Скопју. У почетку сам се плашила, али временом осећала сам се у авиону као у канцеларији. Летела сам у разне земље. Често нам је пут био тежак, али у свакој ситуацији морала сам имати ведро и храбро лице пред путницима.

Тог дана путовали смо према Енглеској. Била сам добро расположена док сам путнике „обавештавала где се налазимо: „Летимо тачно изнад канала Ла Манш“. Само што сам изговорила ове речи, позвао ме је мој колега Миша:

— Мина, сигнал је показао неки квар! Нисмо сигурни где је, али можда је ово наш последњи дан.

Пилот Јово рекао је кратко:

— Кажите путницима да је неки мали квар, да се не плаше пропадања.

Не знам како сам изашла из кабине. На силу сам се насмешила и рекла путницима да се вежу јер имамо неке сметње. У једном тренутку погледала сам кроз прозорчић. Видела сам плаву воду. Као да су ми гвоздене руке стегле срце: осетила сам неописив страх. Ни кад нисам помишљала да ћу тако завршити живот. Онда сам скренула поглед на путнике. Шта ли они мисле? Лако је њима кад не знају шта им се спрема. Само смо ја и моји другови премирали у тим страховитим тренуцима.

Трпао ме је Јованов глас. Ноге су ми се пресекле. Очекивала сам да ће рећи: „Дошао је крај“. Али, на моје изненађење, Јованово лице је било насмејано. Објаснио ми је да је квар био у сигналу, погрешно је сигнализирао! Лакнуло ми је. Опет ћу видети свет, помислила сам.

Већ две године не радим као стјуардеса. Продужила сам студије.

МИНА ГИКОВСКА,
студент, ул. 95, бр. 23
Скопје

— МИНА, МОЖДА ЈЕ ОВО НАШ ПОСЛЕДЊИ ЛЕТ!

ДОК СУ СЕ ЏОНИ И ВИЛОУ КРИЛИ У ШУМАРКУ НА ОБРОНКУ ПЛАНИНЕ, ИЗ ПАСТИРОВЕ КОЛИБЕ ИЗИШЛА ЈЕ ДРУГА ДЕВОЈКА КОЈУ ЈЕ ПРИХВАТИО ХЕЛИКОПТЕР...

ДА НЕ ГОНЕ ХАЗАРДА, СИГУРНО БИ ОБРАТИЛИ ПАЖЊУ НА НАС!

ЖАО МИ ЈЕ ШТО СМО ГА ПРЕВАРИЛИ!

ЈОШ КАД БИСТЕ ВИ ЗАИСТА БИЛИ ВРЕДНИТЕ ЖРТВЕ!

ХАЗАРДА ЈЕ БИО ЗАПАЊЕН КАД ЈЕ С ДЕВОЈЧИНОГ ЛИЦА СКИНУО МАСКУ...

ПА... ВИ НИСТЕ ВИЛОУ!?

НИЈЕ ТРЕБАЛО ДА ТО ОТКРИЈЕТЕ ТАКО БРЗО! ЖАО МИ ЈЕ...

НИКАД СЕ НИСАМ НАШАО У ГЛУПАВОЈ СИТУАЦИЈИ! СТАВИО САМ НА КОЈКУ СВОЈ ЖИВОТ ЗБОГ ДЕВОЈКЕ ЈЕДНОГ ГАНГСТЕРА ЈЕР МИ ЈЕ ШЕФ НАРЕДИО ДА ЈЕ ДОПРЕМИМ ЖИВУ А САД...

ПА ЈА ВАМ ПОМАЖЕМ У ТОМЕ...

„ЈЕР ЧИМ СМО МИ НАПУСТИЛИ КОЛИБУ ЈЕДАН ХЕЛИКОПТЕР ЈЕ ДОШАО ПО ПРАВУ ВИЛОУ! НЕГДЕ У ВАЗДУХУ ПРИХВАТИЋЕ ЈЕ МЛАДНИ АВИОН...”

„И ПРЕБАЦИТИ У СЈЕДИЊЕ-НЕ ДРЖАВЕ!”

ДОБРО ДОШЛИ У АВИОН, МИС ВИЛОУ! НАМУЧИЛИ СМО СЕ ДОК СМО ДО ВАС ДОШЛИ!

ВЕЋ КРОЗ ДЕСЕТ ЧАСОВА ОНА ЋЕ СЕ НАЋИ У ВАТРИ УНАКРСНОГ ИСПИТИВАЊА! МИ РАЧУНАМО...

МИ? КО СТЕ ВИ?

БОБИ ВЕЗН! ВАШ ЈЕ ШЕФ И МОЈ ШЕФ! СЛУЧАЈНО САМ СЕ ЗАТЕКЛА ОВДЕ НА СКИЈАЊУ ПА МИ ЈЕ ШЕФ НАРЕДИО ДА ЗАУЗМЕМ МЕСТО ТЕ ВИЛОУ! ДА БИ ОНА ЛАКШЕ МОГЛА ДА УМАКНЕ!

ТАКО ЗНАЧИ! МИ СМО ОДРЕЂЕНИ ДА ЗАДРЖАВАМО ГАНГСТЕРЕ ШТО ДУЖЕ МОЖЕМО... ДОК СЕ ОНА НЕ ИЗВУЧЕ!

ДА! ОНИ НЕ БИ СМЕЛИ ДА ДОЗНАЈУ ДА НЕ ГОНЕ ВИЛОУ СВЕ ДОК СЕ НЕ ОБЈАВИ ДА ЈЕ ВИЛОУ У РУКАМА ВЛАСТИ!

А ДОТЛЕ МИ МОЖЕМО И ДА ИЗРУБИМО ГЛАВЕ!

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

ДА ЛИ ЋЕ КАПЕТАН СКОТ СТИЋИ НА ЈУЖНИ ПОЛ ПРЕ НОРВЕЖАНИНА АМУНДЗЕНА И ТАМО ПРВИ ПОБОСТИ ЗАСТАВУ?

РАЗОЧАРЕЊЕ КАПЕТАНА СКОТА

МАЛО ЈЕ ЉУДИ ДОЖИВЕЛО ТАКАВ ПОРАЗ БЕЗ КАЈАЊА

Роберт Скот, капетан енглеске морнарице, хладан, сивих металних очију, чврст, и изнад свега челичне воље, одлучио је да по сваку цену освоји Јужни пол и стигне тамо где још није ступила људска нога. Продао је цело своје имање да би дошао до новца за опрему експедиције!

Првог јуна 1911. године кренуо је из Енглеске.

Брод је стигао до Антарктика, великог непознатог леденог континента који се пружа око Јужног пола. Скотова експедиција искрцала се недалеко од рта Ивенса, јужно од Аустралије. Ту су у вечитом снегу и леду, подигли своју базу. Били су опремљени књигама, лабораторијом, камерама и свим инструментима.

КРОЗ СНЕЖНУ БУРУ

На пут је пошло 30 људи. Сваког дана излазили су из базе и покушавали продор кроз ледену пустињу према Полу. Увече су се враћали, измењивали искуства, учили, припремали се.

Полако су очврснули, при-

викли на услове живота на Антарктику, савладали скијање, испробали моторне санице, прикупили све податке о атмосферским и осталим приликама.

Првих лепих дана новембра 1911. из базе креће цела група од 30 људи.

Воде све своје поније и псе, санке и моторе, носе све залихе. После свака два дана пута подижу слониште где остављају део залиха и неколико људи. Група стално напредује, али је све мања и са мање терета тако да је способнија за напредовање, док ће је на повратку чекати спремљене базе, са залихама и одморним људима.

Све је одлично смишљено, испланирано до најмање ситнице. Па ипак... Време је из дана у дан све горе тако да се с највећим напором пробијају кроз снежну буру. Једне санке су се сломили, а сибирски пони су већ тако исцрпљени да не могу да их користе. Приморани су да убијају животиње јер морају да штеде храну.

Успевају да превале дневно једва 20 километара, мада су планирали двапут више. Време се и даље погоршава, намирнице нестају, а људи се исцрпљују. Најзад су, 30. децембра стигли до 89. степена јужне географске

ширине, до места до кога је пре њих стигао само истраживач Шеклтон. Ту пада одлука. Још три степена преваљиве само њих петорица.

Пошто нико неће добровољно да остане, извлаче коцку. Она одлучује да на Пол пођу: капетан Скот, Отс, Бауерз, Вилсон и Ивенз.

НИСУ БИЛИ ПРВИ

И они полазе. Одмичу све теже. Сваки километар изгледа им бескрајан. Петнаестог јануара 1912. Скот је забележио у свом дневнику: „До Пола имамо још само 50 километара. Циљ је пред нама. Достићи ћемо га по сваку цену“.

Осамнаестог јануара Скот и четворица његових другова стижу на Јужни пол. Али, какво разочарање! Уместо да они први пободу своју енглеску заставу, тамо налазе већ пободену норвешку. Велики истраживач и научник Норвежанин Раул Амундсен претекао их је за свега неколико дана. Успех им је отет испред носа.

Треба кренути назад! Сад више не могу да се служе компасом, иду по својим тра-

говима. Ако изгубе трагове, неће пронаћи ни складишта која су при поласку оставили. А у њима их чекају храна, одело и санке без чега им нема живота.

Њихова челична воља је попустила. Разочарање које су доживели на самом Полу, дотукло их је. Враћају се без славе!

Труде се још само да одрже голи живот. Снег, ветар, и мраз немилосрдно их туку. Ноге су им одавно промрзле и отеке, а тело исцрпљено гладовањем почиње да издаје. Са ужасом примећују да је Ивенз, најснажнији међу њима, полудео! Шта да раде с њим? Он их сутрадан сам ослобађа питања: несрећни официр британске армије умире.

ПОСЛЕДЊЕ ПИСМО

Четворица настављају пут. Иду све спорије. Педесет је степени испод нуле. Доприли су до два складишта, али оно што су тамо нашли, ни издалека не може да задовољи њихове потребе. Отсу је све горе. Више не може да корача. Он је сада њихов велики терет. Научник Вилсон даје свакоме по 10 таблета морфијума да би њиме могли да убрзају смрт, ако им патње постану неподношљиве.

Увече подижу логор. Одједном, Отс се диже и каже:

— Идем напоље да мало прошетам.

Сви знају шта то значи, али нико нема снаге да га у томе спречи. Тако он одлази у смрт како не би био сметња својим друговима.

Три човека вуку се кроз бескрајну ледену пустињу. Двадесет првог марта удаље ни су још 20 километара од следећег складишта, али не смеју ни да помисле да изађу из шатора јер је напољу ветар убиствен. Време се стално погоршава. Хране им је скоро нестало а и уља за ложење тако да им подједнако прете смрт од глади и студени.

Осам дана натчовечански се боре у шатору. Узалуд! Двадесет деветог марта јасно им је да више нема наде за њих. Сва тројица одлучују да херојски умру, без жалбе. Завлаче се у своје вреће за спавање пошто су претходно узели таблете морфијума.

Пре него што ће умрети, капетан Скот пише своје последње писмо онима који остају у животу претпостављајући да ће другови, пре или касније, открити њихове лешеве. Пише својој жени којој се обраћа као удовици.

Тражи од ње пре свега да чува сина, да нипошто не дозволи да дечак буде лењ и равнодушан јер су то мане које највише мрзи. Ниједног тренутка се не каје што је пошао на овај пут, јер, како каже, све је боље него „лен отовати у претераној удобности топле собе“.

Е. М.

ДОМАЋИЦЕ, мање збори да ти ручак не загори!

Све до пре десетак година прање великог веша спадало је у најтеже и најнепријатније послове због којег се читава кућа окретала „наопачке“. Домаћица је устајала у рану зору а укућани су тог дана морали да се помире са оскуднијим, „сувим“ или можда чак и јучерашњим ручком.

У кухињи која се у градским кућама из прошлог века најчешће налазила у сутерену, вода за прање рубља загревана је на великом штедњаку. Рубље, које се читаве претходне ноћи „киселило“ у лужини (вода у којој је куван пепео од дрвета) трљало се рукама или се тукло дебелом дрвеном маљницом званом **пакљача**. Имућније домаћице имале су и рољаче, гломазне справе за цеђење опраног и испраног рубља. Једном руком домаћица је окретала точак који је покретао два ваљка између којих је она другом руком провлачила мокро рубље.

За пеглање су служиле **утије**, тешке гвоздене пегле које су загреване на плочи штедњака. Пошто су се брзо хладиле, домаћица је морала да има бар две: док је једном пеглала, друга се загревала. Утије су касније замењене пеглама у које се стављао жар тако да су дуже остајале топле.

Домаћица која је желела да њени укућани буду задовољни а кухиња у савршеном реду, имала је пуне руке посла. Морала је не само да кува све оброке, већ и да сама меси хлеб и колаче (њен углед би заувек био изгубљен ако би се на њеној трпези појавили „куповни“ слаткиши), а узгред још и да кува разна слатка, компоте и зимницу.

И док би укућани, сити и пити, хвалили њену куварску вештину, она се враћала у кухињу да опере посуђе и изриба песком гараве лонце, тигање, тепсије. Понека, срећнија и имућнија, имала је **бубањ** за чишћење зарђалих ножева (на нашој слици у доњем левом углу).

Уз толики посао домаћица баш није имала много времена за причу и разговор. Због тога верујемо да је парољу коју смо за наш наслов позајмили са старих везених или у боји штампаних „куварица“ наших бака, измислио неко ко би у кухињу свратио само да види шта је домаћица скувала за ручак.

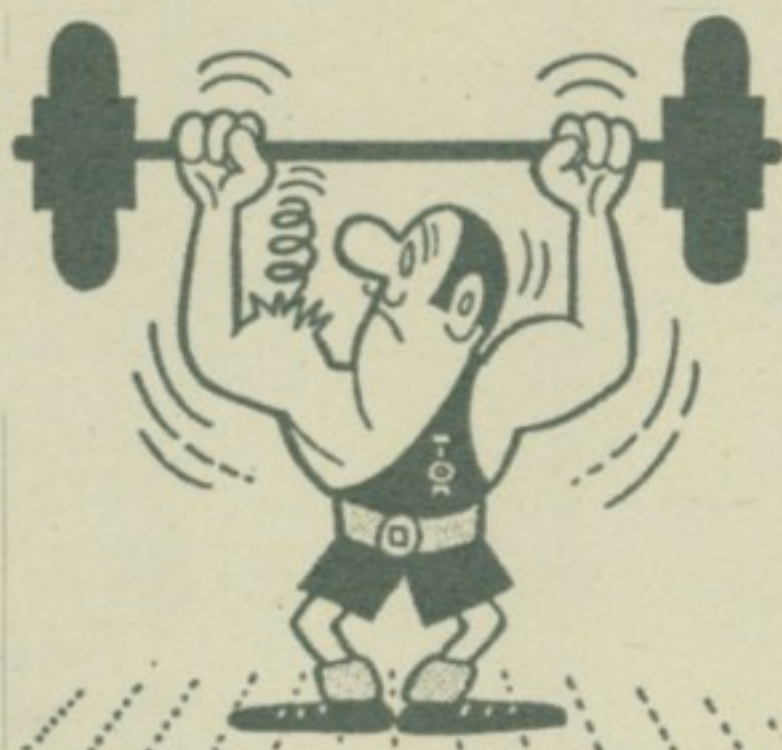

$$3x + 3y = 3(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче **КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ!** Књига садржи **КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА.** Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштар. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: **МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.**

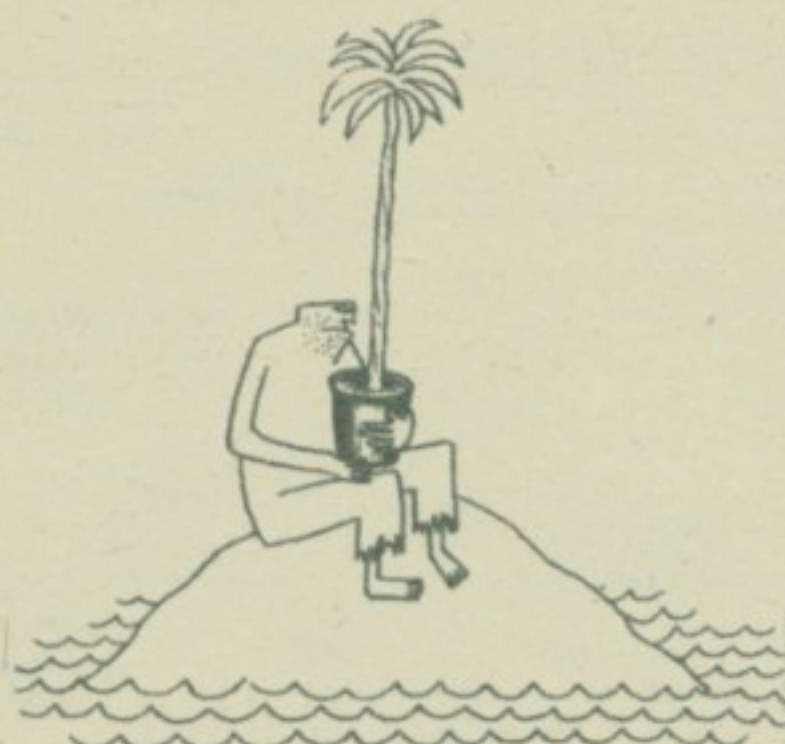
7
дана
увек
с вама

радио
РЕВИЈА

БЕЗ РЕЧИ

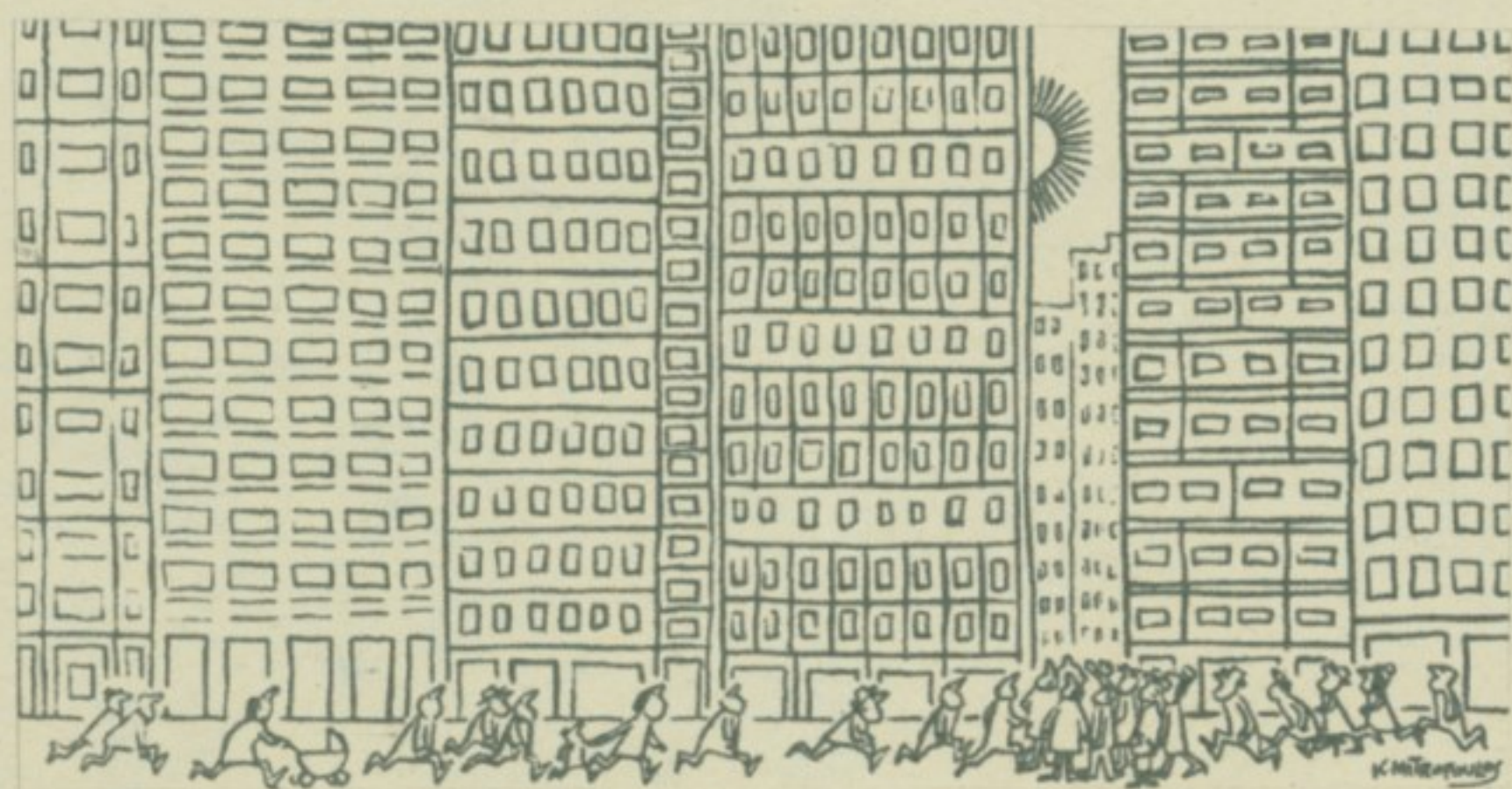
ХУМОР

БЕЗ РЕЧИ

— Зашто и ти, тата, не узимаш часове каратеа?

БЕЗ РЕЧИ

**ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА**

Насмејан човек сличан је отвореном језгру плода
(Туркестанска пословица)

IV. КОЛО
Pionir
индустрија чоколаде
и бонбона-суботица

Наручи ову адресу, залепи на коверат и кесицама од бонбона и пошаљи „Пионир“ Суботица.

ДОНОСИМ ВАМ
СРЕЋУ!

NEGRO

ЈЕ ОДЖАЧАР
ГРЛА

Pionir · SUBOTICA

ВАС НАГРАЂУЈЕ!

ПРАВИЛА ИГРЕ

10 кесица „НЕГРО“ бонбона од 100 грама
10 кесица „ЛЕШНИК“ карамела од 100 грама
5 кесица „ВОЋНЕ“ карамеле од 100 грама
ИЛИ.
50 кесица других, било којих бонбона фабрике „ПИОНИР“ од 100 грама.

И теби и онима које будеш послужио нека буде пријатно — јер су бонбоне „ПИОНИР“ заиста укусне.

2 Кесице (празне, пошто сте бонбоне појели) стави у коверат и пошаљи „ПИОНИРУ“, СУБОТИЦА. На полећини коверта читко испиши своје име, презиме, место становања, улицу и број.

3 За послане кесице добићеш од „ПИОНИРА“ потврду с редним бројем. Добитници награда извлаче се жребом и то овим редом: 900 поклон-пакета „Пионир“, 20 електричних возова (дечјих), 30 транзистора, 10 фото-апарата, 30 мини бицикала и 10 Пони експреса.

4 Награде се извлаче и додељују свака три месеца, па према томе и ти можеш свака три месеца да учествујеш у наградној игри ако за свако извлачење пошаљеш потребан број кесица.

ИЗВЛАЧЕЊЕ ЋЕ СЕ ОБАВИТИ:

15. маја 1971.

Имена добитника биће објављена у „Политикином Забавнику“ а награде испоручене добитницима 15 дана по извлачењу.

ИМА НАС
ДЕСЕТ!
ЧЕКА-
МО
СРЕЋНЕ
ДОБИТ-
НИКЕ!

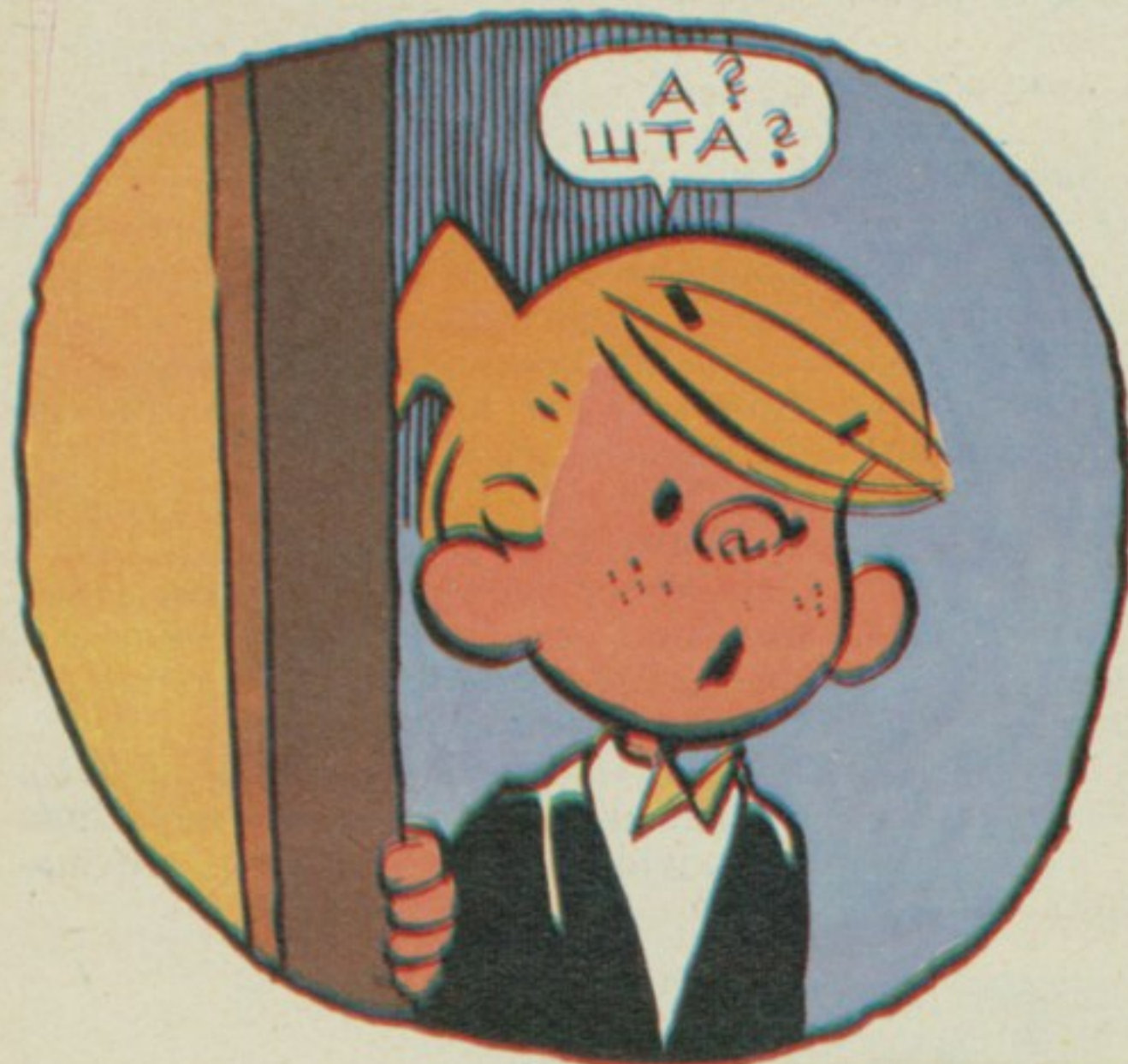
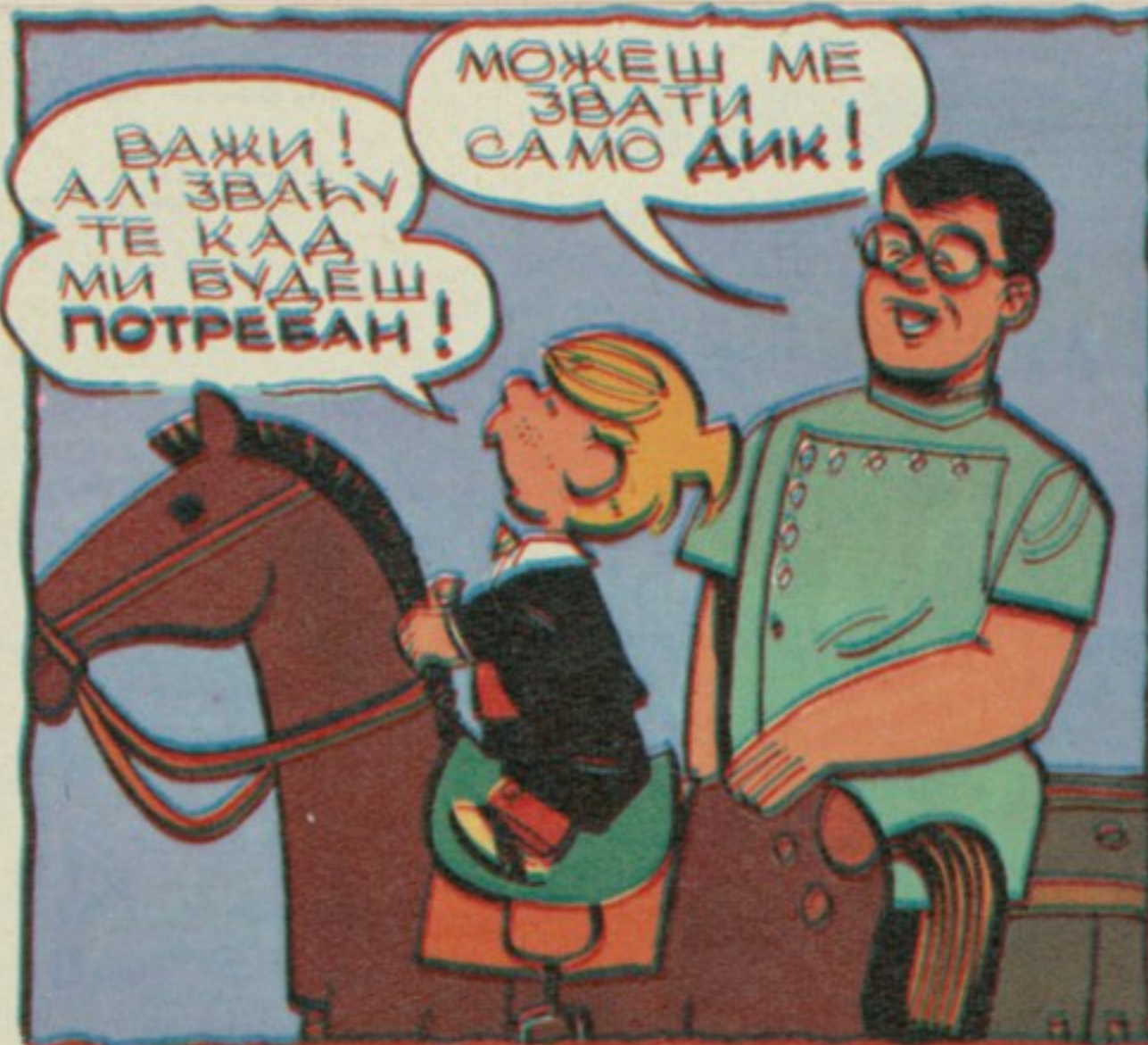
СКУПИ И ПОШАЉИ КЕСИЦЕ
ОД БОНБОНА »ПИОНИР« ДА
УЧЕСТВУЈЕШ У ИЗВЛАЧЕЊУ

10 ПОНИ - ЕКСПРЕСА!

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

НАГРАДА ЗА ХРАБРОСТ

ВЕЛИКИ, СПОРИ КРАЉЕВИ

РОЏЕР
ЗЕЛАЗНИ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

СВЕМИР ЈЕ СТАР А ЉУДСКА РАСА МЛАДА. У КОСМОСУ
ЖИВЕ И ДРУГА РАЗУМНА БИЋА — ЧЕСТО ВРЛО БЛИЗУ!

Дракс и Дран седели су у великој краљевској дворани планете Глан и разговарали о животу.

Заједно су владали зато што су били интелектуално и физички надмоћни, а нарочито зато што су били два последња припадника расе Глан. Владали су целом планетом и својим јединим подаником — роботом који се звао Зиндром.

Последња четири века Дракс је размишљао о могућности да и на другим планетама галаксије има живота. Коначно је рекао Драну:

— Дране, можда има живота и на другим планетама галаксије.

Дран је дуго размишљао о одговору на ову дивну мисао и за то време планета Глан је неколико пута обишла око свог сунца.

— Тачно — рече он коначно — Можда има.

После шест месеци Дракс му узврати:

— Ако има, морамо то да утврдимо.

— Зашто? — упита Дран истом брзином.

Дракс му одговори тек кад је добро промућкао својом главом великог гмизавца:

— Наше краљевство нема довољно становника. Било би добро да опет имамо много поданика.

— То је тачно — узврати Дран. — Шта предлажеш?

После два годишња доба Дран се накашља и упита Дракса:

— Да ли си довољно размишљао?

— Да — узврати Дракс и викну: — Зиндроме!

»Хм!«

Робот је стао пред господаре и укипо се. У десној руци држао је перушку за чишћење прашине.

— Ви сте ме звали, господари?

— Да, Зиндроме, верни поданиче — рече Дракс. — Да ли могу да лете неки од оних старих свемирских бродова које још никад нисмо употребили?

— Имамо их 382 — одговори робот — али само четири могу да лете.

— Драксе, — рече Дран — требало је да се посаветујеш са мном пре него што си издао наређење роботу да дође!

— Извини — узврати Дракс. — Хтео сам да убрзам ствар у случају да закључиш да треба да испитамо стање у коме се налазе свемирске лађе.

— Тачно си предвидео моју одлуку — рече Дран.

— Надам се — одговори Дракс. — Који део галаксије најпре намераваш да истражиш?

Уследила је мртва тишина пуна напетости.

— Мислио сам да ћеш ти да руководиш експедицијом — продужи Дракс — Као старији владар могао би боље да закључиш која раса заслужује част да њени примерци постану наши верни поданици...

— Да, али твоја младост је најбољи доказ да ћеш бити бржи и

спретнији од мене — узврати Дран.

— Господари, — упале Зиндром у ватрену дискусију — Пошто је полувреме распадања врло кратко, жалим што морам да вас известим да сад имамо само један употребљив свемирски брод.

— Тиме је ствар решена, Дране — рече Дракс. — Иди ти!

— Па да оставим тебе да при својиш сву власт за себе! — урликну Дран. — Ни за живу главу! Иди ти!

— Господари, — рече робот — ако неко одмах не пође пропашће нам и последњи брод.

— Одлично! — узвикнуше господари углас. — Онда иди ти!

Зиндром се поклонил и одмах изађе из краљевске дворане.

— Било би добро да имамо више робота — рече Дракс. — Али они би могли да постану жељни власти...

Драксу се толико допала сопствена мисао да је допустио да његов глас годинама одзвања палатом како би нагласио шта жели да каже.

— Хм — узврати Дран. — Дозволи да мало размислим о томе. Као и у другим твојим мислима и у

овој ми је нешто сумњиво само не знам шта.

— Уверавам те да грешим — рече Дракс. — Она је само плод дугог и напорног размишљања.

— Хм! — рече Дран.

Какав сисџем власџи?

Драново мозгање прекинуо је долазак Зиндрома који је испод металних руку носио два бића.

— Већ си се вратио? — упита га Дран. — Шта си нам донео? Покажи нам наше нове поданике!

— Издао си наређење без мене... — поче Дракс.

— Бића су под наркозом, о велики господари, — рече робот и спусти на под два длакава двоношца.

— Да ли су топлокрвни? — упита Дракс.

— Да, господару — узврати Зиндром.

— Значи да им је живот врло кратак — прогунђа Дракс.

— Тачно, али таква раса се брзо размножава — примети Дран.

— Донео сам женку и мужјака — рече робот.

— Врло паметно, врло паметно — похвали га Дракс. — Где си их нашао?

— Неколико билиона светлосних година далеко — узврати Зиндром.

— Изнеси ова бића напоље и иди по још неколико — нареди му Дран.

Зиндром одмах оде.

— Какав сисџем власти да овог пута организујемо? — упита Дракс.

— Хајде да размислимо о разним системима док се Зиндром не врати — предложи Дран.

— Одлична идеја! — сложи се Дракс.

Зиндром се вратио усред њихо-

ве дискусије. Стајао је по страни и чекао да га господари примете.

— Шта је, Зиндроме? — упита га Дракс. — Да ли си нешто заборавао?

— Не, господари, — рече робот. — Кад сам се вратио на планету на којој сам нашао узорке видео сам да је њихова раса много напредовала. Открили су тајну цепања атомског језгра, ушли у атомски рат и узајамно се уништили.

— То је било врло неразумно од њих — примети Дран. — Мислим да је то особина свих топлокрвних врста.

Заједничко наређење

— Имаш ли још нешто да кажеш? упита Дракс робота.

— Да, о велики господари, — узврати Зиндром. — Два примерка човеколике расе које сам по нашем наређењу пустио на површину Глана размножили су се по целој планети и...

— Требало је да нам то раније кажеш! — узвикну Дракс.

— Да, господари, али био сам одсутан и... — поче робот.

— Требало је да нас они сами обавесте о томе да су се размножили! — заурла Дран.

— Господари, — рече Зиндром. — Бојим се да они немају појма да ви уопште постојите...

— Како је то могло да се догоди? — упита Дран.

— Ми се тренутно налазимо испод неколико хиљада слојева алувијалних стена — подсети их робот. — Геолошке промене...

— Имаш наређење да одржаваш и чистиш палату! — загрме Дран мењајући тему. — Зашто забушаваш?

— БИЋА СУ ПОД НАРКОЗОМ, О ВЕЛИКИ ГОСПОДАРИ — РЕЧЕ РОБОТ И СПУСТИ НА ПОД
ДВА ДЛАКАВА ДВОНОШЦА

— Па нисам био ту! — рече робот. — Одмах ћу све да почистим.

— Прво нам кажи шта су још наши поданици урадили кришом од нас — нареди му Дракс.

— Пронашли су начин обраде метала — одговори Зиндром. — Приметио сам да су направили разне справе за сечење које на жалост углавном употребљавају да би исекли једни друге.

— Хоћеш ли да кажеш да међу мојим поданицима долази до насиља? — загрме Дран.

— Дране, хтео си вероватно да кажеш: међу нашим поданицима — примети Дракс исколачивши очи.

— Међу нашим поданицима — исправи се Дран. — Одмах ћу да издам наређење да престану са крвопролићем и да...

— Вероватно мислиш на заједничко саопштење — прекиде га Дракс претећи. — Предлажем да одмах почнемо да пишемо званични проглас.

— Слажем се — рече Дран.

— Господари, да ли бих могао да почистим палату док ви пишете? — упита робот.

— Чекај! — нареди му Дракс. — Зачас ћемо да саставимо проглас. Да почнемо!

— Не заборави наше титуле — подсети га Дран.

— Тачно — рече Дракс. — „Ми, доле потписани краљеви Глана, овим наређујемо..."

Владари нису ни приметили појаву слабог гама-зрачења. Одани Зиндром је одмах утврдио о чему се ради и без успеха покушао да на то скрене пажњу господара који су били сувише занети у писање прогласа.

И тако је Зиндром чекао...

Крај најорној дана

— Готово! — узвикнуше Дракс и Дран задовољно.

— Сувише је касно за проглас, господари, — рече робот. — И ова раса је у међувремену постала цивилизована и међусобно се уништила док сте ви писали...

— Па то је нечувено дивљаштво! — узвикну Дракс. — Дране, мислим да је сад најважније да проглас ставимо у фасциклу, а фасциклу у архиву да бисмо га употребили ако се догоди сличан случај.

— Слажем се — рече Дран. — Тако ми наређујемо.

Зиндром узме проглас и нестале да би извршио наређење.

— Знаш — рече Дракс — можда бисмо као гориво за нову, експедицију могли да употребимо радиоактивни материјал кога сад има довољно.

— Можда — узврати Дран.

— Идућег пута бисмо могли да наредимо Зиндрому да доведе бића која дуже живе и паметније поступају — рече Дракс. — Бића сличнија нама...

— То би можда било опасно — примети Дран. — Али могли бисмо да наредимо Зиндрому да направи још неколико робота.

— И то би било опасно — рече Дракс.

— У сваком случају мораћу пажљиво да размислим о твом предлогу — продужи Дран.

— И ја о твом — рече Дракс.

— Имали смо напоран дан — закључи Дран. — Хајде да мало одспавамо!

— Добра идеја — сложи се Дракс.

Ускоро се под сводовима краљевске палате Глана разлегло громко хркање циновских гуштера

ТУНГА ПРОТИВ ЦИНОВА

ПРЕД НЕОЧЕКИВАНОМ ПОЈАВОМ ОГРОМНЕ ЖИВОТИЊЕ, НАШИ ПРИЈАТЕЉИ СУ УСТУКНУЛИ...

НИШТА МАЊЕ ИЗНЕНАЂЕНА ТИМ СУСРЕТОМ ЖИВОТИЊА ЈЕ ЗАУЗЕЛА ПОЛОЖАЈ ЗА НАПАД, АЛИ ИХ НИЈЕ НАПАЛА ВЕК ЈЕ ЗАСТАЛА...

НЕ ГОНИ НАС ВИШЕ!

БАРЕ СУ, ИЗГЛЕДА, ПУНЕ ОВИХ ЧУДОВИШТА! МОРАЋЕМО ДА СЕ ВРАТИМО ПУТЕМ КОЈИМ СМО ДОШЛИ!

Али...

ПОДСЕТНИК

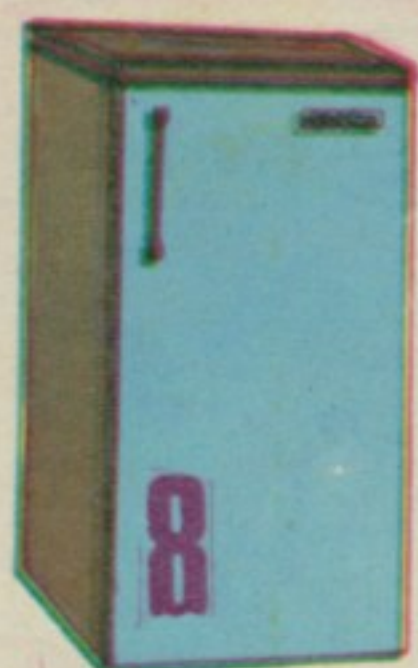
ШАХ И „ЧОВЕЧЕ, НЕ ЉУТИ СЕ“ — две игре на једној табли са два лица. По веома приступачној цени можете купити или наручити поужењем: „Фрушка гора“, Београд, Македонска 27. Цена 13,60 н. дин.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

АРСЕН

Наш најбољи певач-композитор о-бродовао нас је још једном добром плочом. Непосредно после повратка из Совјетског Савеза „Југотон“ је издао његову плочу на којој се налазе четири композиције. На А страни: „Мајко моја“ и „Пут у рај“ а на Б две сатиричне шансоне са фестивала „Керемпук 70“, првонаграђена „Стране свијета“ и „Свега ми је доста“. Треба рећи да је Арсен на стварању ове плоче учествовао не само као композитор већ и као писац текстова. Цена плоче је 10,35 н. дин.

ENERGOINVEST
ФРИЖИДЕРОМ РАСХЛАЂУЈЕ!
ФРИЖИДЕРОМ НАГРЕЉУЈЕ!

ПРВА НАГРАДА:
ФРИЖИДЕР „ОВОДИН“
(модел 008), 140 л

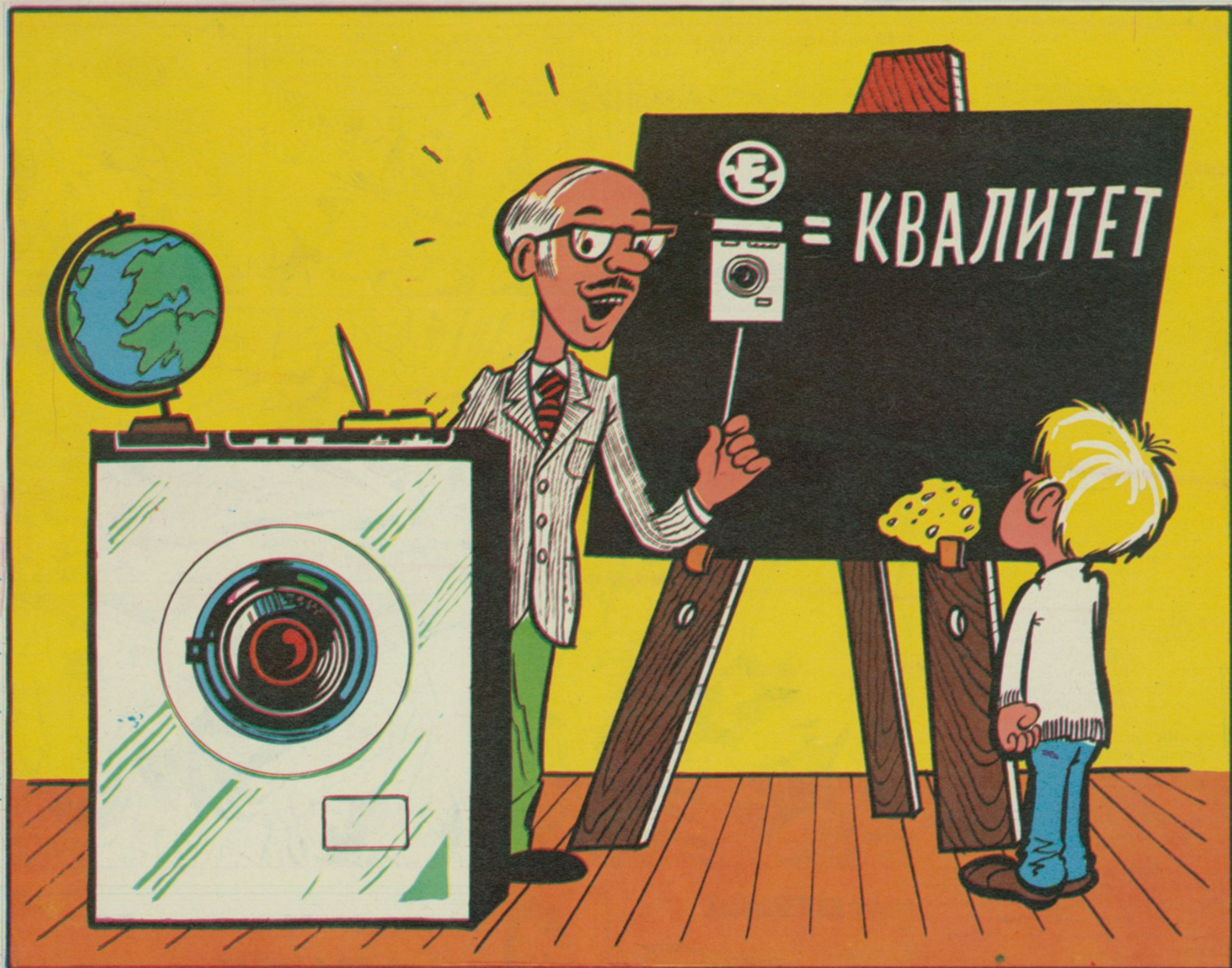

ENERGOINVEST
КУПА ТЕ У КАДИ
И ЈОШ ТЕ НАГРАДИ!

ДРУГА НАГРАДА:
Када „МЕТАЛ-ЕМАЈЛ“
за туширање
770x770 мм

ПОСЛЕДЊА ПРЕПРЕКА ЗА ЖЕЉКА

Професор Струјић задовољан је одговорима Ђака Жеља и поставља му последње питање за петицу. Одговори и ти: да ли у Енергоинвестовој машини за прање рубља делује центрифугална сила?

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

ИЗВАНРЕДНЕ НАГРАДЕ НАЦРТАНЕ НА ОВОЈ СТРАНИ ИЗВЛАЧЕ СЕ СВАКЕ НЕДЕЉЕ МЕЂУ ОНИМА КОЈИ ТАЧНО ОДГОВОРЕ.

1. Изрежи цртеж ПРВЕ НАГРАДЕ и залепи га на дописницу.
2. Напиши одговор на постављено питање и своју адресу.
3. Упути одмах дописницу ЕНЕРГОИНВЕСТУ, (за квиз), 71001 Сарајево, да је добије до идућег четвртка.

ТРЕЋА НАГРАДА:
КОМПЛЕТ КЊИГА
ИЗ БИБЛИОТЕКЕ
„МЛАДИ ДАНИ“
„СВЈЕТЛОСТ“

ПАЖЊА! ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА ГЛЕДАЈТЕ НА ТЕЛЕВИЗИЈИ СВАКОГ ПОНЕДЕЉКА У 19 ЧАСОВА

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 13 година и желим да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље. **Марина Велин, М. Тита 77, Вачки Брег.**

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и немачки. Имам 13 година. Скупљам марке, страни новац, шибике и фотографије певача. **Dragana Radosavljević, Wendelin-Häppler str. 11, Stuttgart-Wellimdorf, Deutschland.**

Желела бих да се дописујем са младима који воле све што је лепо и модерно. Имам 16 година. Похађам медицинску школу. **Мирјана Матијевић, Солунска 6, Чачак.**

Имам 15 година. Сакупљам салвете. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије који навијају за „Црвену звезду“. Језик дописивања: српскохрватски, руски и мађарски. **Валерија Молнар, Св. Милетића 12, Тител.**

Скупљам сличице „Земље и градови света“. Недостају ми Нигер-97 и Најама — 97-а. Нека ми се јаве другарице и другови ради размене. **Горан Бендеља, уч. VI разреда, Пива Караматијевића 14/II, Београд.**

Имам 14 година. Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Језик дописивања српскохрватски и енглески. **Зорица Гарић, Триглавска 13, Кос. Митровица.**

Желела бих да се дописујем с младима из целе Југославије. Сакупљам разгледнице и фотографије глумаца и певача. Навијам за „Партизан“. **Невенка Вучинић, уч. VIIII п. о. ш. „Херта Турза“, Карловац.**

Желим да се дописујем са младима из Југославије, на руском језику. **Ирина Паренчева, ул. Красниј проспект, дом 56, кв. 37, г. Новосибирск — 91, СССР — УДССР.**

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Волео бих да набавим пар веверица, па молим да ми се јави ко ми може помоћи у томе. **Љубомир Шимпрага, Радучић — Книн.**

Идем у VI разред. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Волим историју и члан сам историјске секције у школи. Скупљам значке. **Мирјана Урошевић, I 2 домка бр. 17, Борово.**

Имам 14 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Навијам за „Партизан“. Скупљам салвете и марке. Језик дописивања српскохрватски и енглески. **Зоран Стојиљковић, Тимочке буне 1ц/11, Бор.**

* укршћене речи *

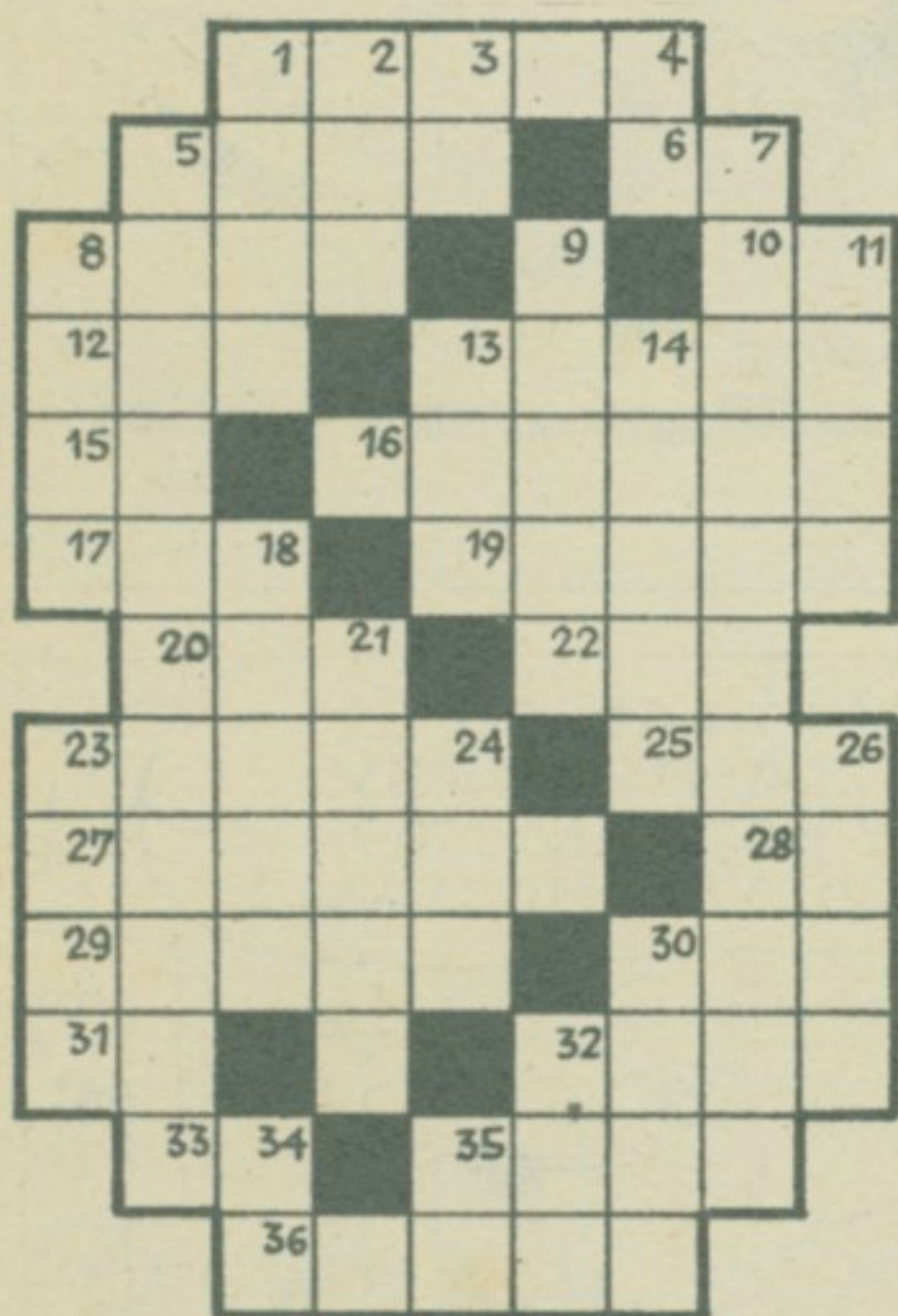
ВОДОРАВНО: 1) тип француских надзвучних авиона, 5) амерички глумац, Орсон, 6) два сугласника, 8) река у Банату, 10) стари град у Месопотамији, 12) мера за површину (мн.), 13) део тролејбуса (или трамваја), 15) потврдна речца, 16) давање на дуг робе или нова-

ца, 17) становник Естоније, 19) штала, 20) острво на Јадрану, 22) далматинско женско име, 23) покретни део мотора, 25) мушко име, 27) марка домаћих хладњака, 28) слово латинице, 29) фудбалер Динама, Маријан, 30) позади, 31) митолошки бог подземља, 32) веће насеље, 33) два иста самогласника, 35) државна благајна, 36) мањи водени ток.

УСПРАВНО: 1) име младе интерпретаторке Холкин, 2) шумска креда, 3) снага (турц.), 4) жиро-рачун (скр.), 5. име и презиме познате интерпретаторке славонских и градских песама, 7) чувени римски император (100—44), 8) очекивање (мн.), 9) име славне глумице Гарбо, 11) привржена, 13) чокот винове лозе, 14) верна, привржена, 18) други совјетски космонаут, 21) произвођач сода-воде, 23) река у Француској, 24) урлик, 26) град у Румунији, 30) држава у Азији, 32) највећи део, већина, 34) скраћеница за аутономну покрајину, 35) латински везник.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) Цијена; 7) жива; 8) рипс; 10) ано; 11) Хашек; 12) Б(ождар) К(овачевић); 13) Мотала; а; 14) волан; и; 15) молар; 16) пс; 17) јод; и; 18) Ири; 19) ај; 20) Удине; с; 22) штиво; к; 24) тапија; 26) По; 27) Одеса; 28) бор; 29) Гала; 30) срна; 31) Макензи.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ Београд, Мокедонска 29. Директор Милојко Дрловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владислав Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин, полугодишња 33,00. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у страниј валути: DM 40 — \$ 10,60 — FI 58,80 — Sfr 46. — Sfr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31 [тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ПОЗИВАМ ВАС У
МАЧЕВАЛАЧКИ КЛУБ
„ЦРВЕНА ЗВЕЗДА“!
ТРЕНИНЗИ ПОНЕДЕЉ-
КОМ, УТОРКОМ, ЧЕ-
ТВРТКОМ ОД 19-21^h
У СПОРТСКОМ ЦЕН-
ТРУ, КОШУТЊАК.
ПРАВО УПИСА ИМА-
ЈУ ЂАЦИ ОД 14-18
ГОДИНА! ПОЖУРИТЕ!!!

БИБА ТРАЖИ ПЕЦУ

Драги Забавниче,

Видим да често помажете читаоцима, па зато помозите и мени.

Зимус сам била у Врњачкој Бањи и упознала једног дечака из Ниша.

Ми смо се упознали и разишли а да се нисмо ни потпуно упознали. Знам неколико података о њему:

одсео је у хотелу „Слобода“ био је тамо до 1. II 71.

увече је долазио у „Звезду“

у бањи је био са родитељима и сестром

зове се Предраг — Драги — Пеђа — Пец

рођен је 12. X 56.

Молим све дечаке и девојчице који знају нешто о њему да ми пишу. Пец, ако ти прочиташ ово писмо, јави се Забавнику, а он ће ми послати писмо.

БИБА (писмо је потписано)

»ПОКЛАЊАМО« ЈЕДНИ ДРУГИМА

Драга редакцијо,

Захваљујем Вам што сте моје писмо штампали у рубрици „Мала пошта“. Од дана када је објављено у Забавнику, па до данас добио сам 235 писама, из свих крајева наше земље. Забавнике, старе књиге и уџбенике поклонили сам оним друговима и другарицама чија сам писма прва добио. Деспотовић Аници — Врбас; Рушић Ненаду — Загреб; Сикерић Емини — Озаци и Павловић Невенки — Ниш. На крају захваљујем свима онима који су ми писали а оне другове који нису добили ништа другарски поздрављам.

Ваш читалац
ПРЕДРАГ МУДРИНОВИЋ,
Краљево

У идућем броју: 3 стрипа

СУПЕРМЕН

БЕТМЕН

ДУХ ИЗ
ПАПУЧА

